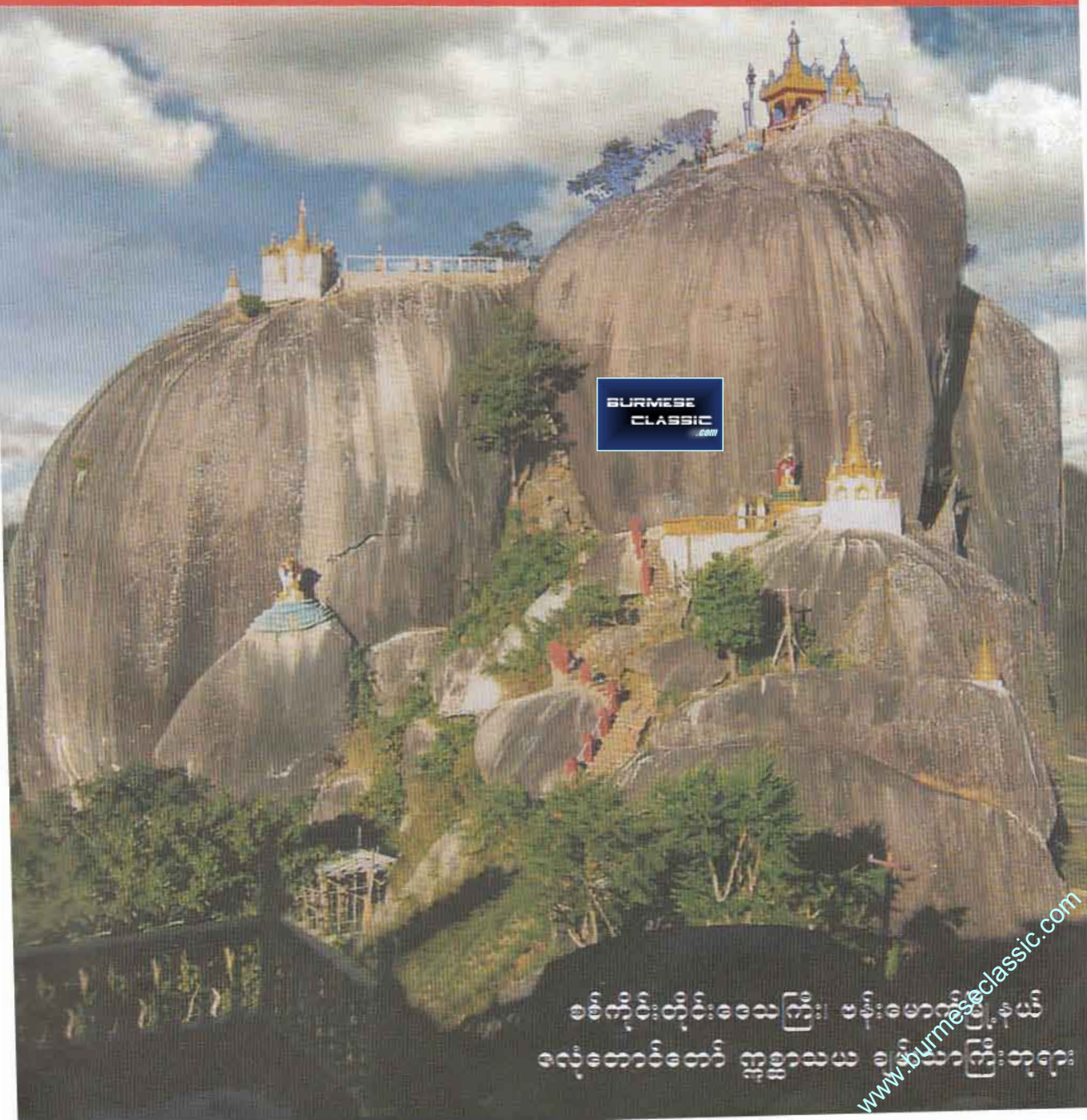




မြတ်မင်္ဂလာ

စာစောင်

အတွဲ - ၂၉ ၊ အမှတ် - ၁၀ ၊ ၂၀၁၄-ခုနှစ် ၊ ဧပြီလ



ခင်ကိုင်းတိုင်းခေလကြီး၊ ဗန်းမောက်ပြင်နယ်
ခေလတောင်တော် ဣန္ဒာလယ် ခင်သာကြီးတုရား

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ပဲခူးမြို့

သာသနာ့မဏ္ဍိုင်ပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်

ပဓာနနာယကဆရာတော်

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ အဘိဇေမဟာရဋ္ဌဂုရု

ဘဒ္ဒန္တသံဝရမဟာထေရ်



ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသံဝရသည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ အရာတော်မြို့နယ်၊ ဥသျှစ်ကုန်းရွာဇာတိဖြစ်သည်။ ခမည်းတော် ဦးပေါရှိ၊ မယ်တော် ဒေါ်မယ်ဆင်တို့က ၁၂၉၁-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း ၃-ရက်၊ သောကြာနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် အသက် ၁၅-နှစ်အရွယ်တွင် ရှင်သာမဏေပြုသည်။ ၁၃၁၁-ခုနှစ်တွင် ရဟန်းဖြစ်တော်မူသည်။ ဆရာတော်သည် ဥသျှစ်ကုန်းရွာ၊ မင်္ဂလာရုံကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တတိက္ကဏက၊ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်၊ မြောင်းမြမြို့၊ ပဇ္ဇောတာရုံကျောင်းတိုက်၊ ပခုက္ကူမြို့၊ မဟာဝိသုတာရာမကျောင်းတိုက်တို့ရှိ စာချအကျော်ဆရာတော်များနှင့် အခြား ကျမ်းတတ်အကျော် ဆရာတော်တို့ထံတွင် ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ယူဆည်းပူးခဲ့သည်။ သာသနဓဇသီရိပဝရဓမ္မစာရိယဘွဲ့၊ ဒီဃနိကာယပါဠိပါရဂူဘွဲ့တို့ကို ရရှိအောင်မြင်တော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် ဓမ္မာစရိယဘွဲ့ရရှိပြီးနောက် စစ်ကိုင်းမြို့၊ ပါဠိကာရီ သုံးခွကျောင်းတိုက်၊ ဇလွန်မြို့၊ ဓမ္မိကာရုံကျောင်းတိုက်၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဒါတော်မီကျောင်းတိုက်တို့၌ ရှင်ရဟန်းတို့အား ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ကြားပို့ချခဲ့သည်။ ၁၃၁၉-ခုနှစ်မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ပဲခူးမြို့၊ သာသနာ့မဏ္ဍိုင်ပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်၌ တိုက်အုပ်၊ ဒုတိယနာယကအဖြစ် ဆောင်ရွက်၍ ပရိယတ္တိစာပေများ သင်ကြားပို့ချခဲ့သည်။ ယခုအခါ ကျောင်းတိုက်၏ ပဓာနနာယကအဖြစ် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ဆရာတော်သည် စာပေများပို့ချရင်း ခေတ်မီမဏ္ဍိုင်အဋ္ဌသာလိနီကျမ်း (ပထမတွဲနှင့် ဒုတိယတွဲ)တို့ကို ကို ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။ အခြားသာသနာရေးကိစ္စများ၌လည်း ဆဋ္ဌသင်္ဂီတိကာရက၊ ဝိနယဘာဏက၊ နိုင်ငံတော်ဗဟိုသံဃာ့ဝန်ဆောင်၊ နိုင်ငံတော် သီးခြားဝိနည်းဓိုရ်၊ ပဲခူးမြို့၊ ပထမပြန်စာမေးပွဲကြီးကြပ်ရေးအဖွဲ့၊ ဓမ္မာစရိယစာမေးပွဲ ကြီးကြပ်ရေးအဖွဲ့တို့၌ အဖွဲ့ဝင်၊ အတွင်းရေးမှူး၊ ဥက္ကဋ္ဌ၊ အစိုးရနိကာယ် စာမေးပွဲဥက္ကဋ္ဌတာဝန်တို့ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် မဲခူးမြို့၊ ရွှေမောစောစေတီ၊ မဟာစေတီ၊ ဟင်္သာတုန်းစေတီနှင့် ရွှေသာလျောင်း၊ မိန့်သာလျောင်းဘုရား၊ ဂေါပကအဖွဲ့တို့၏ ဩဝါဒါစရိယ၊ ပဲခူးမြို့ဝိနယသာကမ္ဘာအဖွဲ့၊ ဩဝါဒါစရိယ၊ မဟာကလျာဏီပီပီရဏာပွဲ မဟာနာယကအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့၊ ဆောင်ရွက်ဆဲဖြစ်သည်။ မွေးရပ်ဇာတိမြေ၌လည်း လိုအပ်ရာတို့ကို ထောက်ပံ့လှူဒါန်းလျက်ရှိသည်။ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတရားများကိုလည်း ကိုယ်တိုင်လည်းအားထုတ်၊ အပည့်များကိုလည်း တောကြားပြသလျက်ရှိသည်။



ဆရာတော်ကြီးအား နိုင်ငံတော်အစိုးရက ၁၉၉၁-ခုနှစ်တွင် အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတဘွဲ့၊ ၁၉၉၆-ခုနှစ်တွင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့နှင့် ၂၀၁၂-ခုနှစ်တွင် အဘိဇေမဟာရဋ္ဌဂုရုဘွဲ့တံဆိပ်တော်တို့ကို ဆက်တပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဩဝါဒ

* ယနေ့ ဘုရားသာသနာနှင့် ကြံ့ကြိုက်နေသည့် အခွင့်ကောင်း၊ အခါကောင်းမှာ လူ့ဘဝ၊ လူ့နန္ဒာကိုယ်လည်း ရရှိနေကြပြီ။ ရတနာသုံးပါး ကံတရားနှင့် ကံ၏အကျိုးအပေါ်ယုံကြည်သည့် သဒ္ဓါတရားနှင့်လည်း ပြည့်စုံနေကြပြီ။ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်း ရရှိ၍နေကြပြီ။ ဆရာကောင်း၊ သမားကောင်း၊ မိကောင်းဖခင်တို့ထံမှ သူတော်ကောင်းတရားများကိုလည်း နာကြားခွင့် ရခဲ့ကြပြီ။ ရနေကြပြီ။

* ထို့ကြောင့် “သတိတမံ၊ ဉာဏ်မြေကတုတ်၊ ပညာစွမ်းချွန်းကဲ့သို့အုပ်” ဆိုသည့် အဆိုအမိန့်ကို နှလုံးခွဲပြီး ဘဝအာမခံချက်ရသည်အထိ ကုသိုလ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံအောင် မလျော့သောလုံ့လ၊ သတိ၊ အမှန်သိသော ပညာဉာဏ်တို့ဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်ကြပါရန် နှိုးဆော်တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

ဘဒ္ဒန္တသံဝရမဟာထေရ်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့
 အယ်ဒီတာချုပ်
 ဦးဝင်းမောင်(မင်းယုဝေ)
 အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ
 ဦးဌေးဝင်း(မောင်ရွှန်းသစ်)
 တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ
 ဦးညွှတ်လင်းအောင်(ပထမကြီး)
 အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ
 ကိုစောမောင်မောင်လွင်(ဘီအေ)
 အယ်ဒီတာ
 ကိုအောင်ထက်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့
 ၁/၄၊ ပထမထပ်(က)၊ ဓမ္မာရုံ(၁-လမ်း)၊
 ၁၁-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း-၀၉-၄၂၁၁၂၄၉၃၆ (ရုံးချိန် ၁၀-နာရီမှ ၄-နာရီ)

ဖြန့်ချိရေးမှူး
 ဒေါ်ယဉ်အိ

ဖြန့်ချိရေးဌာန
 မင်္ဂလာရာဇင်ဒြည်စာပေဖြန့်ချိရေး
 အမှတ်-၂၆၆၊ မြေညီထပ်(ပဲ)၊ လမ်း-၄၀(အထက်)၊
 ၉-ရပ်ကွက်၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း-၀၁-၃၇၄၉၃၂ (ခိုင်)
 (ရုံးချိန် ၁၀-နာရီမှ ၅-နာရီ)

ယခုလ မျက်နှာစုံစာတတ်ပုံ
 ဗန်းမောက်မြို့နယ်၊ ဧလုံတောင်တော်
 ကုမ္ပဏီသယချမ်းသာကြီးဘုရား

စာတတ်ပုံ
 ဦးမြင့်အောင် (ဟိုပင်မြို့)

အတွင်းသရုပ်ဖော်ပန်းချီ
 ဦးစန်းလှိုင်၊ ကိုဟန်ရွှေ

ပုံနှိပ်သူ
 ဒေါ်သန်းကြည် (၀၂၆၇၈)
 ဝင်းရွှေစင်ပုံနှိပ်တိုက်
 ၂၆/၉၇-လမ်း၊ ကန်တော်ကလေး
 မင်္ဂလာကောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ကွန်ပျူတာ
 ခင်ချိုဆက်

စိတ်ကောင်းရှိ၊ သီလမြဲ၊ ဝိပဿနာစွဲ

မြတ်မင်္ဂလာ

စာစောင်

၁၉၈၅-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် စတင်ထုတ်ဝေသည်။
 မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းက ထုတ်ဝေသည်။

ဩဝါဒ

ဘဒ္ဒန္တသံဝရမဟာထေရ် ... ၁

ခေါင်းကြီး

သက်တမ်း ၅၇-နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော
 မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ် ... ၄

ယခုလ မျက်နှာစုံ

ဗန်းမောက်မြို့နယ်ရှိ ဧလုံတောင်တော်
 ကုမ္ပဏီသယချမ်းသာကြီးဘုရား ...မွေးမွေး(အင်းတော်) ၆

ထူးခြားသိဖွယ် အသွယ်သွယ်

ပြင်ဦးလွင်မြို့ မဟာအံ့ထူးကံသာဘုရားကြီး ...ညီလေးငယ် ၁၂
 ဒဂုံမြို့သစ်အရှေ့ပိုင်း ညောင်တုန်းဘုန်းတော်ကြီးသင်
 ပညာရေးမူလွန်ကျောင်း ...မကြွယ်ကြွယ် ၁၄
 မအူပင်မြို့ စတုဒိသာအလှူ ...ပန်းလှိုင်မေ ၁၆
 ၇၁မနိယောဂီ မစ္စအင်းနက်ရှာလီ ...မစိမ်းစော် ၁၇
 မွေးရပ်မြေကို ကျေးဇူးဆပ်သော လောပန်းညီအစ်ကို
 ...သင်းသင်းပျံ ၁၈

ဆောင်းပါး

ပဲခူးမြို့ မြို့မစာသင်တိုက် ...နန္ဒာမိုးမြေ ၈
 အိုင်စတိုင်းနှင့် အမှန်တရား ...ညီညီ(ဘော်တွင်း) ၂၁
 ပေးလှူပါက ပြန်၍ရ ...နုနုရွှေ(ပညာရေး-ငြိမ်း) ၂၅
 မြတ်မင်္ဂလာစာဖတ်ပရိသတ်အမေး
 မဟာသိမ်တော်ကြီးဆရာတော်အဖြေ ...ဘဒ္ဒန္တတုမာရ ၃၃



သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်စဉ်မလွှဲ။

အတွဲ-၂၉၊ အမှတ်-၁၀။

၁၃၇၅-၇၆ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလ။

၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ။

မြတ်ဗုဒ္ဓဒေသနာနှင့် ယနေ့ကမ္ဘာ(၃)

...ဒေါက်တာအရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ ၃၇

သာသနာပြုသက်တော်ရှည်လယ်ကိုင်းဆရာတော်ကြီး

...မောင်အောင်ဝင်း ၄၀

ပန်းအာရင်ကျပ်ရောဂါနှင့် အာနာပါန ...မောင်ရွှန်းသစ် ၄၄

ထူးခြားသောခရီး ...ဦးဝင်းလွင် (ရွှေမင်းသားကြီး) ၄၉

ဝိပဿနာအကျိုး ...ညွန့်ဝင်းကို ၅၁

သက်တော်မြဲဂါထာ ...မင်းချစ်ထွေး ၅၄

ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီး ဒေါက်တာအရှင်ကုမာရာဘိဝံသ(၁၃)

...မင်းယုဝေ ၅၅

၄က်ပျောသီးနှင့် ကျန်းမာရေး ...ပါမောက္ခဒေါ်ခင်ဖြူ(မြင်းခြံ) ၅၉

မြတ်မင်္ဂလာသိမှတ်စရာ ...မင်းစောထက် ၆၅

မြတ်မင်္ဂလာစာအုပ်စင် ...ဦးမင်္ဂလာ ၇၃

ရပ်ပြ

ရွှေတိဂုံစေတီတော် ...မင်းယုဝေ၊ ပန်းချီ-ကိုဟန်ရွှေ ၂၇

ကံ ကံ၏အကျိုး

ကိုယ်ပြုသည့်ကံ ကိုယ့်ထံပြန် ...ညွန့်ဝင်း(နတ်တလင်း) ၆၀

စိတ်ကောင်းထားရှိ၍

ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာပြုလုပ်လျှင် ...မအေးမိ ၆၁

ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်း

ထူးဆန်းစွာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်လာသော မိသားစု

...ဖွဲ့ကပင်-ကေရီ ၆၃

သတင်း

ကုသိုလ်ဖြူကြသူငါ ပြည်မြန်မာ

၇၁၊ ၇၂

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်သတင်းလွှာ

၇၄

မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့သတင်း

၇၅

အနာဂါမိဆရာသက်ကြီး ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်သတင်း

၇၆

အမေရိကန်သမဂ္ဂ

၁။ ဘဒ္ဒန္တ သိရိန္ဒာဘိဝံသ

(တိပိဋကဓရ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)

၂။ ဘဒ္ဒန္တ ဝါယာမသာရ

[အဂ္ဂမဟာဂန္ထ ဝါစကပဏ္ဍိတ

သာသနဓဇဓမ္မာစရိယ၊

ဥဘတောဝိဘင်္ဂဓရ၊ ဘိအေ(မြန်မာစာ)]

သာသနာရေးဦးစီးဌာန

အဘိဓမ္မာ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း နည်းပြဆရာတော်

၃။ ဘဒ္ဒန္တဓမ္မာသိရိလင်္ကာရ

(ရွှေပြည်ဟိန်းဆရာတော်)

(မဟာဓမ္မကထိက ဗဟုဇနဟိတဓရ)

(တိပိဋကဒီဃဘာဏက၊ ဒီဃနိကာယကောဝိဒ၊

ဥဘတောဝိဘင်္ဂဓရ)

၄။ ဦးသန်းတင်

(မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ)

၅။ ဦးအောင်မျိုးမင်း

(မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်

အတွင်းရေးမှူး)

ထုတ်ဝေသူ

ဦးဝင်းမောင်(မင်းယုဝေ)၊ နာယက

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်

အာဇာနည်လမ်း၊ ဗဟန်း

ရန်ကုန်မြို့။

တန်ဖိုး

ရန်ကုန်-၃၀၀/-၊

နယ်-ကား ၃၀၀/-+ကားခ။ ရထား ၃၁၅/-။

နယ် စာတိုက် V.P.P ရွေးယူစနစ်

၁၀-အုပ်နှင့်အထက် တစ်အုပ် ၄၀၀/-၊

၁၀-အုပ်အောက် V.P.P ဖြင့် မပို့ပါ။

နယ် စာတိုက် R.L ကြိုတင်ငွေပေးစနစ်

၁၀-အုပ်နှင့်အထက် တစ်အုပ် ၄၀၀/-၊

၁၀-အုပ်အောက် ယူလိုသူများအတွက် စာအုပ်တန်ဖိုး

၃၀၀/-ကို စာပို့ခနှင့်ပေါင်း၍ အောက်ပါအတိုင်း

ပေးပို့မှာယူနိုင်ပါသည်။ (၆-လစာ ငွေကြိုသွင်းရန်)။

၁-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၃၀၀/-၊

၂-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၄၀၀/-၊

၃-အုပ်မှ ၅-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၇၀၀/-၊

၆-အုပ်မှ ၉-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၁၀၀၀/-၊

စောင်ရေ-၅၀၀၀



မြတ်မင်္ဂလာ

စာအုပ်

သက်တမ်း ၅၇-နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်ကို ၁၉၅၆-ခုနှစ်၌ စတင်တည်ထောင်ခဲ့ရာ ၂၀၁၃-ခုနှစ်တွင် ၅၇-နှစ်မြောက် ပြည့်ခဲ့ပြီ။ ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၃၁-ရက်နေ့အထိ ရာသက်ပန်အသင်းသား၊ အသင်းသူ ဦးရေ ၂၄၃၇-ဦး ရှိလာပြီ။



မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်သည် သြဝါဒါစရိယဆရာတော်ကြီး ၇-ပါး၊ နာယက ၆-ဦး၊ အမှုဆောင် ၄၉-ဦးတို့ဖြင့် အောက်ပါအဖွဲ့ငယ်ကော်မတီများက လုပ်ငန်းများကို ခွဲခြား၍ အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်၏ လုပ်ငန်းကော်မတီအဖွဲ့များမှာ - (၁) ဓမ္မစာပေသင်တန်းအဖွဲ့၊ (၂) ပိဋကတ်ဗျူဟာပံ့ပိုးရေးအဖွဲ့၊ (၃) သြဝါဒါတိမောက်ပူဇော်ရေးအဖွဲ့၊ (၄) အခါတော်နေ့ ပူဇော်ပွဲကျင်းပရေးအဖွဲ့၊ (၅) မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်နှင့် စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးအဖွဲ့၊ (၆) ဆွမ်းလောင်းအဖွဲ့၊ ဝတ်အဖွဲ့နှင့် ဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့၊ (၇) ရွှေတိဂုံစေတီတော် အရုဏ်ဆွမ်းတော်ပွဲ လှူဒါန်းရေးအဖွဲ့၊ (၈) သွေးလှူဒါန်းပွဲ ကျင်းပရေးအဖွဲ့၊ (၉) အဆောက်အအုံ ထိန်းသိမ်းရေးအဖွဲ့၊ (၁၀) စာကြည့်တိုက်နှင့် မှတ်တမ်းထိန်းသိမ်းရေးအဖွဲ့၊ (၁၁) မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့၊ (၁၂) မင်္ဂလာဗျူဟာဝိပဿနာတရားစခန်းအဖွဲ့၊ (၁၃) မေတ္တာကျင့်စဉ်နှင့် စုပေါင်းမေတ္တာပွားများရေးအဖွဲ့၊ (၁၄) မင်္ဂလာဗျူဟာသာမဏေရှင်ပြုပွဲအဖွဲ့တို့ ဖြစ်သည်။

ဤကော်မတီအဖွဲ့များသည် မိမိတို့ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ အထူးအောင်မြင်လျက်ရှိသည်။ ဤအဖွဲ့ခွဲများတွင် ပါဝင်သော ပရဟိတလုပ်ငန်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တင်ပြရသော သွေးလှူဒါန်းပွဲ ကျင်းပရေးအဖွဲ့သည် ၁၉၈၀-ပြည့်နှစ်မှစ၍ ဒါနဥပပါရမီ သွေးလှူဒါန်းပွဲများကို ၄-လလျှင် ၁-ကြိမ် ပုံမှန်ပြုလုပ်လျက်ရှိသည်။ လက်ရှိအခြေအနေတွင် လူနာများအတွက် သွေးများ အထူးလိုအပ်လျက်ရှိရာ အမျိုးသားသွေးလှူဌာန၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်အရ ဒါနဥပပါရမီ သွေးလှူဒါန်းပွဲကို ၂-လလျှင်

ထိုသို့ ၂၉-၁၂-၂၀၀၂-ခုနှစ်မှစ၍ တိုးမြှင့်ကျင်းပခဲ့သည်။ ၂၀၁၃-ခုနှစ်အတွင်း မွန်မြတ်သော စေတနာရှင် သွေးလှူရှင်များထဲမှ သွေးယူနှစ် ၃၀၀၃-ယူနှစ် အလှူခံရရှိခဲ့သည်။ မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ် ဦးဆောင်မှုဖြင့် စေတနာရှင်သွေးလှူရှင်များက ၁၉၈၀-ပြည့်နှစ်မှ ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအထိ သွေးယူနှစ်ပေါင်း ၄၂၉၄၆-ယူနှစ်ကို အမျိုးသားသွေးလှူဌာနသို့ ပေးလှူခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လူနာရှင်ပေါင်းများစွာ၏အသက်ကို ကယ်တင်နိုင်ခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ဆက်လက်၍ မင်္ဂလာဗျူဟာ ပရဟိတအဖွဲ့အကြောင်းကိုလည်း အနည်းငယ် တင်ပြလိုပါသည်။ မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်က မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့ကို ၇-၆-၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် အသင်းချုပ်၏ လူမှုရေးအဖွဲ့ငယ်အဖြစ် တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ခဲ့သည်။ မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့သည် လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး မြန်မာနိုင်ငံသားများထဲမှ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေးတို့တွင် အခက်အခဲနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော်လည်း ဇွဲမလျှော့ဘဲ ဘဝကို ကြံ့ကြံ့ခံ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေသူများကိုလည်းကောင်း၊ အထူးအကူအညီလိုအပ်နေသော ဘုန်းတော်ကြီးသင်ပညာရေးကျောင်းများ၊ ဆေးရုံများရှိ ချို့တဲ့နွမ်းပါးလူနာများ၊ မိဘမဲ့ဂေဟာများ၊ မျက်မမြင်ကျောင်းများ၊ ဆွံ့အနားမကြားကျောင်းများ၊ မသန်စွမ်းကျောင်းများ၊ ဘိုးဘွားရိပ်သာများ၊ နာရေးကူညီမှုအသင်းများ၊ စေတနာသွေးလှူရှင်များ၊ ချို့တဲ့နွမ်းပါးသော ဘိုးဘွားများ၊ အသက်ရာကျော်ဘိုးဘွားများ၊ ပရဟိတစိတ်ထူးချွန်သူ လူပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အဖွဲ့အစည်းများကိုလည်းကောင်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ တတ်စွမ်းသမျှ မေတ္တာထား၍ အားပေးကူညီထောက်ပံ့လျက်ရှိပါသည်။

၂၀၁၃-ခုနှစ် တစ်နှစ်တည်းမှာပင် မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့က ထိုထိုအဖွဲ့အစည်းများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များကို လှူဒါန်း ထောက်ပံ့ကူညီခဲ့သည်မှာ ငွေကြေးတန်ဖိုးငွေအားဖြင့် ၂၉-သိန်းကျော် ရှိခဲ့ပါသည်။ ထို့ပြင် မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးမှ အသက် ၁၀၀-နှစ်အထက်ဘိုးဘွားများအား တစ်ဦးလျှင် ငွေကျပ် ၇-သောင်းကျော်နှုန်းဖြင့် နှစ်စဉ် ဇွန်လတိုင်းတွင် ပူဇော်ကန်တော့မူလည်း ပြုခဲ့ပါသည်။

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်သည် အသင်းချုပ်၏ ရည်ရွယ်ချက်များဖြစ်သည့် ၃၈-ဖြာမင်္ဂလာပြန့်ပွားရေးနှင့် အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာ ထွန်းကားပြန့်ပွားရေးအတွက် တတ်စွမ်းသမျှ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ရာ၌ လူလူချင်း စာနာထောက်ထားသောအားဖြင့် ပရဟိတလုပ်ငန်းများကို ဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးအမနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံသားများသာမက ပြည်တွင်းပြည်ပမှ စေတနာရှင်များကလည်း ဉာဏ်အား၊ လုပ်အား၊ ငွေအားတို့ဖြင့် တတ်စွမ်းသမျှ အားပေးကူညီဆောင်ရွက်နိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ယုံကြည်မိပါသည်။



ယခုလမျက်နှာဖုံး

ဗန်းမောက်မြို့နယ်ရှိ

လုံတောင်တော် ကုမ္ပဏီသယချမ်းသာကြီးဘုရား
မွေးမွေး (အင်းတော်)

ယခုလ မျက်နှာဖုံးပုံမှာ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဗန်းမောက်မြို့နယ်ရှိ သမိုင်းဝင် လုံတောင်တော် ကုမ္ပဏီသယချမ်းသာကြီးဘုရားပုံ ဖြစ်ပါသည်။ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးသူမှာ ဦးမြင့်အောင်(ဟိုပင်မြို့) ဖြစ်ပါသည်။

အောက်တွင်ဖော်ပြသော ဆောင်းပါးကို ဆောင်းပါးရှင် မွေးမွေး(အင်းတော်)က ရေးသားပါသည်။

လုံတောင်သည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကသာခရိုင်၊ ဗန်းမောက်မြို့နယ်တွင် တည်ရှိသည်။ ဗန်းမောက်မြို့မှ မြောက်ဘက် ၁၂-မိုင်ခန့်အကွာ တောအတွင်းရှိ တောင်ပေါ်တွင် တည်ရှိသည်။ တောင်မှာ ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အထက် ပေ ၃၀၉၀-အမြင့်ရှိသည်။ ထိုဒေသ၏မြောက်ဘက်တွင် ဖားကန့်ကျောက်စိမ်းတွင်းများရှိသည်။ အနောက်ဘက်၊ တောင်ဘက်နှင့် အရှေ့ဘက်တို့တွင် ရွှေတွင်းများရှိသည်။ ထို့အပြင် အရပ်လေးမျက်နှာလုံး တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သော ကျွန်းပင်ကြီးများနှင့် ကညင်ပင်ကြီးများရှိသည်။

လုံတောင်သည် ပေအားဖြင့် ၆၆၆-ပေမြင့်သည်။ ဒေသခံများက လုံတောင်ထားသည်နှင့်တူ၍ လုံတောင်ဟုခေါ်ဝေါ်ကြောင်း သိရသည်။

မြတ်မင်္ဂလာ * ၆

ကျောက်တောင်ပေါ်တွင် ဘုရားတည်ခဲ့သည်မှာ ၄၉၂-ခုနှစ်ကဖြစ်ရာ သက်တမ်းအားဖြင့် နှစ်ပေါင်း ၉၀၀-ခန့်ရှိပြီဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

ရှင်အရဟံ (အရှင်ဓမ္မဒဿီ)နှင့် တပည့် အရှင်အာစာရမထေရ်မြတ်နှစ်ပါးသည် လုံတောင်သို့ ကြွရောက်တော်မူပြီး စေတီတော်ကို တည်ထားသည်ဟု မော်ကွန်းတင်ကျောက်စာ၌ ဖော်ပြထားသည်။ ၁၂၁၁-ခုနှစ်တွင် ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိအရှင်ဟု ထင်ရှားသော ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသာအေးအရှင်မြတ်က အောင်တော်မူ အောင်ဆုယူစေတီများကို မွမ်းမံပြုပြင်၍ အောင်ကျော်အေးအောင်လုံတောင်ဟု မော်ကွန်းတင်ခဲ့သည်။ ၁၂၇၆-ခုနှစ်တွင် စက်တောကိုဌာနအဝင် ကန်ရွာကျောင်းဆရာတော်နှင့် တိုက်သူကြီးဦးရွှေသီးအမှူးပြုသော ဝေးနီးမြို့ရွာ ဒါယကာတို့က ကြေးချိန် ၂၅-ပိဿာရှိ ကြေးခေါင်းလောင်းကို သွန်းလုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

လုံတောင်တွင် တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ် အလိုက် ခမည်းတော်တောင်၊ မယ်တော်တောင်၊ သားတော်တောင်၊ သမီးတော်တောင်ဟူ၍ ရှိသည်။ ၁၂၉၇-ခုနှစ်တွင် သောင်တွတ်မြို့ ဝဲဇာန်ရွာဇာတိ အရှင်ကုဝေရက သားတော်တောင်၌

ဓမ္မတုဋ်စေတီ ၅-ဆူ တည်ထားသည်။ ထို့ပြင်
ဩဇာတော် ၄-ပေရှိ လိုတိုင်းပြည့်ဗျာဒိတ်ပေး
(ဓမ္မလောဟာ) ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကိုလည်း သွန်း
သောင်းပူဇော်ခဲ့သည်။

မော်ကွန်းကျောက်စာတွင် ၁၃၁၁-ခုနှစ်၌
စက်တောကုန်းရှိကြီးကျောင်းဆရာတော်ကြီးနှင့်
အလယ်ရွာ၊ ကန်ရွာ၊ အနောက်တာဆရာတော်
များ ဦးဆောင်၍ ဝေးနီးမြို့ရွာမှ ဒါယကာတို့က
အောင်ဆုယူ၊ အောင်တော်မူစေတီများကို မွမ်းမံ
ပြင်ဆင်၍ ထီးတော်အထွတ် တင်လှူခဲ့သည်။

ဤကျောက်တောင်ကြီးမှာ ခမည်းတော်တောင်
နှင့် မယ်တော်တောင်ကျောက်လုံးကြီးနှစ်လုံး
ပူးတွဲတည်ရှိသည်။ ဘေးအနည်းငယ်နိမ့်သော
တောင်နှစ်လုံးမှာ သားတော်တောင်နှင့် သမီးတော်
တောင်တို့ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ လွန်ခဲ့သော
နှစ် ၄၀-ခန့်က သမီးတော်တောင် ပဲ့ကျခဲ့သည်။
ထိုကျောက်လုံးကြီး ပဲ့ကျသောအသံသည် ဗန်း
မောက်မြို့နယ်တစ်နယ်လုံး သိမ့်သိမ့်တုန် မြည်
ဟည်းတုန်လှုပ်သွားခဲ့သည်။ ကျောက်တောင်ထိပ်
သို့ တက်သည့်အခါတွင် တောင်ကြီးနှစ်လုံးကြား
မှ အုတ်လှေကားဖြင့် ကွေ့ပတ်၍ တက်ရသည်။

ဤလှေတောင်ဘုရားများကို ထိန်းသိမ်းစောင့်
ရှောက်သားသနာပြုနေသော ဆရာတော်မှာ
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး သံဃနာယက အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ
(စတုဘုမ္မိက) ဘဒ္ဒန္တဝိဇယ (အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာ
စရိယ၊ သာသနဓဇဓမ္မာစရိယ) ဖြစ်သည်။
မန္တလေးမြို့၊ ဥပုသ်တော်ရပ်၌ သီတင်းသုံးသည်။
ပြင်ဦးလွင်မြို့ စတုဘုမ္မိရိပ်သာဆရာတော်လည်း
ဖြစ်သည်။

လှေတောင်ခြေတွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၊
ဓမ္မာရုံ၊ သိမ်တော်၊ တည်းခိုရာနေရာများ၊ ရေစက်၊



လှေတောင်တော် ဣစ္ဆာသယချမ်းသာကြီးဘုရား

မီးစက် စသည်တို့ အပြည့်အစုံရှိသည်။ ဗောဓိ
ညောင်ပင်လည်း စိုက်ပျိုးထားသည်။ ရဟတ်
ယာဉ်ကွင်းလည်း ဖောက်လုပ်ထားသည်။

လှေတောင်ဘုရားမှာ တောနက်ထဲတွင်ရှိနေ
၍ လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု ခက်ခဲသည်။ တောခို
သူပုန်များ ထကြွသောခေတ်တွင် တိမ်မြုပ်
ပျောက်ကွယ်ခဲ့သည်။ ၁၉၉၀-ပြည့်နှစ်တွင်
ဗန်းမောက်မြို့နယ် ဒေသခံဆရာတော်များ၏ ကြိုး
ပမ်းရှာဖွေမှုဖြင့် ပြန်လည်ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။
နှစ်စဉ် ဘုရားပွဲတော်များ ကျင်းပနိုင်ခဲ့သည်။
ဘုရားပွဲကို သင်္ကြန်အပြီး ၇-ရက်ပတ်လုံး နှစ်စဉ်
ကျင်းပသည်။ သင်္ကြန်ကာလကစပြီး ရပ်နီးရပ်ဝေး
ဘုရားဖူးများ ခြေကျင်တစ်မျိုး၊ မော်တော်ကား၊
ထော်လာဂျီ၊ ဆိုင်ကယ်နှင့်တစ်သွယ် လာရောက်
ဖူးကြသည်။ ဘုရားပွဲသို့ ရှမ်း၊ ကဗူး၊ ဂဏန်းလူမျိုး
များ အများဆုံး လာရောက်ဖူးမြော်ကြသည်။

မွေးမွေး(အင်းတော်)

အကိုး ။ ။ လှေတောင်ဘုရားသမိုင်းအကျဉ်းချုပ်



ပဲခူးမြို့

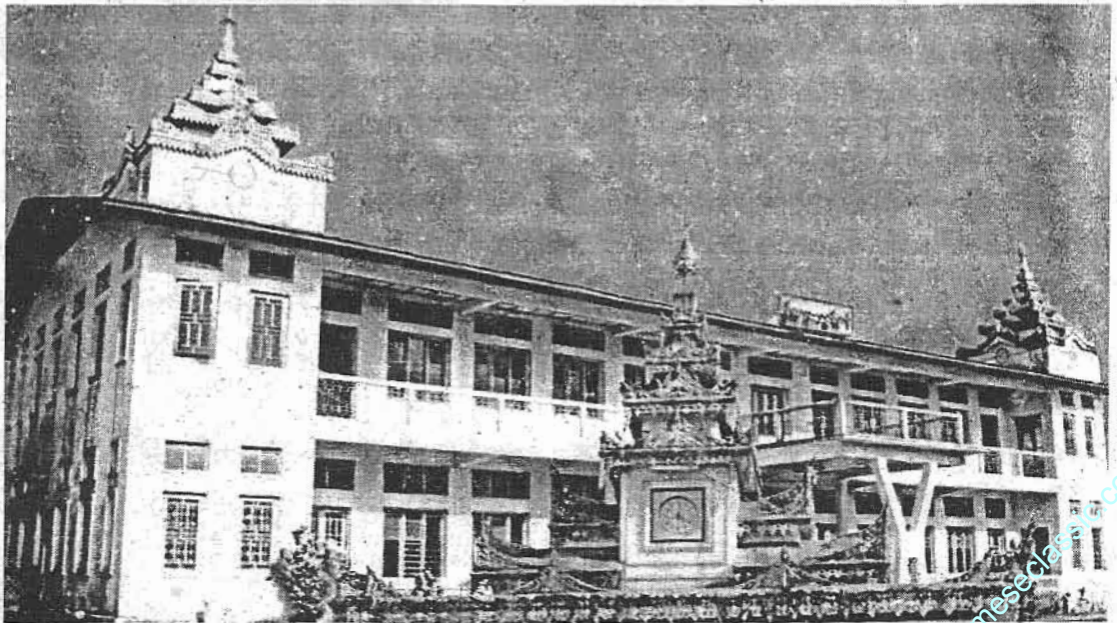
မြို့မစာသင်တိုက်

နန္ဒာမိုးမြေ

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပဲခူးမြို့တွင် ထင်ရှားသော စာသင်တိုက်ကြီးများရှိသည်။ ယင်းတို့တွင် ပဲခူးမြို့ မြို့မစာသင်တိုက်ကြီးသည်လည်း တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ထိုမြို့မစာသင်တိုက်ကြီးမှာ နိုင်ငံတော်သံယမဟာနာယကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ပထမဦးဆုံး ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်းခံရသော ပဲခူးမြို့မဆရာတော်ကြီး အရှင်ဣန္ဒာစာရ ပဓာနနာယကဆရာတော်အဖြစ် ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သော ကျောင်းတိုက်ကြီးပင်ဖြစ်သည်။

ပဲခူးမြို့မဆရာတော် အရှင်ဣန္ဒာစာရသည် ပဲခူးမြို့၊ ဝမ်းဘဲအင်းကျေးရွာဇာတိဖြစ်သည်။ ၁၂၂၉-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၃-ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။ ခမည်းတော် ဦးရွှေအေး၊ မယ်တော် ဒေါ်လှညိမ်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် အသက် ၁၀-နှစ်သားအရွယ်တွင် ရှင်သာမဏေပြုသည်။ ထို့နောက် ၁၂၇၈-ခုနှစ်တွင် ရဟန်းပြုတော်မူသည်။



ပဲခူးမြို့မ စာသင်တိုက်ကြီး

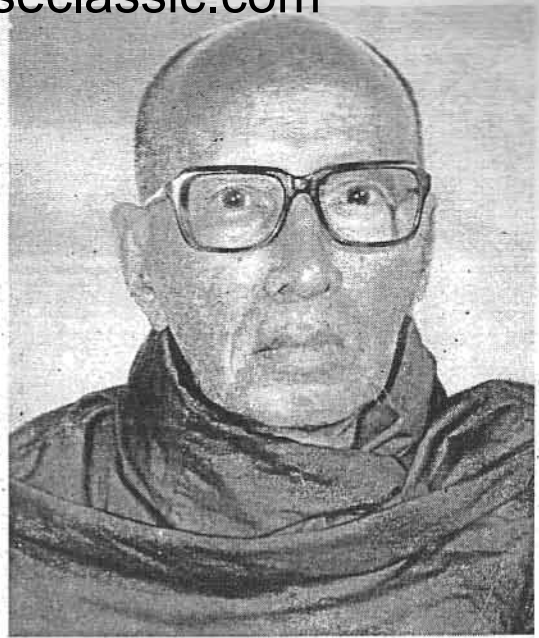


မြို့မစာသင်တိုက်ကြီးကို တည်ထောင်ခဲ့သော
အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု ဘဒ္ဒန္တကုန္ဒာစာရ

ဆရာတော်သည် ချောင်းဦးမြို့၊ မန္တလေးမြို့၊ ပခုက္ကူမြို့၊ တောင်သာမြို့၊ အမရပူရမြို့စသော မြို့တို့ရှိ ကျမ်းတတ်အကျော် ဆရာတော်ကြီးများထံတွင် ပရိယတ္တိစာပေများကို ပါရဂူရောက် တတ်မြောက်အောင် သင်ယူဆည်းပူးခဲ့သည်။ အစိုးရပထမငယ်၊ ပထမလတ်၊ ပထမကြီးတန်းတို့ကို အောင်မြင်တော်မူခဲ့သည်။

ထို့နောက် သက်တော် ၃၄-နှစ်အရွယ်တွင် ဇာတိမြေ ဝမ်းဘဲအင်းသို့ပြန်ကြွပြီး ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဦးသုဒဿနထံတွင် သီတင်းသုံး၍ ရှင်ရဟန်းတို့အား ပိဋကတ်စာပေများကို ပို့ချတော်မူသည်။ ထို့နောက် ၁၂၉၅-ခုနှစ်တွင် ပဲခူးမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့၍ မြို့မစာသင်တိုက်ကြီးကို တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်တော်မူသည်။

မြို့မစာသင်တိုက်ကြီး၌ နှစ်စဉ် ဝါဆိုသံဃာနှစ်ရာကျော် အမြဲရှိသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏



ယခုလက်ရှိ ပဓာနနာယကဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တဂန္ဓမာ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)

ဦးဆောင်မှုဖြင့် နိကာယ်စာမေးပွဲကြီးကိုလည်း နှစ်စဉ်ကျင်းပနိုင်ခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ စာသင်သားရှင်ရဟန်းတို့သည် အစိုးရစာမေးပွဲများ၌လည်း အောင်ပွဲအလီလီရရှိကြသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာသည်

ပရိယတ္တိသာသနာ

တိုးတက်စည်ပင်ပြန့်ပွားစေရန်

ကြိုးစားအားထုတ်သည့်နည်းတူ

ဒကာ၊ ဒကာမများ၏

အကျိုးစီးပွားအတွက်လည်း

ဝိပဿနာတရားစခန်းများ

ဖွင့်လှစ်ကျင်းပပေးလျက်ရှိသည်။

ဆရာတော်ကြီး ရေးသားပြုစုခဲ့သော ကျမ်းများမှာ (၁) ပဌာနဉ္စပါကြေးမုံကျမ်း၊ (၂) ယမကဉ္စပါကြေးမုံကျမ်း၊ (၃) ဖက်ပင်အိုင်နိယံအဖြေခေါ် ဝါကျအခြေပြုကျမ်း၊ (၄) အနုဘာဝိနိမည်သော ဋီကာကျော်ဂဏ္ဌိသစ်၊ (၅) ဗုဒ္ဓဘာသာပညာဝိသဇ္ဇနာကျမ်း၊ (၆) ဩဝါဒပေါင်းစုံဓမ္မကြေးမုံကျမ်း၊ (၇) ဝေလာမသုတ်ဘာသာပြန်နှင့်မေတ္တာအကျိုးကျေးဇူးကျမ်း၊ (၈) ဆုတောင်းဂါထာ ယောဇနာကျမ်း၊ (၉) စတုဗ္ဗိဓဗျာကရဏကျမ်း၊ (၁၀) မဟာသီလဝသိမ်တော်ကြီးကျမ်း၊ (၁၁) ဒေးစွန်ပါစေတီတော်သမိုင်းတို့ ဖြစ်သည်။

မြို့မဆရာတော်ကြီးသည် ပရိယတ္တိစာပေများကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ပို့ချတော်မူခဲ့သည်။ ထို့ပြင် အခြားသာသနာရေးကိစ္စအဝဝတို့၌လည်း ပဲခူးမြို့နယ်၊ ဝိနိစ္ဆယဌာန၊ ဝိနည်းဓိုရ်တာဝန်ခံ၊ ဆဌသံဂါယနာမူလပိဋိဝိသောဓကနှင့် ပဋိဝိသောဓက၊ ပါဠိတက္ကသိုလ်ဗဟိုအဖွဲ့ဝင်အဖြစ်လည်း ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။

တော်လှန်ရေးအစိုးရလက်ထက် ဗုဒ္ဓသာသနာ သန့်ရှင်းရေးအတွက် ခရိုင်ကိုယ်စားလှယ်ရွေးချယ်ရာတွင် ထိုစဉ်က ပဲခူးခရိုင်၌ ရှစ်မြို့နယ်ရှိရာ သုဓမ္မာနိကာယကျောင်းပေါင်း ၈၇၇-ကျောင်း၊ သံဃာပေါင်း ငါးထောင်ကျော်တို့၏ဆန္ဒဖြင့် ခရိုင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် မြို့မဆရာတော်ကြီးအား ရွေးချယ်ခဲ့ကြသည်။ ပဲခူးမြို့နယ်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်မူ အာနန္ဒဦးသုမနအား ရွေးချယ်ခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြင့် ဆရာတော်တို့သည် သာသနာ့တာဝန်အရ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၊ သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးသို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

၁၃၄၁-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၁-ရက် (၁-၂-၈၀)နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေး၊ ဇေယျမြတ်မင်္ဂလာ * ၁၀

ဒီပကျောင်းဆောင် အစည်းအဝေးခန်းမကြီး၌ ရွေးဦးစွာ သံဃာ့ဝန်ဆောင် အစည်းအဝေးကို ကျင်းပကြသည်။ ထိုအစည်းအဝေးတွင် မြို့မဆရာတော်ကြီးသည် သံဃာ့ဝန်ဆောင်အဖွဲ့ကြီး၏ ဥက္ကဌအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်းခံရသည်။ ဆက်လက်၍ ၁၃၄၂-ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း ၁၁-ရက် (၂၄-၅-၈၀)နေ့တွင် ကျင်းပသော သာသနာတော် သန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန့်ပွားရေး ပထမအကြိမ် ဂိုဏ်းပေါင်းစုံသံဃာ့အစည်းအဝေးပွဲကြီးက မြို့မဆရာတော်ကြီးကိုပင် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ဥက္ကဌအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခဲ့ကြသည်။ အကျိုးတော်ဆောင်ချုပ်မှာ တိပိဋကဓရ မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသဖြစ်သည်။

မြို့မဆရာတော်ကြီးကို နိုင်ငံတော်အစိုးရက ၁၉၈၀-ပြည့်နှစ်တွင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့တံဆိပ်တော်နှင့် ၁၉၈၃-ခုနှစ်တွင် အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရုဘွဲ့တံဆိပ်တော်၊ ၁၉၉၁-ခုနှစ်တွင် အဘိဓဇအဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဘွဲ့တံဆိပ်တော်တို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

မြို့မဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် မြို့မစာသင်တိုက်၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ အခွန်ရှည်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် ဆရာတော် ဦးဝဇီရဗုဒ္ဓိ၊ ဆရာတော် ဦးဂန္ဓမာ၊ ဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လ၊ ဆရာတော် ဦးစန္ဒနတို့နှင့်လက်တွဲ၍ ဦးဆောင်ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၉၉၄-ခုနှစ်တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသည်။

ယခုအခါ ဆရာတော်ဦးဂန္ဓမာက မြို့မဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာ့အမွေကို ဆက်ခံလျက် ကျောင်းတိုက်၏ ပဓာနနာယကအဖြစ် ဆောင်

ရွက်တော်မူလျက် ရှိသည်။ ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာသည် ပဲခူးမြို့နယ်၊ အင်းတကော်ရဲဌာန ပိုင် ထန်းတပင်ကျေးရွာအထိဖြစ်သည်။ ၂၄-၉-၁၉၂၈ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ရာ ယခု သက်တော် ၈၆-နှစ်အရွယ်ရှိပြီ။

ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာသည် တက္ကသိုလ် ဝင်တန်းစာမေးပွဲအောင်ပြီး အသက် ၂၀-အရွယ် တွင် သာသနာ့ဘောင်သို့ အပြီးတိုင် ဝင်ရောက် ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ပဲခူးမြို့မဆရာတော်ကြီး အပါ အဝင် ရန်ကုန်၊ ပခုက္ကူ၊ ညောင်တုန်း၊ မန္တလေး စသော မြို့ကြီးများမှ ထင်ရှားသော ဆရာတော် ကြီးများထံတွင် ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ကြား တော်မူခဲ့သည်။ ပဲခူးမြို့ ဝိနယာဓိကပထမငယ် တန်း၊ နိုင်ငံတော်အစိုးရ ပထမငယ်တန်း၊ ပထမ လတ်တန်း၊ ပထမကြီးတန်းတို့ကို အောင်မြင် တော်မူခဲ့သည်။ ထို့ပြင် သာသနာပါလ ပထမကြီး တန်းကိုလည်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။ အစိုးရ သာသနဓဇဓမ္မာစရိယဘွဲ့ကိုလည်း ရရှိအောင် မြင်တော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးအား နိုင်ငံတော်က အဂ္ဂမဟာ ဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတဘွဲ့၊ တံဆိပ်တော်နှင့် အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတဘွဲ့၊ တံဆိပ်တော်တို့ကိုလည်း ဆက်ကပ် လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာသည် ၁၉၆၄-ခုနှစ်မှ ၁၉၇၈-ခုနှစ်အထိ ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းပါဠိတက္ကသိုလ် ညောင်တုန်းကျောင်းတိုက် တွင် ရှင်ရဟန်းတို့အား စာပေများ ပို့ချခဲ့သည်။ ထို့နောက် ပဲခူးမြို့မစာသင်တိုက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ သီတင်းသုံး၍ စာပေများပို့ချခဲ့ရာ ယနေ့တိုင်ဖြစ် သည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်သံဃာတော် များသည် ပရိယတ္တိစာမေးပွဲများ၌ ပထမ၊ ဒုတိယ၊

တတိယ စသည်ဖြင့် အောင်ပန်းဆင်လျက်ရှိ သည်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာသည် ပရိယတ္တိသာ သနာ တိုးတက်စည်ပင်ပြန့်ပွားစေရန် ကြိုးစား အားထုတ်သည့်နည်းတူ ဒကာ၊ ဒကာမများ၏ အကျိုးစီးပွားအတွက်လည်း ဝိပဿနာတရား စခန်းများ ဖွင့်လှစ်ကျင်းပပေးလျက်ရှိသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ပဲခူးမြို့နယ်၊ အင်းတ ကော် စံပြကျေးရွာ မြို့မတောင်ကိုးလုံး ဝိပဿ နာရိပ်သာကြီးကို ၁၉၈၇-ခုနှစ်တွင် တည်ထောင် ပေးခဲ့သည်။ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဥပနိဿယအတိုင်း ခန္ဓာဉာဏ်ရောက်တရားများ ကို တစ်နှစ်လျှင် ၂-ကြိမ် ၁၀-ရက်တရားစခန်း များ ဖွင့်လှစ်ပေးလျက်ရှိသည်။

ထို့အပြင် မြို့မစာသင်တိုက်၌ နှစ်စဉ် ကဆုန် လပြည့်ကျော် ၄-ရက်နေ့မှစ၍ မိုးကုတ်ဆရာ တော်ဘုရားကြီး၏ ဥပနိဿယအတိုင်း ၇-ရက် တရားစခန်းများ ဖွင့်လှစ်ပေးလျက်ရှိသည်။ တစ် ကြိမ်လျှင် ယောဂီ ၁၅၀-လက်ခံကြောင်း သိရ သည်။

ယခုအခါ ဆရာတော်ဦးဂန္ဓမာဦးဆောင်သော မြို့မကျောင်းတိုက်၏ စာချဆရာတော်များမှာ ဦးစန္ဒောဘာသ၊ ဦးပဏ္ဍိစ၊ ဦးကုန္ဒာဝရ၊ ဦးဝဏ္ဏ သိဒ္ဓိတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဆရာတော်ကြီးက “အကုသိုလ်မလုပ်နဲ့ ကု သိုလ်ဖြစ်အောင်နေ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင်လုပ်၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကို ခွဲခြားသိအောင်လုပ်၊ စိတ်ကောင်းရှိ သီလမြဲ၊ စိတ်ကိုဖြူအောင်ထား” ဟူ၍ ဒကာ၊ ဒကာမများအား ဆုံးမတော်မူလေ့ ရှိသည်။

နန္ဒာမိုးမြေ



ထူးခြားသိပ္ပယ် အသွယ်သွယ်

ပြင်ဦးလွင်မြို့ မဟာအံ့ထူးကံသာဘုရားကြီး

ပြင်ဦးလွင်မြို့သည် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး အတွင်းတွင် တည်ရှိပြီး အေးချမ်းသာယာသည့် မြို့တစ်မြို့ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပြင်ဦးလွင်မြို့၏ မြို့ အစွန်တွင် မြို့၏ကျက်သရေဆောင် မဟာ အံ့ထူးကံသာဘုရားကြီး ကိန်းဝပ်စံပယ်တော် မူလျက်ရှိသည်။

ထိုဘုရားကြီးမှာ ကျောက်ဆစ်ဆင်းတု တော်ဖြစ်ပြီး ဉာဏ်တော်အမြင့် ၁၅-ပေ၊ ဒူး ခေါင်းတော် အကျယ် ၈-ပေ၊ ၆-လက်မနှင့် အလေးချိန် ၁၇-တန်ရှိပါသည်။

ဘုရားကြီး၏ သမိုင်းဖြစ်စဉ်အကျဉ်းမှာ ထိုဘုရားကြီးကို ရွှေလီမြို့သို့ ပင့်ဆောင်ရန် မော်တော်ယာဉ်ဖြင့် မန္တလေးမှသယ်ဆောင် လာစဉ် ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်၊ ရေငယ်ကျေးရွာ အလွန်၊ မန္တလေး-လားရှိုး ကားလမ်းမိုင်တိုင် (၄၇/၁)အရောက်တွင် မော်တော်ယာဉ်တိမ်း မှောက်မှုဖြစ်ပြီး ဆင်းတုတော်ကြီး မြေခခဲ့သည်။ ဆင်းတုတော်ကြီး မြေခသည့်နေ့ရက်မှာ ၁၃၅၈- ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁၄-ရက်၊ (၆-၄-၉၇) တနင်္ဂနွေနေ့၊ ၁၁-နာရီအချိန်ခန့် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ဆင်းတုတော်ကြီး မြေခခဲ့သောကြောင့် ဆင်းတုတော်ကြီးကို ရွှေလီမြို့သို့ ဆက်လက် ပင့်ဆောင်ခြင်းမပြုတော့ဘဲ လက်ရှိနေရာတွင် သာ ထားရှိပူဇော်ရန် ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။ ထို့နောက် ဆင်းတုတော်ကြီးကို ၁၇-၄-၉၇ နေ့မှစ၍ ပက်လက်အနေအထားဖြင့် ပူဇော် ဖူးမြော်ကြသည်။ ၉-၅-၉၇-နေ့တွင် ပက်လက် အနေအထားဖြင့်ရှိနေသော ကိုယ်တော်ကို ဝန်ချီစက်ဖြင့် ပင့်ဆောင်မယူပြီး ၅-၆-၉၇- နေ့တွင် ယာယီစံကျောင်းတော်သို့ ပင့်ဆောင် အပူဇော်ခံနိုင်ခဲ့ပါသည်။

၁၃၅၉-ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၄-ရက်၊ (၇-၈-၉၇)နေ့တွင် ဆရာတော်ကြီးများက ဆင်းတုတော်ကြီးကို မဟာအံ့ထူးကံသာ ဆုတောင်းပြည့်မြတ်စွာဘုရားကြီးဟူသော ဘွဲ့မည်ကို ဆက်ကပ်ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် တာဝန်ရှိသူများနှင့် ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ် ပြည်သူ များစုပေါင်း၍ မြို့နယ်သံဃနာယကဆရာ တော်ကြီးများထံမှ ဩဝါဒခံယူကာ ဆင်းတု တော်ကြီး အစဉ်အမြဲ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူ မည့် ဂန္ဓကုဋီတိုက်စေတီတော်ကို မေ့ရဟိကုန်း မြေတွင် တည်ဆောက်ခဲ့ကြပါသည်။



မဟာအံထူးကံသာဘုရားကြီး

ဂန္ဓကုဋိတိုက်စေတီ တည်ဆောက်ရာတွင် ၁၃၅၉-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၈-ရက် (၂၂-၁၁-၉၇)နေ့တွင် အုတ်မြစ်တော်စီ မင်္ဂလာအခမ်းအနားကိုလည်းကောင်း၊ ၁၃၆၀-ပြည့်နှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် ၁၄-ရက် (၁၉-၉-၉၈)နေ့တွင် မူလဌာပနာတော်သွင်း မင်္ဂလာအခမ်းအနားကိုလည်းကောင်း၊ ၁၃၆၁-ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၈-ရက် (၄-၈-၉၉)နေ့တွင် ကွမ်းတောင်ဌာပနာ၊ အလယ်ဌာပနာနှင့် အထက်ဌာပနာတော်သွင်း မင်္ဂလာအခမ်းအနားကိုလည်းကောင်း ကျင်းပပြီး အဆင့်ဆင့် ဆောက်လုပ်ခဲ့ပါသည်။

ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများအားလုံး ပြီးသော် ၁၃၆၁-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့် (၁၉-၃-၂၀၀၀)နေ့တွင် ဆင်းတုတော်ကြီးကို ယာယီစံကျောင်းတော်မှ စေတီတော်၏ ဂန္ဓကုဋိတိုက်အတွင်းသို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ၁၃၆၁-ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလဆန်း ၈-ရက် (၁၁-၄-၂၀၀၀)နေ့တွင် ဤမဟာအံထူးကံသာ ဆုတောင်းပြည့်မြတ်စွာဘုရား ဂန္ဓကုဋိတိုက်စေတီတော်၏ ရွှေထီးတော်ကို တင်လှူခဲ့ကြသည်ဟု မှတ်တမ်းများအရ သိရပါသည်။

ထိုမဟာအံထူးကံသာဘုရားကြီးအား တရုတ်ပြည်၊ ရွှေလီမြို့သို့ ပင့်ဆောင်၍မရခဲ့သဖြင့် ပြည်ချစ်ဘုရားဟုလည်း ခေါ်ဆိုသမုတ်ကြသည်။

ထိုပြည်ချစ်ဘုရားခေါ် မဟာအံထူးကံသာဘုရားကြီးမှာ ယနေ့အထိ ပြင်ဦးလွင်မြို့တွင် သပ္ပာယ်စွာ စံပယ်တော်မူလျက်ရှိရာ နေ့စဉ်ဘုရားဖူးခရီးသည်များဖြင့် စည်ကားလျက်ရှိပါသည်။

ညီလေးငယ်(လယ်တော်)

ဘုရားဓာတ်တော် ပူဇော်ရကျိုး

- * ဘုရားဓာတ်တော်၊ ရှိပူဇော်၊ ပြုသော်အကျိုးများ။
- * အပါယ်မကျ၊ ကောင်းမြတ်လှ၊ ဘဝဖြစ်တတ်ငြား။
- * ထိုမှတစ်ဖန်၊ မင်္ဂလိယဉာဏ်၊ ရပြန်ထင်အရှား။
- * ကောင်းကျိုးလိုလတ်၊ ဓာတ်တော်မြတ်၊ ဆည်းကပ်ကြည်ညိုဖွား။

အရှင်ကောဝိဒဓဇ၏ သဒ္ဒမ္မကာရီပါဌာနီလာဂါထာညွှန့်ပေါင်းကျမ်း (ပထမ)တွဲမှ

ဒဂုံမြို့သစ်အရှေ့ပိုင်း

ညောင်တုန်းဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးမူလွန်ကျောင်း

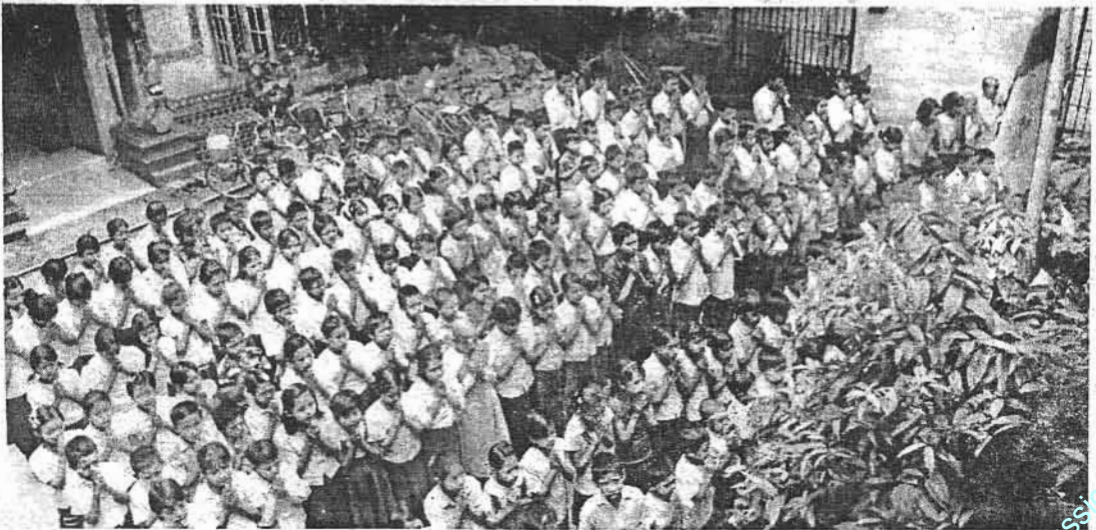
ဒဂုံမြို့သစ် (အရှေ့ပိုင်း)မြို့နယ်၊ အမှတ် ၇-ရပ်ကွက်တွင် ညောင်တုန်းဘုန်းတော်ကြီးသင် မူလွန်ကျောင်း ရှိပါသည်။ ကျောင်းအုပ် ဆရာတော်မှာ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ပေါက်တောမြို့နယ်၊ သူငယ်တော်ရွာသစ်ကျေးရွာဇာတိ ဖြစ်ပါသည်။ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ညောင်တုန်းမြို့၊ ရွှေဟင်္သာတောရစာသင်တိုက်ထွက် ဖြစ်သောကြောင့် ညောင်တုန်းကျောင်းဟူ၍ အမည်ပေးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဘွဲ့တော်မှာ ဦးပညာဓမ္မဖြစ်ပြီး သိက္ခာတော် ၄၃-ဝါ၊ သက်တော် ၆၃-နှစ် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ၁၃၂၁-ခုနှစ်တွင် ခမည်းတော် ဦးချမ်းဖြူ မယ်တော် ဒေါ်မသာနုတို့၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟကို ခံယူပြီး သာမဏေဘောင်သို့

ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ၁၃၂၉-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၂-ရက်နေ့တွင် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ စစ်တွေမြို့၊ ယတြာဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မြောက်ဦးမြို့နယ်၊ ကွဲတဲကျောင်းရွာ ခဏ္ဍသိမ်၌ ရဟန်းဒါယကာ ဦးထွန်းကျော်အောင်၊ ဒါယိကာမ ဒေါ်မစိန်ညိုတို့၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟကို ခံယူကာ ရဟန်းအဖြစ် သို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် စစ်တွေမြို့၊ ယတြာဆရာတော်ထံတွင်လည်းကောင်း၊ ညောင်တုန်းမြို့၊ ရွှေဟင်္သာတောရ စာချဆရာတော်များထံတွင်လည်းကောင်း ပထမလတ်တန်း၊ ပထမကြီးတန်း ကျမ်းစာများကို သင်ယူခဲ့ပါသည်။

၁၉၉၀-ပြည့်နှစ်တွင် ဒဂုံမြို့သစ်သို့ ရောက်



ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများ ဆရာတော်၏ဩဝါဒကို ခံယူနေကြစဉ်

ခဲ့ရာ စာသင်ကျောင်းနှင့်ဝေးပြီး အသွား
အလာခက်သော ကလေးများအတွက် ၁၉၉၃-
ခုနှစ်မှစ၍ ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေး
ကျောင်းကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့၏။ ကျောင်းသား ၆၃-
ယောက်ဖြင့် စတင်ခဲ့ရာ ၂၀၁၁-၂၀၁၂-စာသင်
နှစ်တွင် ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ ၄၂၄-
ယောက် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

ကျောင်းတွင် သူငယ်တန်းမှ ၈တန်းအထိ
ရှင်သာမဏေ ၇၈-ပါး၊ သီလရှင် ၇-ပါး ရှိပါ
သည်။ သာမဏေ ၇၈-ပါးအနက် ၂၉-ပါးမှာ
ရမ်း၊ ပအိုဝ်း၊ ပလောင်တိုင်းရင်းသားများ ဖြစ်
သည်။ ထိုသာမဏေတို့အတွက် ထီး၊ ဖိနပ်၊
သင်္ကန်း၊ စာအုပ် စသည်တို့ကို ဆရာတော်က
ပင် တာဝန်ယူပံ့ပိုးရပါသည်။

ကျောင်းတွင် စာပို့ချသော သံဃာ ၃-ပါး
နှင့် အမျိုးသားဆရာ ၂-ဦး၊ ဆရာမ ၁၁-ဦး
တို့က စာသင်ပေးနေကြ၏။ ဆရာ၊ ဆရာမတို့
အတွက် ထောက်ပံ့ကြေး တစ်လလျှင် ငွေ ၂-
သောင်းကျပ် ပေးရပါသည်။

ကျောင်းတွင် နံနက် ၁၀-နာရီ၌ ဆွမ်းတော်
ကပ်ရပါသည်။ ဘုရားရှိခိုး၊ ဆွမ်းတော်ကပ်
အမျှဝေပြီး ၁၅-မိနစ် တရားထိုင်စေပါသည်။
ပြီးမှ သာမဏေများ နေ့ဆွမ်းဘုဉ်းကြရ၏။ ပြီးမှ
စာသင်ခန်းသို့ ဝင်ရပါသည်။ (ညတွင်လည်း
၈-နာရီမှ ၉-နာရီအထိ တရားထိုင်စေပါ
သည်။)

ကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်းထိုးပြီးသည်
နှင့် ဆရာတော်က ဩဝါဒပေးလေ့ရှိပါသည်။
ဦးနောက် ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ နိုင်ငံတော်အလံ
ကလေးပြုခြင်းတို့ လုပ်ရပါသည်။



ဆရာတော် ဦးပညာဓဇ

ဧွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် ဆရာ
တော်က နှစ်စဉ် အခြေခံဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေး
မှုသင်တန်း ပို့ချပါသည်။ ၁၈-နှစ်အတွင်း သင်
တန်းသား ၅၄၉၆-ယောက် တက်ရောက်ခဲ့ပါ
သည်။

သင်္ကြန်ကာလတွင် နွမ်းပါးသူ မိဘများ၏
ကလေးများကို သာမဏေဘောင်သို့
သွတ်သွင်း ချီးမြှင့်ပေးခဲ့ရာ ၁၈-နှစ်အတွင်း
သာမဏေ ၇၅၄-ပါးနှင့် ဒုလ္လဘရဟန်းအဖြစ်
ရဟန်းဘောင်သို့ ချီးမြှင့်ပေးခဲ့သော ရဟန်း
များမှာ ၂၈၁-ပါး ရှိခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ဒဂုံမြို့သစ်(အရှေ့)ပိုင်း
မြို့နယ်၊ ဝိနည်းဓိုရ်ဆရာတော်တာဝန်၊ ဒဂုံမြို့
သစ် (အရှေ့ပိုင်း)မြို့နယ် သံဃနာယက (ရွှေ
ကျင်) အဖွဲ့ဝင်တာဝန်၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
ပညာသင်ကြားမှု ကြီးကြပ်ရေးဥက္ကဋ္ဌတာဝန်
တို့ကိုပါ ထမ်းဆောင်လျက်ရှိပါသည်။

မကြွယ်ကြွယ်

မအူပင်မြို့ စတုဒိသာအလှူ



စတုဒိသာအလှူပြုကြီး၌ အားပါးတရ
စားသောက်နေကြသူများ

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မအူပင်မြို့၏ မြို့လယ် မဟာအတုလသကျသီဟချမ်းသာကြီး ဘုရားတန်ဆောင်းတွင် ဦးအောင်ဝင်း၊ ဒေါ်ခင်စွမ်း(ထိုက်-စက်ပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေး) မိသားစုနှင့် ဒေါက်တာခင်ခင်ပြုံး မောင်နှမတစ်စုတို့က စတုဒိသာအလှူကြီး ပေးလှူကြပါသည်။

ထိုစတုဒိသာအလှူတွင် သီးစုံကုလားဟင်း၊ ငံပြာရည်ချက်နှင့် ကြက်ဥတစ်လုံးစီကျွေးမွေးလှူဒါန်းပါသည်။ ထိုစတုဒိသာအလှူသည် မအူပင်မြို့၏ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာ ဓလေ့တစ်ခုလည်း ဖြစ်သည်။ ဝါတွင်းကာလနှင့် အခါကြီးရက်ကြီးများတွင် ထိုလှူဒါန်းမှုကိုပြုကြသည်။

ထိုမှတစ်ပါး သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်မုန်းဘုရားပွဲတော်များတွင်လည်း စတုဒိသာအလှူဒါနကို ပြုကြသည်။ လမ်းတိုင်း၊ ရပ်ကွက်တိုင်းတွင် လှူသည်။ စတုဒိသာအလှူဒါနမပြုမီ ၁-ရက်၊ ၂-ရက်အလိုကပင် ကြိုတင်၍ ဗျိုးဟစ်ပြီး ကြေညာသည်။ လာရောက်သူအားလုံးကိုလည်း အလှူမစားဘဲ အဝစားကြရန် ကြေညာမောင်းခတ်သည်။

ထိုအချိန်လေးသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးလောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟများကင်းစင်နေကြပါသည်။ မလိုမုန်းတီးစိတ်၊ မကောင်းမြင်စိတ်အလျဉ်းမရှိ၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော စိတ်စေတနာဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုရည်မှန်းပြီး လှူဒါန်းကြသဖြင့် အလှူရှင်တို့သည်လည်း အလွန်အကျိုးရှိလှပါသည်။ ထို့ကြောင့် အမိနိုင်ငံ၏ ကောင်းမွန်သည့် အမျိုးဘာသာ သာသနာဓလေ့ထုံးတမ်းအစဉ်အလာများကို လက်ဆင့်ကမ်းသယ်ယူရင်း လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာအကျိုးပွားတိုးစေကြောင်း ဆောင်ရွက်ကြပါစို့ဟု တိုက်တွန်းရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ပန်းလှိုင်မေ

စိတ်ကောင်းရှိ
သီလမြဲ၊ ဝိပဿနာစွဲ
သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်မည့်မလွဲ

ဂျာမန်ယောဂီ မစ္စအင်းနက်ရှာလီ

ရန်ကုန်မြို့၊ မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ၌ မြန်မာယောဂီဝတ်စုံကို သေသေသပ်သပ် ဝတ်ဆင်၍ တရားရှုမှတ်နေသော နိုင်ငံခြားသူ ယောဂီလေးကို စကြိုချိန်တွင် တွေ့ဆုံကြသည်။ ထို့နောက် ဧည့်ဆောင်တွင် ဖိတ်ခေါ်၍ သိလိုသည်များကို မေးမြန်းခဲ့ပါသည်။

ယောဂီလေးသည် ဂျာမန်လူမျိုး မစ္စအင်းနက်ရှာလီဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ အင်းနက်ကို ဖခင် မစ္စတာပီတာရှာလီ(စီးပွားရေးသမား)နှင့် မိခင် မစ္စစ္စပီတာတို့က ၁၉၆၇-ခုနှစ်၊ မေလ ၂-ရက်တွင် ဂျာမနီနိုင်ငံ၊ ဖလင်း(န်)စဘတ်



ဂျာမန်ယောဂီ မစ္စအင်းနက်ရှာလီ

မြို့၌ မွေးဖွားသည်။ မွေးချင်း ၄-ယောက် အနက် အထွေးဆုံးဖြစ်သည်။ စီးပွားရေးပညာ သင်ကြားပြီး ဖိနပ်စက်ရုံတွင် အမှုထမ်းသည် ဟု သိရပါသည်။

မိဘများသည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြသည်။ သူမသည် အသက် ၁၈-နှစ်မှ စ၍ မိဘများ၏ကိုးကွယ်မှုမှတစ်ပါး အခြား ဘာသာရေးစာအုပ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ဖတ်ရှုလေ့ လာသည်။ ဤတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော် ကို ဖတ်ရှုရသည့်အခါ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အဖြစ် ခံယူလိုသောဆန္ဒ ပြင်းပြခဲ့သည်။

ထို့နောက် သူမသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ သွားရောက်သည်။ အိန္ဒိယတွင် 'ဒလိင်းလားမား' နှင့် တွေ့ဆုံပြီး ဗုဒ္ဓတရားတော်များကို ကြား နာရသည်။ အသက် ၂၀-တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အဖြစ် ခံယူလိုက်သည်။ ဗုဒ္ဓစာပေများကို ဖတ် ရှုပြီး ဝိပဿနာတရား အားထုတ်လိုသောဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။

ဝိပဿနာတရား အားထုတ်လိုသောဆန္ဒ ပြင်းပြသဖြင့် မူလမဟာစည်သာသနာရိပ်သာ ရှိရာ မြန်မာပြည်သို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ၂၀၁၂-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် မြန်မာပြည် သို့ရောက်သည်။ ခရီးသွားလာရင်း တွေ့ဆုံသော ဘဒ္ဒန္တ ဩဘာသ(ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓဘာသာဝိပဿနာ သင်တန်းကျောင်း)ဆရာတော်က မဟာစည် ရိပ်သာသို့ ပို့ပေးသည်။

မွေးရပ်မြေကို ကျေးဇူးဆပ်သော လောပန်းညီအစ်ကို

၂၆-၁၁-၂၀၁၃-နေ့တွင် ဂန့်ဂေါ အ-ထ-က ကောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်အေးအေးနှင့် ကျွန်မသည် တိပိဋကဓရ ယောဆရာတော်ကြီး၏ ဖွားမြင်တော်မူရာ လက်ပံရွာသို့ ခေတ္တသွားရောက်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်မတို့သည် ယောဆရာတော်တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်လှူဒါန်းထားသော လက်ပံရွာ မေတ္တာဆေးကုခန်းဝန်ထမ်းများအား ပဉ္စမအကြိမ်ဆုပေးပွဲ၊ ပညာရေးဝန်ထမ်းများအား ပထမအကြိမ် ဆုပေးပွဲ၊ ပုညသဟာယမဏ္ဍပ်ကြီး၊ လျှောက်လမ်းစောင်းတန်း၊ သိပ္ပံဆောင်နှင့် စာကြည့်တိုက်လှူဒါန်းမှုများအတွက် ရေစက်ချပွဲအခမ်းအနားသို့ သွားရောက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။



ကိုညိုထူး မိသားစု

မေဖော်ဝါရီလ ၁၀-ရက်နေ့တွင် တရားစခန်းဝင်သည်။ တရားစခန်းဝင်ပြီးသောအခါ ဂျာမနီပြန်သည်။ ဂျာမနီတွင် မဟာစည်ဝိပဿနာတရားစာအုပ်များ ဖတ်ရှု၍ တရားဆက်လက်ရှုမှတ်သည်။ တရားမရှုမှတ်ဘဲနေ၍ မရ။ ရက်ရှည်တရားရှုမှတ်သောအခါ စိတ်အလွန်ကြည်လင်၍ အနိစ္စသဘောကို သိမြင်ရသည်။ ဉာဏ်စဉ်အဆင့်ဆင့်ရောက်ရှိ၊ ရရှိအောင် အားထုတ်လိုသဖြင့် ၂၀၁၃-ခု ဇွန်လတွင် မဟာစည်ရိပ်သာသို့ ပြန်လာသည်။ ၂-လ၊ ၃-လအားထုတ်ရန် ရည်ရွယ်ပါသည်ဟု သူမတ ပြောပါသည်။

မစ္စအင်းနက်က သူသည် စာရေးရန် ဝါသနာပါသည်။ တရားအားထုတ်မှုပြီးဆုံးပါက 'သတ္တိ' ခေါင်းစဉ်ဖြင့် စာရေးမည်။ စာအုပ်တွင် မြန်မာလူမျိုးတို့၏ မေတ္တာတရားနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ထုံးစံများ၊ တရားစခန်းအတွေ့အကြုံများ၊ ဘဝ၏ ငြိမ်းချမ်းသာယာမှုစံစားရပုံများ ပါဝင်မည်ဟု ပြောပါသည်။

ဤစာအုပ်ဖြင့် မိမိအတွေ့အကြုံကို ဖြန့်ဝေမည်သာမက ဟောပြောပွဲများလုပ်၍လည်း ပညာပေးဖြန့်ဝေမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

မစိမ်းဇော်(ဦးခယ်မ)

ထိုအခမ်းအနားတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ လောပန်းညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်။

ကျွန်မသည် လက်ပံရွာသူရွာသားများ၏ ပြောပြချက်ကြောင့် လောပန်းညီအစ်ကိုအကြောင်းကို ကြားသိခဲ့ရပါသည်။

လက်ပံရွာနေ ဦးတင်မောင်၊ ဒေါ်စိုးရီတို့တွင် သားသမီး ၈-ယောက်ရှိသည်။ တောင်သူလုပ်သည်။ အလွန်ဆင်းရဲ ချို့တဲ့သည်။ သားကြီးညိုမင်းနှင့် သားငယ်ညိုထူးတို့မှာ ၆-တန်းတောင် မအောင်ရှာကြ။ သူတစ်ပါး၏ အလုပ်သမားအဖြစ် လုပ်ကိုင်နေရသည်။ သို့သော် ရိုးသားဖြောင့်မတ်သည်။ အလုပ်ကြိုးစားသည်။

တစ်နေ့တွင် အလုပ်ရှင်က တချင့်ပြည်နယ် ဖားကန့် ငမုံရွာမှော်ထဲသို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို ခေါ်သွားပြီး အလုပ်ပေးသည်။

“ဆင်းရဲတဲ့ဘဝကလွတ်အောင် ကိုယ့်တာကိုယ် ကိုယ်ကျင့်တရားထိန်းပြီး စွန့်စားလုပ်လိုက်တာ ကျောက်အောင်သွားတယ်” ဟု ညီဖြစ်သူ ကိုညိုထူး(၃၅-နှစ်)က ရှင်းပြပါသည်။

အစ်ကို ကိုညိုမင်း(၃၇-နှစ်)ကလည်း “ကျွန်တော်တို့ညီအစ်ကို တိုင်ပင်ပြီး ရွာမှာ မုံလယ်တရားစခန်းဖွင့်တာ ၃-ကြိမ်ရှိပြီ။ နှစ်စဉ် တရားပြဆရာတော်ပင့်ပြီး ကုသိုလ်ပြုသွားမှာပါ” ဟု ပြောပါသည်။

သဒ္ဓါထက်သော လောပန်းညီအစ်ကိုနှစ်



မိဘနှစ်ပါးနှင့် ကိုညိုမင်း မိသားစု

ယောက်၏ အလှူမှာ ထူးခြားသည်။ လက်ပံ
အ-လ-တရှိ ဆရာ၊ ဆရာမအားလုံးနှင့် မူကြို
မှ ၈-တန်းထိ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူအား
လုံးကို ကျောင်းဝတ်စုံ ၁-စုံစီ၊ ဘောလုံးပင်
၄-ချောင်းစီ၊ ဗလာစာအုပ် ၁-ဒါဇင်စီ လှူဒါန်း
သည်။ ပါတိတ်လုံချည် အထည် ၁၀၀၀-ဝယ်
ပြီး ရွာရှိ လူတုန် ၁-ယောက် ၁-ထည်စီ လက်
ဆောင်ပေးသည်။ ရွာထဲရှိ လူများကို ဝေခြမ်း
ပြီး ဝိုသောအထည်များကို မိဘနှစ်ပါးအိမ်သို့
အလည်လာသောသူများကို ဝေခြမ်းသည်။

ကိုယ်ပိုင်ကားဖြင့် ဆန်အိတ်များတင်ကာ
တစ်အိမ်ဘက်ဆင်း သွားရောက်ကန်တော့
သည်။

၂၀၀၈-ခုနှစ်နှင့် ၂၀၀၉-ခုနှစ်တို့တွင်
လက်ပံရွာ၌ သက်ကြီးပူဇော်ပွဲ ၂-ကြိမ်ပြုလုပ်
ခဲ့သည်။ အသက် ၆၀-နှင့်အထက် ရွာသူရွာ
သားများကို ငွေကျပ် ၁၃-သိန်းဖိုး ပူဇော်ကန်
တော့သည်။

ရွာမှာရှိသည့် လာဘမုနိဘုရားကြီးကို
ပြုပြင်မွမ်းမံသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းဆောင်
ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသည်။

ရွာတွင်းရှိ မေတ္တာဆေးခန်းသို့ ထာဝရ
ဆေးပဒေသာပင် ငွေကျပ်သိန်း ၂၀-စိုက်ထူ
လှူဒါန်းသည်။ ဓာတ်မှန်ခန်းပစ္စည်းဝယ်ရန် ညီ
အစ်ကိုနှစ်ယောက်ပေါင်း ငွေကျပ်သိန်း ၁၅၀-
လှူဒါန်းထားသည်။ ရွာသို့ ယောဆရာတော်
ကြွလာလျှင် သီတင်းသုံးရန် ကျောင်းဆောင်
အတွက်လည်း လှူဒါန်းထားပြီးဖြစ်သည်။

ကျေးရွာ အ-လ-ကတွင် သိပ္ပံဆောင်နှင့်
ရေလောင်းအိမ်သာ ၃-ခန်းတွဲ လှူဒါန်းထား
သည်။

အစ်ကိုလောပန်းကိုညိုမင်း၏ဇနီးမှာ ပူတာ
အိုမှ ကချင်တိုင်းရင်းသူ မမေရမ်ဖြစ်သည်။
ညီလောပန်း ကိုညိုထူး၏ဇနီးမှာ မိုးညှင်းမှ
ရှမ်းတိုင်းရင်းသူ မနုနုအေးဖြစ်သည်။ လွန်စွာ
ချစ်ခင်စည်းလုံးညီညွတ်သော မိသားစုများ
ဖြစ်ကြသည်။ သဒ္ဓါတရားလည်း တူညီကြ
သည်။ ဇနီးသည်များ၏ မွေးရပ်မြေသို့လည်း
ယခုကဲ့သို့ ကျေးဇူးဆပ်လှူဒါန်းကြကြောင်း ပြော
ပြပါသည်။

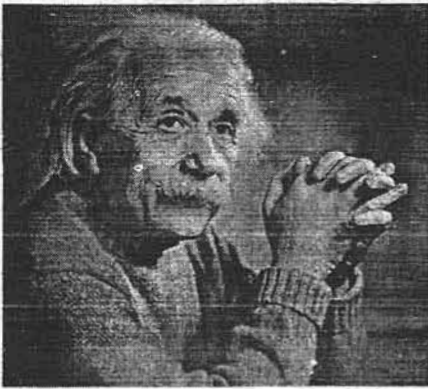
သူတို့သည် မန္တလေးတွင် အခြေချနေထိုင်
ကြသော်လည်း မွေးရပ်မြေကို မမေ့ကြပါ။
'ယောဖောင်ဒေးရှင်း' ဖွဲ့ပြီး ချို့တဲ့သောကလေး
သူငယ်များကို ပညာရေးစရိတ်ထောက်ပံ့ရန်
စီစဉ်နေကြောင်းလည်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။ စံပြု
ထိုက်သော လောပန်းညီအစ်ကိုပင် ဖြစ်ပါ
တော့သည်။

သင်းသင်းပျံ (ကလေးမြို့)

အဝတ်ပုဆိုးသင်္ကန်း လှူဒါန်းခြင်းအကျိုး

- ✦ အဝတ်သင်္ကန်း၊ ပေးလှူဒါန်း၊
ကျမ်းလာကျိုးရှစ်ဖြာ၊
- ✦ ရွှေရောင်အဆင်း၊ ညစ်ကြေးကင်း၊
ထွန်းလင်းကိုယ်ရောင်ဝါ၊
- ✦ တန်ခိုးကြီးလစ်၊ ကိုယ်ပြေပြစ်၊
စင်စစ်ဖြစ်မည်သာ၊
- ✦ ဖြူ နီ၊ ဝါဝင်း၊ အဆင်းတောင်းမြတ်၊
အဝတ်ပုဆိုးရရှိရိုး အကျိုး၍ရှစ်ဖြာ၊

အရှင်ကောဝိဒဓဇ၏ သဒ္ဓမ္မကာရီပါဠိလာ
ဂါထာညွှန်းပေါင်းကျမ်း (ပထမ)တွဲမှ



အိုင်စတိုင်းနှင့်

အမှန်တရား

ညီညီ (ဘော်တွင်း)

“အနာဂတ်ကာလ၏ ဘာသာတရားသည် စကြဝဠာအလုံးကို ကြည့်မြင်တိုင်ရှင်းနိုင်သော ဘာသာတရား ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ပုဂ္ဂလိကနှင့် အတ္တဝိညာဏ်ကိုယူသော ထာဝရဘုရားကို လွန်မြောက်ပြီး တရားသေဝါဒနှင့် ကျမ်းစာစွဲအယူတရား သဘောထားများကို ရှောင်ရှား သင့်သည်။ သဘာဝအရှိတရားနှင့် ဝိညာဉ်သဘောတို့ ကို ခြုံငုံလျက် ယင်းသဘောတို့နှင့် ပတ်သက်သမျှ အရာအားလုံးနှင့်တကွ အတွေ့အကြုံများကို အခြေခံ သည့် ဘာသာအယူဝါဒဖြစ်သင့်သည်။ အရာအားလုံး အဓိပ္ပါယ်ရှိရှိ ပေါင်းစည်းညီညွတ်မှု ရှိရမည်။ ဗုဒ္ဓဘာ သာက ဤသဘောကိုဆောင်သည်။ အကယ်၍များ ခေတ်စီသိပ္ပံပညာ၏ လိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်ဆည်းပေး နိုင်သော ဘာသာအယူတစ်ခုခု ရှိသည်ဆိုပါလျှင် ထို အယူဝါဒသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်လိမ့်မည်။”

အဲလ်ဘတ်အိုင်စတိုင်း

"The Human Side" ဇူလိုင် ၁၉၅၄။

အိုင်စတိုင်းအမေး၊ ဗုဒ္ဓအဖြေ

လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ခန့်က အမေရိကန်နိုင်ငံ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်၊ ဆန်ဟူးဆေးအခြေ စိုက် ထိုင်းနိုင်ငံဖွား ဝိပဿနာနည်းပြဆရာမ ပါဝမ်ဂရင်းရေးသော “အိုင်စတိုင်းအမေး၊ ဗုဒ္ဓ အဖြေ” (Einstein Question, Buddha Answers) စာအုပ်ကို မိတ်ဆွေတစ်ဦးထံမှ လက်ဆောင်ရခဲ့

သည်။ အထက်ပါအဆိုအမိန့်မှာ ထိုစာအုပ်မှ ကောက်နုတ်ချက်ဖြစ်ပါသည်။

အိုင်စတိုင်းသည် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ တရားဓမ္မ အစစ်အနှစ်သာရကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ဖူးသည့် သာဓကအထောက်အထား မရှိငြားလည်း သူ ကြားနာဖူး၊ ဖတ်ရှုလေ့လာဖူးသမျှထဲမှ ဗုဒ္ဓဘာ သာ၏ အရိပ်အမြွက်ကို သိကာမျှဖြင့် ဗုဒ္ဓဓမ္မ၏ အတိမ်အနက်ကို မှန်းဆနိုင်သည့် ဉာဏ်အစွမ်း ရှိသူဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။ ပုဂ္ဂလိကဌာန် အတ္တဘုရားကို သူမယုံကြည်။ လောကကိုဖန်

အကယ်၍သာ အိုင်စတိုင်းသည်

သူတတ်သိသော

ဘာသာစကားဖြင့်

ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏

ဒေသနာကို အသေအချာ

နာကြားကျင့်ကြံ

ပွားများအားထုတ်ခွင့်

ရခဲ့မည်ဆိုပါလျှင် . . .

ဆင်းသည့် ဘုရားရှင် အမှန်ရှိသည်ဆိုလျှင် “စကြဝဠာအပြည့်ရှိသမျှ အလုံးစုံသော (သက်ရှိ သက်မဲ့ဟူသမျှ) အကြောင်းအရာတို့နှင့် ပတ်သက် သမျှ ရှေ့နောက်ညီညီ သဟဇာတဖြစ်သည့်တရား ကို ပြနိုင်သော စပင်နိုဇာဘုရားမျိုးကိုသာ ကျွန် တော် ယုံသည်” ဟု တစ်ခါက သူ့မိတ်ဆွေတစ်ဦး ထံ စာရေးပြန်ကြားခဲ့ဖူးသည်။

သူရည်ညွှန်းပြောဆိုသည့် စပင်နိုဇာဘုရား ဆိုသည်မှာ အီရန်ပြည်သား စပင်နိုဇာဆိုသူ လူ တစ်ဦးက စံတင်နှုန်းဖွဲ့ထားသည့် အယူအဆ သဘောထားအမြင် အဆိုတစ်ခုသာဖြစ်သည်။ ထိုဘုရားကိုလည်း အတ္တအယူရှိသည့် ဖန်ဆင်းရှင် ထာဝရဘုရားလိုပင် တွေ့ဆုံဖူးသူမရှိ။ အသက်ရှူ သူ လူကဲ့သို့သော သက်ရှိသတ္တဝါ တစ်မျိုးမျိုး လည်း မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် သူရှာနေသည် မှာ ဗုဒ္ဓကဲ့သို့သောဘုရားမျိုးပေလောဟု တွေးစရာ ဖြစ်သည်။

စင်စစ် အိုင်စတိုင်းသည် မဖောက်မပြန် သဘာဝ အတိုင်း မှန်ကန်သောတရား (Absolute Ruling Point) ကို တွေ့ရှိသိမြင်လိုသည်။ ထို့အပြင် အရာ ရာကို လွှမ်းခြုံစိုးမိုးသော အသိတရား (Theory of Everything) ကိုလည်း ရှာပုံတော်ဖွင့်သည်။ ဤအချက်နှစ်ချက်အပေါ် အခြေပြု၍ ဗုဒ္ဓဘုရား ရှင်၏ အဆုံးစွန်သစ္စာတရားဖြစ်သော နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို ဆက်စပ်တွဲချိတ်နိုင်ရန် စာရေးသူ ပါဝင်က ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ် နည်းဆိုရသော် သိပ္ပံပညာနှင့် အကျွမ်းတဝင်ရှိ သူများ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ပိုမိုလွယ်ကူစွာ နားလည် အောင် ကြိုးပမ်းခြင်းဖြစ်သည်။

ဤတွင် အဲလ်ဘတ်အိုင်စတိုင်းဆိုသူ၏ အကြောင်းကို အကျဉ်းမျှ မိတ်ဆက်ပေးလိုပေ သည်။

အိုင်စတိုင်း မည်သူနည်း

အဲလ်ဘတ်အိုင်စတိုင်း(၁၈၇၉-၁၉၅၅)သည် ဂျာမနီပြည်ဖွား၊ ဂျူးမျိုးနွယ်၊ ရူပဗေဒပညာရပ် တွင် အထင်ကရ ပညာရှင်ကြီးဖြစ်သည်။ သူ သည် ရုပ်ဒြပ်တို့၏ ယှဉ်တွဲလှုပ်ရှားဖြစ်တည်မှု များအပေါ် အထွေထွေသုံးသပ်ချက်ဟု အနီးစပ် ဆုံး အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူနိုင်သည့် (The Gen- eral Theory of Relativity) ကို ကြံဆထူထောင်ခဲ့ သူ၊ ခေတ်သစ်ရူပဗေဒပညာ၏ ပင်မမဏ္ဍိုင်ကြီး နှစ်ခုအနက် ကွမ်တမ်မက္ကွန်နစ်နှင့်အပြိုင် စိုက်ထူ ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ရုပ်ဒြပ်ပစ္စည်းမှဖြစ်ပေါ်သည့် စွမ်း အားကို ဖော်ထုတ်သည့် သူ၏ ဒြပ်နှင့် စွမ်းအား ညီမျှခြင်း ($E=mc^2$)သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကျော် ကြားဆုံးသော ဖော်မြူလာဖြစ်သည်။ သို့သော် ၁၉၂၁-ခုနှစ်တွင် သူရရှိခဲ့သော ရူပဗေဒပညာ နိဗ္ဗာန်ဆုသည် ထိုကျမ်းအတွက်မဟုတ်၊ ဖိုကို အီလက်ထရစ်စီတီ (အလင်းကြောင့် လျှပ်စစ် စွမ်းအင်)ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းနှင့် လူသားအကျိုး အထူးပြု ရူပဗေဒပညာရပ်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သူ အဖြစ် နိဗ္ဗာန်ဆု ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

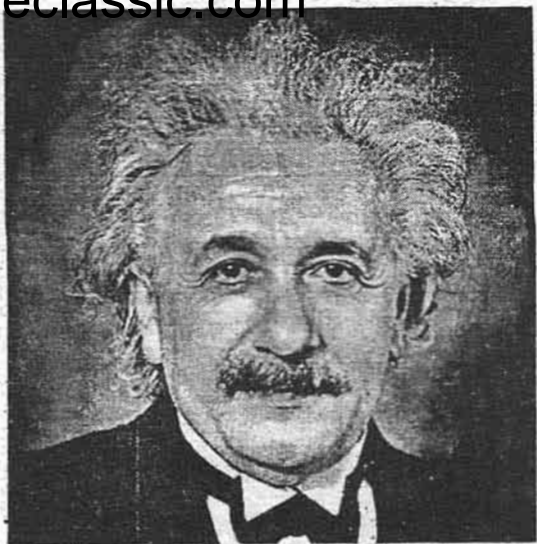
အိုင်စတိုင်းသည် သူ၏ (Relativity Theory) ကို အခြေခံ၍ အနန္တစကြဝဠာ ဖြစ်တည်ပုံကို လည်း သင်္ချာဘာသာဖြင့် ပုံဖော်သည်။ နယူတန် ၏ ဒြပ်ဆွဲအားနိယာမကိုလည်း သံလိုက်ဆွဲအား ၏ အစွမ်းနှင့်ညှိ၍ တစ်မူပြင်လိုက်သည်။

တစ်တလားလက်ထက်တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံ သို့ သွားရောက်အခြေချနေထိုင်သည်။ ထို့နောက် သူ၏ ခြံပင်ဝတ္ထုမှ စွမ်းအင်ထုတ်ယူနိုင်သော ပညာကိုသုံး၍ အမေရိကန်တို့က အကျမြူပုံး ထုတ်လုပ်ခြင်းကို ဆန့်ကျင်ခဲ့သည်။ အသက်ပေါင်း များစွာကို သေကျေပျက်စီးစေနိုင်သော ထိုအလုပ် ကို သူ မနှစ်သက်ချေ။

သူသည် သူ့ချစ်မြတ်နိုးသော လောကဓာတ် သိပ္ပံပညာဖြင့် ကျောင်းဆရာအလုပ်ကို လုပ်ရင်း အသစ်အသစ်ပေါ်ထွန်းလာမည့် နည်းပညာဖွံ့ဖြိုးမှု၏ အခြေခံဖြစ်သော သုတေသနလုပ်ငန်း များကို လုပ်ကိုင်သည်။ ထိုသို့လုပ်ကိုင်ရင်း၊ ဆွေးနွေးပွဲများနှင့် စကားစစ်ထိုးပွဲများတွင် ပါဝင် ဆင်နွှဲရင်း၊ အမေရိကန်လူမျိုးကို စာတစ်တန် ကြေးနန်းတစ်တန် ဖြေကြားရင်း သူတစ်သက်လုံးအချိန် ကုန်ခဲ့သည်။ သိပ္ပံပညာ စာစောင်စာတွဲပေါင်း ၃၀၀-မက ရေးသားဖြန့်ဝေပြီး အခြားဒေသနစာစု ပေါင်း ၁၅၀-ကျော်ကိုလည်း ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။ သူ၏ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ပညာ ထူးကဲထက်မြက်မှု ကိုစွဲ၍ ‘အိုင်စတိုင်း’ တည်းဟူသော အမည်နာမ ကို သူမတူအောင်ဉာဏ်ကြီးသူ ဂျီးနီးယပ်စ် (genius) နှင့် ယှဉ်တွဲ၍ ကမ္ဘာက သိထားလေသည်။

အိုင်စတိုင်း၊ ယနေ့ကမ္ဘာနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ

အထက်တွင် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အိုင်စတိုင်း သိလို၍ ရှာဖွေနေခဲ့သည်မှာ လူ၏ထင်မြင်မှန်းဆ ချက်မပါ။ သဘာဝအတိုင်းရှိသည့် မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော အဆုံးစွန်တရားနှင့် အရာရာကို လွှမ်းခြုံစိုးမိုးသော အသိတရားဖြစ်သည်။ ဤ အမှန်းအဆ အတွေးအမြင်တရားနှစ်ပါးကို ဗုဒ္ဓ ဘာသာအမြင်နှင့် ယှဉ်ကြည့်သောအခါ သဘာဝ အတိုင်းရှိသည့် မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော



အဲလ်ဘတ်အိုင်စတိုင်း

ပရမတ်သဘောနှင့် သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ထိုးထွင်းသိမြင်တတ်သော ဝိဇ္ဇာဉာဏ်မျိုးကို မှန်း မျှော်ခြင်းဖြစ်ရမည်ဟု ဆင်ခြင်မိသည်။ သို့သော် ဆရာကောင်းမရှိခဲ့သဖြင့် အိုင်စတိုင်းသည် ယင်း တရားများကို တွေ့မသွားနိုင်ခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် သူသိလိုသောတရားများမှာ မေးခွန်းအဖြစ် ကျန် ခဲ့သည်ဟု ပါဝမ်ဂရင်းကကြံဆကာ သူ၏ သာ သနာပြုလုပ်ငန်းတွင် အသုံးချသွားခြင်းဖြစ်သည်။

အိုင်စတိုင်း၏ အတွေးအခေါ်သက်သက်ဖြစ် သော အဆိုများနှင့်ယှဉ်သည့် (သဗ္ဗညုတဉာဏ် ၏ အရာဖြစ်သော) ထိုဗုဒ္ဓဓမ္မတရားများသည် နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြုရာ လမ်းစများဖြစ်သည်။ ဘုရားပွင့်စ ပထမသတ္တာဟ၌ ဘုရားရှင် ဆင်ခြင် တော်မူသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့် စတုတ္ထသတ္တာဟ ရတနာယရရွှေအိမ်တော်၌ ဆင်ခြင်တော်မူ သော ပဌာန်းဒေသနာတော်၏ လမ်းစများလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ပါရမီအရင်းခံထက်သန်သော လူ တစ်ဦး၏ ထက်မြက်သော ထိုးထွင်းဉာဏ်ဖြင့်

လှမ်းမျှော်မှန်းဆခြင်းဟုလည်း ကြံဆနိုင်မည်ထင်သည်။

နေ့စဉ်နှင့်အမျှ သိပ္ပံနှင့်နည်းပညာ အသစ်အသစ် တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းနေသော ခေတ်ကြီးတွင် လက်တစ်ဆုပ်စာမျှသာ လူတို့ကြီးမားသည့် ဘဏ်များ၏ စိုးမိုးခြယ်လှယ်မှုကြီးမားသဖြင့် ယင်းတို့လုပ်သမျှ လူတွေ နှနေရသည့်အဖြစ်၊ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ အသက်မွေးကျောင်း လုပ်ငန်းအဝဝတွင် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ဖိစီးမှုဒဏ် ခံနေရသည့်အဖြစ်ကို ပါဝင်က သူ့စာအုပ်နိဒါန်းတွင် ရေးသားထားသည်။

တစ်နည်းလည်း အလွယ်တကူ ရုန်းမထွက်နိုင်သော အကုသိုလ်ဒုစရိုက်အမှောင်တိုက်အတွင်းတွင် ပိတ်မိနေသော လူတို့အပေါ် ပါဝင်က ကရုဏာပွားသည်။ ယင်းတို့၏ ဆင်းရဲဒုက္ခအပေါင်းမှ ကယ်တင်ရန် အခက်အခဲပေါင်းများစွာကို ဆင်ခြင်သည်။ သို့ဖြင့် သိပ္ပံနှင့်နည်းပညာအစွမ်းဖြင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝပါသည်ဆိုသော အနီလောကသားတို့အတွက် ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ချမ်းသာကြစေကြောင်း ပါဝင်က ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ဆေးကောင်းတစ်လက်ဖြင့် ကုစားရာ၌ သိပ္ပံပညာအရာတွင် အထူးချွန်ဆုံးဟု ဆိုနိုင်သော အဲလ်ဘတ်အိုင်စတိုင်း၏ ထူးကဲသောဉာဏ်ကို မေးခွန်းများအဖြစ် အသုံးပြုထားသည်။

အကယ်၍သာ အိုင်စတိုင်းသည် သူတတ်သိသော ဘာသာစကားဖြင့် ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏ ဒေသနာကို အသေအချာ နာကြားကျင့်ကြံ ပွားများအားထုတ်ခွင့် ရခဲ့မည်ဆိုပါလျှင် သူ၏ ထူးခြားသောဉာဏ်ကို ထောက်ရှု၍ တရားထူးတစ်စုံတစ်ရာ ရသွားလေမလား အောက်မေ့ရသည်။

ညီညီ(ဘော်တွင်း)

မြတ်မင်္ဂလာ စာမူရှင်များသို့ ပန်ကြားချက်

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်သို့ စာမူများပေးပို့ရာတွင်-

- (၁) လျှောက်လွှာစာမျက်နှာ ၃-မျက်နှာထက်မများ၊ (သို့မဟုတ်) ဗလ္လာစာရွက်စာမျက်နှာ ၆-မျက်နှာထက်မများ၊ စာမျက်နှာတစ်ဖက်တည်းသာ လိုရင်းတိုရင်း ရေးသားပေးပို့ကြပါရန်။
- (၂) စာမူတွင် စာမူရှင်များ၏ လိပ်စာအပြည့်အစုံနှင့် တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ရှိလျှင် ရေးသားဖော်ပြကြပါရန်။
- (၃) ဆောင်းပါးပေးပို့လျှင် ဆီလျော်ရာခါတ်ပုံများကို (အနည်းဆုံး ၂-လက်မခွဲ၊ ၃-လက်မအရွယ် ခါတ်ပုံ) ပူးတွဲပေးပို့ပါရန်။
- (၄) ပေးပို့သောစာမူကို အခြားစာနယ်ဇင်းများသို့ ပေးပို့ခြင်း မပြုကြောင်း ဝန်ခံချက်ရေးသား၍ ပေးပို့ပါရန်။
- (၅) အတ္ထုပ္ပတ္တိများ၊ ထေရုပ္ပတ္တိများ ရေးသားပေးပို့ရာ၌ သက်ရှိထင်ရှားရှိပါက အရေးခံရသူ၏ သဘောတူညီကြောင်း လက်မှတ်ပါရှိရပါမည်။ သက်ရှိထင်ရှားမရှိပါက နိုင်လုံသော အကိုးအကားအထောက်အထား ပါရှိရပါမည်။
- (၆) အယ်ဒီတာအဖွဲ့၏ စာမူပြင်ဆင်တည်းဖြတ်မှုကို သဘောတူညီကြောင်း လက်မှတ်ရေးထိုးပါရှိရပါမည်။
- (၇) ရွေးချယ်ခြင်းမပြုသော စာမူများကို ပြန်လည်ပေးပို့မည် မဟုတ်ပါ။ စာမူပြန်လည်ရယူလိုသူများသည် မိမိတို့ထံတွင် လက်ခံစာမူ မိတ္တူထားရှိစေလိုပါသည်။
- (၈) ရွေးချယ်ခြင်းခံရသော စာမူများကို သင့်လျော်ရာလတွင် အလှည့်ကျ ထည့်သွင်းဖော်ပြပါမည်။
- (၉) ဖော်ပြခြင်းခံရသော စာမူအတွက် ဉာဏ်ပူဇော်ခငွေနှင့် မေတ္တာလက်ဆောင်စာအုပ်တစ်အုပ်တို့ကို ရန်ကုန်တွင် နေထိုင်သူများ အယ်ဒီတာအဖွဲ့သို့ ရုံးချိန်အတွင်း လာရောက်ထုတ်ယူစေလိုပါသည်။ နယ်မှ စာမူရှင်များအတွက် ဉာဏ်ပူဇော်ခငွေနှင့် မေတ္တာလက်ဆောင်စာအုပ်တစ်အုပ်အစား ငွေ ၅၀၀-ကျပ် ထပ်ဆောင်း၍ စာတိုက်မှ တစ်ဆင့်ပေးပို့ပါမည်။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

၁/၈(၄)၊ ပထမထပ်၊ မွေ့ရုံ(၁-လမ်း)၊ ၁၁-ရပ်ကွက်၊
လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း-၀၉-၄၃၁၂၄၉၃၆



ပေးလှူပါက ငြိမ်ချရ

နုနုရွှေ (ပညာရေး-ငြိမ်း)

တစ်နေ့တွင် အိမ်ရှေ့မှ လူတစ်ဦး၏ခေါ်သံ ကြားသဖြင့် ထွက်ကြည့်ရာ အိမ်တံခါးဝတွင် စာရေးသူ၏အစ်ကိုကို တွေ့ရသည်။ အစ်ကိုက ရန်ကုန်ရှိ ဝမ်းကွဲတူတစ်ဦး၏ မင်္ဂလာဆောင်သို့ သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ လက်ဖွဲ့ပေးလိုက်ချင်လျှင် ပေး၍ရအောင် ဝင်ခဲ့ကြောင်း ပြောပါသည်။

အစ်ကိုက အခုချက်ချင်း သွားမည်ဖြစ်သောကြောင့် လက်ဖွဲ့ပစ္စည်း သွားဝယ်ရန်လည်း အချိန်မရ၍ ဧည့်သည်လာလျှင် အသုံးပြုရန်ဝယ်ထားသော တိုတိုဝွမ်းစောင်ကြီးကို ဗီရိယံထုတ်ယူ၍ လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းအဖြစ် အစ်ကိုအား ပေးလိုက်ပါသည်။ အစ်ကိုထွက်သွားသောအခါ “ဧည့်သည်များလာလျှင် အသုံးပြုရန် တိုတိုဝွမ်းစောင်တစ်ထည် ဝယ်ထားဦးမှ” ဟု တွေးမိပါသည်။ ထိုနေ့တွင်ပင် ညနေခင်းရောက်သောအခါ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်သွားသော တပည့်တစ်ဦးက တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် တိုတိုဝွမ်းစောင်ဖြင့် လာရောက်ကန်တော့ပါသည်။

တစ်ခါကလည်း သထုံမြို့သို့ အလည်သွားမည့် သားဖြစ်သူက “မေမေ၊ ကြီးကြီးဖို့ပေးမယ့် လက်ဆောင်တွေ သားကိုပေးလေ” ဟု ပြောသဖြင့် အဆင်သင့်ထုပ်ထားသော အိတ်ကို ယူပေးလိုက်သည်။ သားက အိတ်ထဲမှ မုန့်ထုပ်များ၊ ကော်ဖီ

မစ်ထုပ်များ၊ ပဲနို့ဘူးများ၊ ခေါက်ဆွဲထုပ်များ စသည်တို့ကိုကြည့်ပြီး “မေမေ ဒါပဲလား၊ ခါတိုင်းလို ပါတိတ်လုံချည်တို့၊ အင်္ကျီစတို့ မပါတော့ဘူးလား” ဟု မေးပါသည်။

“ဟုတ်တယ်သားရေ၊ မေမေလည်း ဈေးမသွားဖြစ်လို့ နောက်အခေါက်တွေမှပဲ ဝယ်ပေးတော့မယ်” ဟုပြောရင်း မချုပ်ရသေးသော ပါတိတ်တစ်ထည်ရှိသည်ကို သတိရသဖြင့် သား၏ကျောဖိုးအိတ်ထဲ ပါတိတ်တစ်ထည် ထည့်ပေးလိုက်ပါသည်။

ဤတွင် သားလည်းထွက်အသွား၊ စာရေးသူလည်း အိမ်တွင်းပြန်အဝင် ဆရာမဟု ခေါ်သံကြားသဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ တပည့်တစ်ဦး အိတ်တစ်အိတ်ဆွဲကာ ဝင်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုတပည့်သည် ဘွဲ့ရပြီးသော တပည့်တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော ရက်များက မူလတန်းပြဆရာဝင်ခွင့်အတွက် စာရေးသူ၏ခင်ပွန်းထံ အင်္ဂလိပ်စာ၊ သင်္ချာ၊ ဗဟုသုတများ လာရောက်သင်ယူခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူ၏ခင်ပွန်းကလည်း မေတ္တာဖြင့် သင်ပေးခဲ့ပါသည်။

ယခုရောက်လာခြင်းကား ဝင်ခွင့်စာမေးပွဲအောင်သဖြင့် ဆရာနှင့် ဆရာမတို့ကို လာရောက်ကန်တော့သည်ဟုပြောကာ စာရေးသူအား အိတ်ဖြင့် ကန်တော့ပြီး ပြန်သွားပါသည်။ သူကန်တော့သည်

အိတ်ကို ဖွင့်ကြည့်သောအခါ ဦးလှမ်းပုဆိုးတစ်
ထည်နှင့် ယောဂီရောင် ချိပ်ထဘီတစ်ထည်ကို
တွေ့ရပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်များက ကျိုက်ထိုမြို့နယ်အတွင်း
ရှိ ရွာတစ်ရွာတွင် ရေဖုံးလွှမ်းမှုကြောင့် လူအများ
ဒုက္ခရောက်ကြသည်။ မြို့နယ်တွင်းရှိ တာဝန်ရှိသူ
ကြီးများက ဒုက္ခသည်များအတွက် အဝတ်အစား
များပေးလှူရန် အိမ်တိုင်ရာရောက် အလှူခံကြပါ
သည်။ စာရေးသူသည် မိသားစုလေးဦး၏ အဝတ်
အစားအချို့ (အထည်ငါးဆယ်ခန့်)ကို စေတနာ
ဖြူစင်စွာဖြင့် ပေးလှူခဲ့သည်။ ဤသို့ပေးလှူပြီး ရက်
အနည်းငယ်အကြာတွင် စာရေးသူ၏တူဖြစ်သူ
(ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်း)သည် ကုမ္ပဏီကားဖြင့် စာရေးသူ
ထံ ရောက်လာသည်။ စာရေးသူ၏ အစ်မဝမ်းကွဲ
တစ်ယောက်က စာရေးသူတို့မိသားစုအတွက်
လက်ဆောင်ပေးလိုက်၍ ဝင်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း
ပြောသည်။ ထို့နောက် အိတ်တစ်အိတ်ပေးသွား
သည်။ စာရေးသူ၏အစ်မဝမ်းကွဲသည် ငွေကြေး
ချမ်းသာသူဖြစ်ပြီး ပညာတတ်တစ်ဦးလည်း ဖြစ်
သည်။ အိတ်ကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ စာရေး
သူတို့မိသားစုလေးဦးစလုံးနှင့် သင့်တော်မည့် ကောင်း
မွန်လှပသော အဝတ်အထည်များ ဖြစ်နေသည်ကို
အံ့သြစွာ တွေ့ရပါသည်။

တစ်ခါတွင် အိမ်နီးချင်းအိမ်တစ်အိမ်မှ ကလေး
တစ်ယောက် 'စာရေးသူအိမ်သို့လာပြီး "ကြီးကြီး
ဆရာမ၊ သားတို့အိမ်မှာ ဧည့်သည်ရောက်နေတယ်။
ထမင်းနည်းနေလို့ ထမင်းရှိရင် နည်းနည်းပေးပါ"
ဟု ပြောလာသည်။ ထိုအချိန်တွင် စာရေးသူမှတစ်
ပါး အားလုံး နံနက်စာစားပြီးကြပြီဖြစ်သည်။ ထမင်း
ကိုကြည့်လိုက်သောအခါ စာရေးသူ စားလောက်ရုံ
သာ ရှိသည်။ ခါတိုင်းရက်များဆိုလျှင် ထမင်းကို
အများကြီးပိုချက်ထားသည်။ သို့သော်လည်း စာရေး

သူသည် "ထမင်းမပိုတော့ဘူး ကလေးရယ်" ဟု
မပြောရက်ပါ။ ဧည့်သည်ကို ထမင်းကျွေးရန် အခက်
အခဲဖြစ်နေမည်ကို ကိုယ်ချင်းစာစိတ်ဖြင့် "အေး
အေးပိုတယ်သား၊ ရော့ ယူသွား" ဟုဆိုကာ ထမင်း
အကုန်လုံး ထည့်ပေးလိုက်ပါသည်။

ကျွန်မစိတ်တူးက 'လျှပ်စစ်မီးလည်း လာနေ
တာပဲ၊ အခုပဲ တည်လိုက်မယ်။ ပေါင်းအိုးနဲ့ချက်
တာ ခဏနဲ့ကျက်ပါတယ်' ဟု စိတ်ထဲမှပြောရင်း
ထမင်းချက်ရန် ပေါင်းအိုးဆေးနေပါသည်။ ထိုစဉ်
အိမ်ရှေ့မှ "ဆရာမ" ဟု ခေါ်သံကြားသဖြင့် ထွက်
ကြည့်ရာ အိမ်ရှေ့တွင် သုံးဆင့်စတီးချိုင့်ကိုကိုင်ကာ
ရပ်နေသော တပည့်မလေးကစဉ်းကို တွေ့ရသည်။
"သမီး ဆယ်တန်းစာမေးပွဲအောင်လို့ သူငယ်ချင်း
တွေနဲ့ အိမ်နီးချင်းတွေကို မေမေက မုန့်ဟင်းခါး
ချက်ပြီး လိုက်ပေးတယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာနဲ့ ဆရာမ
စားဖို့ မုန့်ဟင်းခါးလာပို့တာပါ" ဟု ပြောပါသည်။

"ဆရာမ နံနက်စာစားရသေးတာနဲ့ အတော်ပဲ။
သမီး မုန့်ဟင်းခါးပဲ စားလိုက်တော့မယ်" ဟုပြော
ပြီး ချိုင့်ကို လှယ်ပေးလိုက်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ဤသို့သော တိုက်ဆိုင်မှုဖြစ်ရပ်
များကို မကြာခဏ ကြုံတွေ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့်
ဆရာတော်တစ်ပါး ဟောကြားသော တရားတော်
ကိုလည်း သတိရမိပါသည်။ ဆရာတော်ဟောကြား
ထားသည်မှာ "လျှာတယ်ဆိုတာ ကုန်သွားတာမဟုတ်
ဘူး၊ ပြန်ရတာ" ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်၏
ဟောကြားချက် မှန်ကန်ကြောင်း ဤဖြစ်ရပ်များကို
ကြည့်ခြင်းဖြင့် သိရှိနားလည်နိုင်ပါသည်။ နိုးရိုးတန်း
တန်း တိုက်ဆိုင်မှုဟု မဆိုနိုင်ပါ။ စိတ်စေတနာဖြူစင်
စွာ ပေးလှူခြင်းကြောင့် စေတနာရောင်ပြန်ဟပ်
ခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ယူဆမိပါသည်။

နနရွှေ (ပညာရေး-ငြိမ်း)

ရွှေတိဂုံစေတီတော်



၁၁၇ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်လာမည် သိဒ္ဓတ္ထမင်း သား သည်
မဟာသက္ကရာဇ် ၆၈-ခုနှစ် (ဘီစီ ၆၂၃) တွင် ဖွားမြင်တော်မူခဲ့သည်။
ထို့နောက် သက်တော် ၂၉-နှစ်အရွယ်တွင် ထီးနန်းစည်းစိမ်နှင့် တကွ
ကြွင်းရာ တော်ယသောဓ ရာနှင့် သားတော်ရာဟလာတို့ကို ခွန်၍
စောထွက်တော်မူခဲ့သည်။



၁၁၈ သိဒ္ဓတ္ထမင်း သား သည် ရဟန်းပြုပြီးနောက် ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်ကို
ကျင့်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ဟူသော အလယ်အလတ်လမ်း စဉ်ဖြင့်
သမာဓိနှင့် ဝီရိယတို့ကို မျှတအောင် ပြု၍ တရားအား ထုတ်ခဲ့သည်။
သက်တော် ၃၅ နှစ်အရွယ်၊ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်
မုဒ္ဒဟူးနေ့တွင် ဘုရား အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ဘုရားဖြစ်ပြီး နောက်မဟာဗောဓိပလ္လင်တော် နှင့်တကွ အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အနိမိသ၊ စင်္ဂမ၊ ရတနာသရ၊ အဇပါလ၊ မုဉ္ဇလိဒ္ဓာ ရာဇာယတန ဟူသော ၇-ဌာန၌ တစ်ဌာနလျှင် ၇-ရက်ကျစီဖြင့် ၄၉-ရက် တိုင် သမာပတ်ဝင် စား၍ သီတင်းသုံးသည်။ ယင်းသို့ ပြုသည်ကို ရာဇာယတနသတ္တဟဟု ခေါ်သည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓ ကျသို့သီတင်းသုံးစဉ် ၄၉-ရက်ကြာ ကာလပတ်လုံး မည်သည့်ဆွမ်းရေချွှေမှုမျှ ဘုဉ်းလေးတော်မူခြင်း မရှိခဲ့ချေ။



နောက်ဆုံး ဌာနဖြစ်သော ရာဇာယတန ခေါ် လင်းလွန်းပင်ရင်း၌ သမာပတ်ဝင်စား၍ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့တွင် တဖန်သန္တရာလိကာ ကုန်သည်ညီနောင်နှစ်ဦး ရောက်လာသည်။ သူတို့ညီနောင်သည် ရာမညတိုင်းပေါ်ကွဲရဝတီ မြို့၌ ကုလားပဒေသနာပုဒ်မူကုန်သည်များ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် နောက်ပါတပည့်များ နှင့် အတူ မန္တိမဒေသသို့ ကုန်သွယ်ရန် လှည်းငါးစီး ဖြင့် ရောက်လာကြရာမှ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ဖူးတွေ့ခြင်း ဖြစ်သည်။



၅။ သူတို့ညီနောင်သည် ၄၉-ရက်တိုင် ဆွမ်း၊ ငရုချမ်း ဘုန်းပေးတော်မမူခဲ့သော မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြွက်ကျစ်မုန့်၊ ပျား ဆုပ်မုန့်တို့ဖြင့် ကပ်လှူ ပူဇော်ကြသည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓ သည် ထိုမုန့်တို့ကို လက်ခံ ဘုန်းပေးတော်မူသည်။ ထိုသို့ ဘုန်းပေးခြင်း သည် မြတ် ဗုဒ္ဓအဖို့ ဘုရား ဖြစ်ပြီးနောက် ပထမဦးဆုံး ဘုန်းပေးတော်မူသည် ဆွမ်း ဦးပင် ဖြစ်သည်။

၆။ ထို့နောက် ကုန်သည်ညီနောင်တို့သည် ဘုရား ရှင်တော်ထံမှ "ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဟူသော သရဏံရုံ နှစ်ပါး နှင့် ပဉ္စသီလများကို ခံယူဆောက်တည် ကြသည်။ (သူတို့နှစ်ဦး သည် ပထမဦးဆုံး သရဏံရုံ ဆောက်တည်သူများ ဖြစ်ကြသည်။) ထို့နောက် ကုန်သည်ညီနောင်တို့က မြတ်စွာဘုရား အား ကိုးကွယ်ပူဇော်ရန် ပူဇော်နိယ ဖြစ်သော ဝတ္ထုကို ပေးသနားပါရန် တောင်းပန်သည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓက မိမိ၏ ဆံတော် ရှစ်ဆူကို ပေးသနားတော်မူလိုက်သည်။



ဤကုန်သည်ညီနောင်တို့လည်း ဘုရားရှင်၏ဆံတော်ဂ-ဆူကို ပင်ဆောင်လျက်
ဥက္ကလာပဇနပုဒ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြသည်။ ဥက္ကလာပမင်းကြီးအဖူး
ပြုဆော ပြည်သူတို့ကလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုလက်ခံကြသည်။



ဂ-ထိုဆံတော်ဂ-ဆူကိုဌာပနာ၍ သိင်္ဂိတ္တဝါ
ကုန်းတော်တွင် စေတီတည်ထားသည်။
ထိုစဉ်က စေတီ၏ ဥာဏ်တော်အမြင့်မှာ
၆၆-ပေ(၄၄-တောင်)သာရှိသည်။





ဤရွှေတိရစ္ဆာန်တို့ကို
ဥက္ကလာပမင်းကြီးနှင့်ပြည်သူ
တို့သည် အထူးပူဇော်
ကိုးကွယ်ကြသည်။

၂၁၀ နောင်အခါ ဆံတော်ပင်လာသူများ ဖြစ်သော
တပုဿနှင့် ဘလ္လိကညီနောင်တို့သည် ဂေါတမဘုရားရှင်
သီတင်းသုံးတော်မူရာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား
ရောက်၍ ရဟန်းပြုနေထိုင်ကြသည်။ ဘုရားရှင်၏ တရား
တော်ကို နာယူဆောက်တည်ကြသည်။ မကြာမီ နောင်တော်
တပုဿသည် သောတာပန်အဖြစ်၌ တည်သည်။ ညီတော်
ဘလ္လိကသည် ရဟန္တာဖြစ်သွားလေသည်။

၁၁ ဥက္ကလာပမင်းကြီး နတ်ရွာစံသောအခါ ဥက္ကလာပမင်းဆက် ၂-ဆက်
တို့သည် ဆက်လက်၍ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကို စောင့်ရှောက် ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။
ထိုမင်းဆက်တို့လွန်သောအခါ စေတီတော်မှာ ဦးဆောင်စောင့်ရှောက်မည့်
ဒကာမရှိဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။



၁၂ အရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ဖြုပြီးနောက်
နှစ်ပေါင်း ၂၃၆-နှစ်မျှ ကြာသောအခါတွင်
သောဏမထေရ်နှင့် ဥတ္တရမထေရ်တို့သည်
သုဝဏ္ဏဘူမိတိုင်းသို့ သာသနာပြုရောက်
ရှိလာကြသည်။ ထိုအရှင်နှစ်ပါး၏ ကျေးဇူး
ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ သက်ဝင်ယုံကြည်သူ
ရဟန်းရှင်လူအပေါင်းတို့ များပြားလာ
ကြသည်။





မြတ်ဗဟိုလာ စာဖတ်ပရိသတ်အဖွဲ့
မဟာသိမ်တော်ကြီးစာသင်တိုက်
ပဓာန နာယကဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တကုမာရ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)

အဖြေ

မြတ်ဗဟိုလာစာသင်တိုက်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မိမိတို့သိလိုသော အချက်များရှိပါက မြတ်ဗဟိုလာစာတော် အယ်ဒီတာအဖွဲ့မှတစ်ဆင့် လိုရင်းတိုရှင်း မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။ မဟာသိမ်တော်ကြီးဆရာတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တကုမာရက သိသင့်သလိုကို၊ ဖြေသင့်ဖြေထိုက်သော အချက်များကို အကျဉ်းချုံး၍ ဤအခန်းမှ လစဉ် ဖြေဆိုသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

အယ်ဒီတာ

ဉာဏ်ယှဉ်သောအလှူ။

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

သံဃာတော်တို့ကို ခြေသုတ်ခုံများ လှူဒါန်းသောအခါ သံဃာတော်တို့၏ ခြေမှာရှိသော အညစ်အကြေးများ ကင်းစင်သကဲ့သို့ မိမိစိတ်ကိုလည်း ကိလေသာ ကင်းစင်ပါစေဟု အာရုံပြုပြီး လှူဒါန်းလျှင် ဉာဏ်ယှဉ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသလား ဘုရား။

ခင်ဖြူဖြူထွန်း၊ လသာ။

ဖြေ။ ။ ဤကောင်းမှုသည် အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်သော ကောင်းကျိုးချမ်းသာတို့ကို ရရှိခံစားနိုင်ပါသည်။ ဘုရားအစရှိသော အရိယာသူတော်ကောင်းတို့သည် မိမိတို့ပြုလုပ်ကြသော ကောင်းမှုကုသိုလ်စေတနာကြောင့် ချမ်းသာသူခံတို့ကို ရရှိခံစားကြရသဖြင့် ဆင်းရဲဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်ကြပါပေသည်ဟု သိမြင်သော အသိဉာဏ်ဖြင့် ကောင်းမှု

လုပ်ငန်းပြုလုပ်ခြင်းကို ဉာဏ်ယှဉ်၍ (ဉာဏ်ပညာဖြင့်) လှူဒါန်းသည်ဟုဆိုပါသည်။

ဉာဏ်ပညာဖြစ်လာသည့်အခါ ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါ တက်သန်လာပါသည်။ ဉာဏ်ပညာ၌ တည်၍ ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါဖြင့် အကုသိုလ်ကင်းရှင်း၍ အခြားကုသိုလ်များ ပါဝင်နိုင်သမျှပါဝင်အောင် ပြုလုပ်ရပါမည်။

သာရေး၊ နာရေးပင့်ဖိတ်ခြင်း

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

ငါးစွန့်ဖြူနယ် ရွာတစ်ရွာမှ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးသည် ရပ်ရွာအတွင်းပြုလုပ်သော သာရေး၊ နာရေးပွဲများ၌ ရဟန်းတော်များကို ပင့်ဖိတ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ထိုဘုန်းတော်ကြီးနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သော ရဟန်းတော်များကိုသာ ပင့်ဖိတ်ရမည်။ အခြားရဟန်းတော်များကို ပင့်လျှင် မိမိကိုယ်လည်း လာမပင့်ပါနှင့်ဟု မိန့်ကြားထားပါ

သည်။ ထိုဘုန်းတော်ကြီးမိန့်ကြားချက်သည်
ဝိနည်းဒေသနာတော်နှင့် ညီမည်။ ထိုကဲ့သို့
ပြုလုပ်သင့်/မပြုလုပ်သင့်ကို နားလည်အောင်
ဖြေကြားပေးပါဘုရား။

ကိုလှသောင်း၊ ငါးနီးနီး။

ဖြေ ။ ။ အလှူရှင်က “သံဃာတော်များ
ကို ပင့်ပေးပါ” ဟုလျှောက်လျှင် မိမိပင့်လိုရာ
သံဃာတော်များကို ပင့်နိုင်ပါသည်။ သံဃာ
တော်က အပြစ်ရှိ၍ ထုတ်ပယ်ထားသော
(ဥက္ခိတ္တက)ရဟန်းများ၊ သီလမစင်ကြယ်သော
ဒုဿိလရဟန်းများကို မပင့်ဘဲနေနိုင်ပါသည်။

ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုသည့်နေရာ၌ ဘုရား
အလောင်းတော်မှတစ်ပါး အခြားအလှူရှင်
များသည် ကုသိုလ်စေတနာအကျိုးကြီးဖို့
အတွက် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဂုဏ်ရည်နှင့်
ပြည့်စုံသော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်ဖို့ အရေး
ကြီးပါသည်။

မေးခွန်း၌ပါသော ကိစ္စသည် ဆရာစွဲ၊
ဆရာကွဲ၊ အယူကွဲနေသော ဂိုဏ်းစွဲကိစ္စ ဖြစ်
ပါလိမ့်မည်။ ငြိစူစူ - ကုဿာ၊ ဝန်တိုမှု-
မစ္ဆရိယသဘောဖြစ်လျှင် “ကုဿာကြီးက၊
ကိုယ်ထည်ချို့တဲ့၊ ရှိန်စော်မဲ့၏။ ကဲ့ရဲ့ငြိစူ၊
ကင်းသူတို့အား၊ ပေါများခြွေရုံ၊ တန်ခိုးလျှံ
ရှင်း၊ တခြားလာဘ၊ မစ္ဆေရက၊ တလ္လစက်ဆုပ်၊
နံခေါင်ချုပ်သည်၊ ဘင်ပုပ်နီရယ၊ ငရဲကျရှင်”
ဟု မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက မိန့်
ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

* * *

မြတ်မင်္ဂလာ * ၃၄

မေတ္တာပို့စာပိုဒ်

မေး ။ ။ အရှင်ဘုရား၊

မေတ္တာပို့စာပိုဒ်တို့၌ပါရှိသော “သတ္တဝါ
ဝါသဘုံကိုးဝ၊ ဝိညာဏဌိတိ တည်ရှိခုနစ်ပါး၊
များစွာလုံးရုံ၊ ဘုံသုံးဆယ့်တစ် စသော စကား
တို့၌ (က) သတ္တဝါသ ဘုံကိုးဝ၊ (ခ) ဝိညာဏ
ဌိတိ ၇-ပါးနှင့် (ဂ) ဘုံ (၃၁)တို့ကို သိလိုပါ
သည်ဘုရား။

အရှင်သုဓမ္မသာရ၊ မဒေါက်မြို့။

ဖြေ ။ ။ (က) ဝိညာဏဌိတိ - (ပဋိသန္ဓေ)

ဝိညာဉ်၏တည်ရာ ၇-ပါးကား -

(၁) နာနတ္တကာယ နာနတ္တသည်။

(၂) နာနတ္တကာယ ဧကတ္တသည်။

(၃) ဧကတ္တကာယ နာနတ္တသည်။

(၄) ဧကတ္တကာယ ဧကတ္တသည်။

(၅) အာကာသာနဉ္စာယတနူပဂ၊

(၆) ဝိညာဏဉ္စာယတနူပဂ၊

(၇) အာကိဉ္စညာယတနူပဂ တို့ဖြစ်ပါသည်။

(ဒီ၊ ၃။ ၂၁၀၊ ၂၄၁။ ဒီ၊ မြန်၊ ၃။ ၂၃၂-
၃၊ ၂၆၄-၅။ အံ၊ ၂။ ၄၂၇-၈။ အံ၊ မြန်၊ ၂။
၅၄၀-၁။)

(ခ) သတ္တဝါသ - သတ္တဝါတို့၏ တည်
နေရာ ၉-ပါးကား -

(၁) နာနတ္တကာယ နာနတ္တသည်။

(၂) နာနတ္တကာယ ဧကတ္တသည်။

(၃) ဧကတ္တကာယ နာနတ္တသည်။

(၄) ဧကတ္တကာယ ဧကတ္တသည်။

(၅) အသည်။

(၆) အာကာသနဉ္စာယတနူပဂါ

(၇) ဝိညာဏဉ္စာယတနူပဂါ

(၈) အာကိဉ္စညာယတနူပဂါ

(၉) နေဝသညာနာသညာယတနူပဂါတို့ ဖြစ်ပါသည်။

(ဒါ၊ ၃။ ၂၁၈-၉၊ ၂၅၂-၃။ ဒီ၊ မြန်၊ ၃။ ၂၄၁-၂၊ ၂၇၆-၇။ အံ၊ ၃။ ၂၀၁-၂။ အံ၊ မြန်၊ ၃။ ၂၀၁-၂။)

(ဂ) ဘုံ သုံးဆယ့်တစ်ကား -

(၁) အပါယ် ၄-ဘုံ၊

(၂) ကာမသုဂတိ ၇-ဘုံ၊

(၃) ရူပ ၁၆-ဘုံ

(၄) အရူပ ၄-ဘုံ တို့ဖြစ်ပါသည်။

* * *

အကြားအမြင်ရပုဂ္ဂိုလ်

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

တပည့်တော်သည် အကြားအမြင်ရသည် ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးထံသို့ ကွယ်လွန်သွားသူတစ်ဦး မည်သည့်ဘဝသို့ ရောက်နေသည်ကို သိလို၍ သွားရောက်မေးမြန်းပါသည်။ ထိုဆရာကြီးက ဘယ်ဘဝရောက်နေသည် စသည်ဖြင့် ပြောဆိုပါသည်။ ထိုဆရာကြီးဟောပြောချက် ဖြစ်နိုင်/မဖြစ်နိုင် သိလိုပါသည်ဘုရား။

မချီချီ၊ တောင်ဥက္ကလာ။

ဖြေ။ ။ လောကီပညာရပ်အစီအစဉ်အရ ဟောပြောနိုင်ပါသည်။

ဖြစ်ရပ်မှန် ဟုတ်/မဟုတ်ကိုတော့ ကာယကံရှင်များက ချင့်ချိန်ပြီး ယုံကြည်ဖို့ လက်ခံဖို့ပဲ ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ယခုလ ဤကဏ္ဍတွင်

- ✦ ဉာဏ်ယဉ်သောအလှူ
- ✦ သာရေး၊ နာရေးပင့်ဖိတ်ခြင်း
- ✦ မေတ္တာပို့စာပို့ဒ်
- ✦ အကြားအမြင်ရပုဂ္ဂိုလ်
- ✦ ထီးဆောင်း၍ စေတီပုထိုးဖူးမြော်ခြင်း
- ✦ သမာပတ်ကိုးပါး၊ ရှစ်ပါးတို့ ပါဝင်သည်။

ထီးဆောင်း၍ စေတီပုထိုးဖူးမြော်ခြင်း

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

တပည့်တော်သည် လပြည့်၊ လကွယ် ဥပုသ်နေ့တိုင်း တန်ခိုးကြီးသောစေတီတော်များကို သွားရောက်ဖူးမြော်လေ့ရှိပါသည်။ မိုးရွာသောအခါ၊ နေပူသောအခါတို့၌ ထီးဆောင်း၍ သွားရောက်လေ့ရှိပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ထီးဆောင်း၍ စေတီပုထိုးများကို ဖူးမြော်ခြင်းသည် အပြစ်ရှိ/မရှိ သိလိုပါသည်ဘုရား။



ကိုတင်ဖြိုးဝေ၊ ရန်ကုန်။

ဖြေ။ ။ နေပူခြင်း၊ မိုးရွာခြင်းကြောင့် ကျန်းမာရေးမပျက်စီးစေရန်၊ အဝတ်အစားများ မိုးမစိုစေရန် ထီးဆောင်းပါက အပြစ်ရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်ပါ။ မရှိသေးသည့်အနေဖြင့်တော့ ထီးမဆောင်းသင့်ပါ။ ဘုရားရှင်ကို ရိုသေသည့်အနေအားဖြင့် ထီးမဆောင်းခြင်း၊ ဖိနပ်မစီးခြင်းတို့ကို သူတော်ကောင်းများ ပြုလုပ်ကြပါသည်။

ဗိမ္ဗိသာရဘုရင် အစရှိသော ဗုဒ္ဓဘာသာဘုရင်မင်းမြတ်တို့သည် ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်လျှင် မင်းမြောက်တန်ဆာ အဆောင်

အသောင်များကို ကျောင်းတိုက်ပြင်ပ၌ အပ်နှံထားပြီးမှ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်ခြင်း၊ တရားတော်ကို နာယူခြင်း အစရှိသော ကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြပါသည်။

* * *

သမာပတ်ကိုးပါး၊ ရှစ်ပါး

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုဉ်းပေးတော်မူသော ဆွမ်းများအနက် သုဇာတာကပ်လှူသောဆွမ်းနှင့် စုန္ဒကပ်လှူသောဆွမ်းများကို ဘုရားရှင် အထူးချီးမွမ်းတော်မူကြောင်း၊ ထိုနေ့များမှာပင် သမာပတ်ကိုးပါး ဝင်စားတော်မူကြောင်း ထပ်ညွှတ်ဖော်စပ်ရှုရပါသည်။ သမာပတ်ကိုးပါးဆိုသည်မှာ ဘာကိုဆိုပါသနည်း။ နိရောဓသမာပတ်နှင့် မည်သို့ ကွာခြားပါသနည်း။ မြေကြားပေးတော်မူပါဘုရား။

ဦးမျိုးဆွေ၊ ရန်ကင်း။



ဖြေ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် (၁) သုဇာတာလှူသောဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေး၍ 'သဉ္ဇပါဒိသေသ (ကိလေသ)ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူသည်။ စုန္ဒလှူသောဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေး၍ အနုပါဒိသေသ (ခန္ဓ) ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူသည်။ ဤသို့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်း၏ အကြောင်းအဖြစ် တူမျှသောကြောင့်လည်းကောင်း၊

(၂) သုဇာတာလှူသောဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူ၍ ကုဋေပေါင်း နှစ်သန်းလေးသိန်းသော နေ့စဉ်ဝင်စားမြဲဖြစ်သော သမာပတ်တို့ကို သုံးဆောင်တော်မူ၏။

မြတ်မင်္ဂလာ ၁၆

စုန္ဒလှူသောဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍ ကုဋေပေါင်း နှစ်သန်းလေးသိန်းသော (ဒေဝသိက ဝဋ္ဋဉ္စန)သမာပတ်တို့ကို သုံးဆောင်တော်မူ၏။ ဤသို့ သမာပတ်တို့ကို ချမ်းသာလွယ်ကူစွာ ဝင်စားတော်မူနိုင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းအဖြစ် တူသောကြောင့်လည်းကောင်း ထိုဆွမ်းနှစ်မျိုးတို့ကို အထူးချီးမွမ်းတော်မူပါသည်။

(အကျယ်သိမှတ်ဖွယ်ကို မဟာဗုဒ္ဓဝင် ပဉ္စမတွဲ ၄၁၀-၄၁၇ ၌ ဖော်ပြကြည့်ပါ။)

သမထဘာဝနာလုပ်ငန်း အောင်မြင်ခြင်းအတွက် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိလျှင် ရူပါဝစရဈာန် ၅-ပါး၊ အရူပဝစရဈာန် ၄-ပါး ရရှိပါသည်။ ယင်းဈာန်ကိုးပါးကို ဝင်စားအပ်သောကြောင့် သမာပတ်ကိုးပါးဟု ခေါ်ပါသည်။ ရူပါဝစရဈာန်ငါးပါးကို ပဉ္စကနည်းဖြင့်မယူဘဲ စတုတ္ထနည်းဖြင့် ၄-ပါးယူလျှင် သမာပတ် ၈-ပါးဖြစ်ပါသည်။

ယင်းသမာပတ်ကိုးပါးကို သမထတစ်လှည့်၊ ဝိပဿနာတစ်လှည့်ဖြင့် ဝင်စားပြီး နေဝသညာနာသညာသမာပတ်၏အဆုံး၌ ၇-ရက်ပတ်လုံး စိတ်၊ စေတသိက်၊ စိတ္တဇရုပ်တို့ချုပ်နေသော နိရောဓသမာပတ်ကို အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များ ပဉ္စဝေါကာရသုံး၌ ဝင်စားတော်မူကြပါသည်။

ဘဒ္ဒန္တကုမာရ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)

မဟာသီမိတော်ကြီးဆရာတော်



မြတ်ဗုဒ္ဓဒေသနာနှင့်

ယနေ့ကမ္ဘာ (၃)

ဒေါက်တာအရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ

BURMESE CLASSIC

(ယခင်လမ္မအဆက်)

နောက်တစ်ခု နံပါတ်(၄)က ‘ပညာသမ္မဒါ’ အကြောင်းအကျိုး၊ အကောင်းအဆိုး ခွဲခြားသိတာကအစ လောကမှာရှိတဲ့ သဘာဝတရားတွေဟာ ဘယ်ဟာမှ မမြဲဘူးဆိုတာကို သိရှိနားလည်ထားတဲ့ ပညာမျိုးရှိရမယ်။

အကျဉ်းချုပ်ပြောရလို့ရှိရင် ‘သဒ္ဓါသမ္မဒါ’ ယုံကြည်မှု ရှိရမယ်။ ‘သီလသမ္မဒါ’ ကိုယ်ကျင့်တရားနဲ့ ပြည့်စုံရမယ်။ ‘စာဝသမ္မဒါ’ မျှဝေခံစားဖို့ ကိုယ်ရဲ့ ပိုင်ဆိုင်တဲ့ပစ္စည်းကို စွန့်လွှတ်ပြီး အများကို မျှဝေခံစားနိုင်ဖို့ စွန့်ကြဲတတ်မှုရှိရမယ်။ ‘ပညာသမ္မဒါ’ အသိပညာရှိရမယ်လို့ ဟောသည့်အကြောင်းတရား ၄-ပါးဟာ ‘ဟိတ’ ကောင်းသောချမ်းသာတွေကို ဖော်ဆောင်ပေးနိုင်တဲ့ အခြေအနေကောင်းတွေလို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီအခြေအနေကောင်း ၄-မျိုး ရှိနေလို့ရှိရင် ‘သုခ’ လို့ဆိုတဲ့ အရာရာမှာ အဆင်ပြေမှု၊ ကိုယ်ချမ်းသာမှု၊ စိတ်ချမ်းသာမှု ဆိုတာတွေ ဖြစ်ပေါ်လာမှာပါ။

‘ဟိတ’ မရှိဘဲ ‘သုခ’ ဆိုတာကို မရနိုင်ပါဘူး။ ‘ဟိတ’ မရှိဘဲနဲ့ ‘သုခ’ ဆိုတာ မတည်မြဲပါ။

ဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီစကားလုံးနှစ်ခုကို အမြဲတွဲပြီး တော့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာရဲ့ တရားတော်တွေထဲမှာ ‘ဟိတာယ သုခါယ’ လို့ ဖော်ပြထားတယ်။ အခြေအနေကောင်းတွေ ရှိရမယ်။ အခြေအနေကောင်းတွေ ရှိမှ ထိုအခြေအနေကောင်းတွေကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာမယ့် ချမ်းသာသုခကို ရရှိနိုင်မှာဖြစ်တယ်။

ဒီလို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာရဲ့ ‘ပိဋကတ်သုံးသွယ် နိကာယ် ငါးဖြာ ဓမ္မက္ခန္ဓာ’ ထဲမှာ လူ့ဘဝရရှိလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးရမယ့်အချက်အများအပြား ဖော်ပြထားတာတွေ့ရလို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တွေအနေနဲ့ ဗုဒ္ဓဟောတဲ့ တရားအတိုင်းလိုက်နာပြီး စီးပွားရေးကို ဆောင်

ငြိမ်းချမ်းတဲ့နည်းဟာ

မေတ္တာတရားသာဖြစ်တယ်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဟောထားတဲ့အတိုင်း

လိုက်နာမယ်ဆိုလို့ရှိရင်

ကမ္ဘာကြီးဟာလည်း

ငြိမ်းချမ်းသွားမှာပါ။

ရွက်ကြမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဟောဒီအချက်အလက် ပါတယ်။ လူမှုရေးဆောင်ရွက်ကြမယ် ဆိုလို့ရှိရင် လည်း လူမှုရေးဘက်က တိုးတက်ကြမယ်။ တော် တော်များများက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်ပေမယ့်လို့ ဗုဒ္ဓဟောကြားတဲ့တရားနဲ့ ပတ်သက်လာလို့ရှိရင် အဆင့်မြင့်တဲ့ဘက်ကို ကြည့်ပြီးတော့ မြတ်စွာ ဘုရားဟာ 'အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ' စသဖြင့် ဟော တယ်။ သံသရာက ပြီးငွေ့ဖို့ရာဟောတယ်။ သစ္စာ လေးပါးထဲမှာ ဆိုလို့ရှိရင် 'ဒုက္ခ'၊ 'ဒုက္ခသမုဒယ' ဆင်းရဲမှုကို ဦးတည်ဟောတယ်ဆိုပြီးတော့ တချို့ က အထင်မြင်လွဲတယ်။ pessimism 'အဆိုးမြင် ဝါဒ'လို့ အထင်မြင်လွဲကြတာရှိတယ်။ မဟုတ်ပါ ဘူး။ သံသရာဝဋ်က လွတ်မြောက်ဖို့အတွက် တွယ် တာမှုကို ပယ်ဖို့ရာက ဒီနည်းလမ်းပဲ ရှိပါတယ်။

သံသရာထဲမှာ အဆင်တပြေ နေဖို့ရာအတွက် မြတ်စွာဘုရားဟောထားတဲ့တရားတွေ မြောက် များစွာရှိတယ်။ လူမှုရေးနဲ့ ပတ်သက်လာလို့ရှိရင် လည်း မြတ်စွာဘုရားဟောထားတာ 'သိင်္ဂါလော ဝါဒသုတ်' မှာ အလုပ်ရှင်နဲ့ အလုပ်သမားဆက် ဆံရေး၊ မိသားစုအတွက် ဆက်ဆံရေး၊ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးဆိုတာတွေ ဟော ထားတယ်။

ခုန စီးပွားရေးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အချက်အလက် တွေဟာ ကြီးပွားတိုးတက်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ကြီး ပွားတိုးတက်နေတဲ့ နိုင်ငံတွေ၊ ကြီးပွားတိုးတက် နေတဲ့ ကုမ္ပဏီတွေ မြတ်စွာဘုရားဟောတဲ့တရား ကို မသိသော်လည်းဘဲ မြတ်စွာဘုရားဟောထား တဲ့ အချက်အလက်တွေနဲ့ ပြည့်စုံတယ်လို့ ပြော နိုင်ပါတယ်။ သူတို့မှာ 'ဥဌာနသမ္ပဒါ' ရှိတယ်။ လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်တယ်။ နည်းပညာကောင်း မြတ်မင်္ဂလာ * ၃၈

တွေဟာ ငြင်းလို့မရတဲ့ အချက်အလက်တွေပဲ။ သူတို့မှာ 'အာရက္ခသမ္ပဒါ' ရှိတယ်။ အလေအလွင့် မရှိအောင် ထိန်းတတ်၊ သိမ်းတတ်တယ်။ မိတ် ကောင်းဆွေကောင်း ရှိတယ်။ စီးပွားရေးအကြံ ပေးမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ အကျင့်ကောင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် တွေ ရှိတယ်။ 'သမဇိဝိတာ' လို့ဆိုတဲ့ ဝင်ငွေ ထွက်ငွေ မျှတအောင်သုံးတယ်။ ဒီအချက်အလက် တွေနဲ့ ပြည့်စုံလို့ စီးပွားရေးတိုးတက်တာပါ။

ဗုဒ္ဓဟောကြားတဲ့အတိုင်းသာ လိုက်နာဆောင် ရွက်ကြမယ်ဆိုရင် လောကမှာ စီးပွားရေးဘက် ကလည်း တိုးတက်နိုင်ပါတယ်။ လူမှုရေးဘက်က လည်း ပြဿနာတွေ နည်းနိုင်သမျှနည်းပြီးတော့ အဆင်တပြေဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ကောင်းတဲ့အခြေ အနေတွေ၊ အခြေအနေကောင်းတွေ၊ အကြောင်း တရားတွေကို မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတယ်။ 'အပရိဟာနိယ' တရား မပြတ်စည်းဝေးပါ။ ညီညီညွတ်ညွတ် စည်းဝေးပါ။ ညီညီညွတ်ညွတ် စည်းဝေးပြီး ဆုံးဖြတ်ပါ။ ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း တညီထဲ အကောင်အထည်ဖော်ပါဆိုတာကို အခြေခံထားတာပါ။

နောက် 'ဓမ္မပဒ' မှာ ကြည့်မယ်ဆိုလို့ရှိရင် မြတ်စွာဘုရားက -

နဟီ ဝေရေန ဝေရာနိ၊ သမ္ပန္နိ ဧ ကုဒါစနံ၊
အဝေရေန စ သမ္ပန္နိ၊ ဧသ ဓမ္မော သနန္တဇော။
ငြိမ်းချမ်းတဲ့နည်းဟာ မေတ္တာတရားသာဖြစ် တယ်လို့ ဟောထားတာဖြစ်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဟောထားတဲ့အတိုင်း လိုက်နာမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ကမ္ဘာကြီးဟာလည်း ငြိမ်းချမ်းသွားမှာပါ။ စီးပွား ရေး တိုးတက်မှုလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ကမ္ဘာကြီး

ငြိမ်းချမ်းအောင်လည်း ဗုဒ္ဓတရားတော်က ဖော်ဆောင်ပေးနိုင်တယ်။ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးအားလုံး အဆင်တပြေဖြစ်ပြီးတော့ ငြိမ်းချမ်းတဲ့ကမ္ဘာကြီးတစ်ခု ဖန်တီးနိုင်ဖို့အတွက် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဟောထားတဲ့ တရားဒေသနာတော်တွေ ရှိပါတယ်။

ဘုရားတရားတော်တွေဟာ လောကုတ္တရာတရားတွေပဲ။ တိန္ဒြေဆိုင်ဘူးလို့ ထင်နေကြတယ်။ ဒီလို စီးပွားရေးဘက်မှာ ဘုရားတရားတော်အတိုင်း အသုံးချရမယ်ဆိုတာ အင်မတန်မှ အသိနည်းကြပါတယ်။ တချို့က မသိရုံတင်မကဘူး၊ ဒီဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်တွေအတိုင်း လုပ်လို့ရှိရင် စီးပွားရေး မတိုးတက်နိုင်ဘူးလို့တောင် ထင်တာရှိတယ်။

၂၀၀၀-ပြည့်နှစ်က ဘုန်းကြီးတို့ဆီမှာ ကိုရိုးယားဘိက္ခုနီတစ်ဦး အကူအညီတောင်းပြီးတော့ ပါရဂူဘွဲ့ (Ph.D Thesis) လာလုပ်သွားတာ ရှိပါတယ်။ သူနဲ့ စကားစပ်မိလို့ပြောတော့ သူတို့ကိုရိုးယားမှာတဲ့ လူတော်တော်များများမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်လို့ရှိရင် တိုင်းပြည်မကြီးပွားနိုင်ဘူးလို့ အမြင်ရှိကြတယ်တဲ့။

အဲဒီအမြင်က ဗုဒ္ဓတရားတော်ကို မသိလို့၊ သူတို့က ဘာကိုကြည့်တုန်းလို့ဆိုလို့ရှိရင် ‘ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏီ’ သူ့အသက်ကို မသတ်ရဘူး၊ သူ့ဥစ္စာ မခိုးရဘူး၊ စသဖြင့် ငါးပါးသီလမှာ မလုပ်ရဘူး၊ ရှောင်ရမယ်ဆိုတာတွေကို ကြည့်ပြီးတော့ လောကကြီးမှာ ဒါတွေရှောင်နေလို့ စီးပွားရေးလုပ်လို့ မဖြစ်ဘူးလို့ ဒီလိုယူဆကြတာ ခိုပါတယ်။

အမှန်မှာ စီးပွားရေးဖြစ်နိုင်တဲ့ နည်းလမ်းတွေ အများကြီးရှိတယ်။ မြတ်စွာဘုရားက မလုပ်ရဘူး

လို့ ပြောတဲ့ဟာက ‘ဝါရိတ္တ’၊ လုပ်ရမယ်လို့ ပြောတာက ‘စာရိတ္တ’၊ ‘ဝါရိတ္တသီလ’ နှင့် ‘စာရိတ္တသီလ’ နှစ်မျိုးရှိတယ်။ မလုပ်ရဘူးလို့ ဆိုတာတွေသာ ရှေ့တန်းတင်ပြီးတော့ လုပ်ရမယ်ဆိုတာတွေကြတော့ မေ့ထားကြတယ်။

လုပ်သင့်တယ်ဆိုတာကို အခုနဟာကြည့်။ ‘ဥဋ္ဌာနသမ္ပဒါ’ လုံ့လဝီရိယရှိရမယ်။ ‘အာရက္ခသမ္ပဒါ’ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှုနဲ့ ပြည့်စုံရမယ်။ ‘ကလျာဏမိတ္တတာ’ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းတွေရှိအောင် ကြိုးစားရမယ်။ ‘သမဇီဝိတာ’ ဝင်ငွေထွက်ငွေ မျှတအောင် သုံးစွဲတတ်ရမယ်ဆိုတဲ့ ဒီအခြေအနေကောင်းတွေ လုပ်ရမယ်ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်လာလို့ရှိရင် မေ့ထားကြတယ်။

အဲဒါကြောင့် ယနေ့ကမ္ဘာမှာ တချို့က ဗုဒ္ဓတရားတော်အပေါ် အထင်အမြင်လွဲနေတာလေးတွေ ရှိတယ်ဆိုတာ သိရတယ်။ ဘုန်းကြီးတို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာအများစုက လောကုတ္တရာစာတွေ၊ ဘုန်းကြီးစာတွေ၊ လောကီကိစ္စနဲ့ မဆိုင်ဘူးလို့ ဒီလိုယူဆချက်တွေ ရှိနေတယ်။ တကယ်က အဲဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး။

(ရှေ့လဆက်ရန်)

ဒေါက်တာအရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ



စိတ်ကောင်းရှိ
သီလမြဲ၊ ဝိပဿနာစွဲ
သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်မည်မလွဲ



သာသနာပြု သက်တော်ရှည် လယ်ကိုင်ဆရာတော်ကြီး

မောင်အောင်ဝင်း (ထူးကြီး)

ကျွန်တော်သည် မကြာမီက ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မအူပင်မြို့နယ်၊ မီးသွေးချောင်းကျေးရွာအုပ်စု၊ လယ်ကိုင်းကျေးရွာ၊ လယ်ကိုင်းကျောင်းတိုက်တွင် သက်တော်ရှည်ဆရာကြီးတစ်ပါး သီတင်းသုံးလျက်ရှိကြောင်း သိရှိရသဖြင့် သွားရောက်ဖူးတွေ့ခဲ့သည်။ ထိုဆရာတော်ကြီးကား 'ရွှေမျက်မှန်ကိုယ်တော် လယ်ကိုင်းဆရာတော်' ဟု ထင်ရှားသော သာသနာပြုဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တကုန္ဒကဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် ၁၀၀-ပြည့် မြောက်ရန် လပိုင်းမျှသာ လိုတော့သည်။ သို့ရာတွင် မျက်စိတစ်ဖက် အမြင်အာရုံအားနည်းသည် မှအပ နားကောင်းဆဲ၊ သွားကောင်းဆဲ၊ မှတ်ဉာဏ်ကောင်းဆဲ၊ စကားကောင်းစွာပြောနိုင်ဆဲပင်။ ကျွန်တော်သည် ဆရာတော်ကြီး၏ထေရုပ္ပတ္တိကို သိရှိလိုသဖြင့် ဆရာတော်ကြီးနှင့်တကွ တိုက်အုပ်ဆရာတော်နှင့် ဂေါပကအဖွဲ့တို့ကို လျှောက်ထားမေးမြန်းခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တကုန္ဒကသည် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မအူပင်မြို့နယ်၊ လယ်ကိုင်းကျေးရွာဇာတိဖြစ်သည်။ ခမည်းတော်ဦးဖိုးစံ၊ မယ်တော်ဒေါ်အေးညွန့်တို့က ၁၂၇၆-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း ၆-ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ မွေး

ချင်း ၇-ဦးရှိသည့်အနက် ပဉ္စမမြောက်သားရတနာဖြစ်သည်။

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် ၁၁-နှစ်သားအရွယ်တွင် ရှင်သာမဏေပြုသည်။ အသက် ၂၀-အရွယ်တွင် ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟဖြင့် မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘဝသို့ ကူးပြောင်းခဲ့သည်။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်မှာ လယ်ကိုင်းဆရာတော် ဦးကုဿရိယဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ရဟန်းဘဝရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာတော် ဦးရေဝတ (မဟာဝိသုတာရာမတိုက်၊ ညောင်တုန်းမြို့) နှင့် တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ စသော ကျမ်းတတ်အကျော် ဆရာတော်ကြီးများထံ၌ ပရိယတ္တိစာပေများကို ကျမ်းကြီးပေါက်တတ်မြောက်အောင် အထူးကြိုးစားသင်ယူတော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ပရိယတ္တိစာပေများကို မိမိကိုယ်တိုင် သင်ယူတတ်မြောက်ပြီးနောက် ညောင်တုန်းမြို့၊ မဟာဝိသုတာရာမတိုက်တွင် စာချဆရာတော်အဖြစ်ဖြင့် တပည့်သံဃာတော်ပေါင်းများစွာကို နှစ်ပေါင်းများစွာ စာဝါများ ပြန်လည်သင်ကြားပို့ချပေးခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ထိုသို့ စာသင်စာချပြုရင်း ဘစ်ဖက်က

လည်း လူမှုအကျိုးပြုလုပ်ငန်းများ၊ သာသနာပြု လုပ်ငန်းများကို မနားမနေ စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင် ရွက်ခဲ့သည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာသမိုင်းတွင် ထာဝရမှတ်တမ်း တင်ထားရသည့် ၁၃၁၆-ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာ အေးကုန်းမြေ၊ မဟာပါသာဏလိုဏ်ဂူတော်ကြီး ၌ ကျင်းပသော ဆဌသင်္ဂါယနာတင်ပွဲကြီးတွင် ဆရာတော်ကြီးသည် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မအူပင်မြို့နယ်၏ သံဃာ့ဝန်ဆောင် ဆရာတော် အဖြစ် ပါဝင်ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ရသည်။

ထို့နောက် ၁၃၁၆-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၅-ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသော မှော်ဘီမြို့၊ ဂိုဏ်း ပေါင်းစုံသံဃာ့အစည်းအဝေးပွဲကြီး၌ မအူပင် မြို့နယ်၏ သံဃသမ္မတိရ (သံဃာ့ကိုယ်စားလှယ်) အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သာသနာတော်သန့်ရှင်း တည်တံ့ပြန့်ပွားစေရန်အတွက် ရန်ကုန်မြို့၌ ကျင်းပ သော ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့အစည်းအဝေးပွဲကြီး ၌ မအူပင်မြို့နယ်၏ သံဃသမ္မတိရအဖြစ်လည်း ကောင်း တက်ရောက်၍ သာသနာရေးတာဝန် များကို ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ရသည်။

ထိုသို့ သာသနာ့တာဝန်များကို ကျေပွန်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်သော ဆရာတော်ကြီးကို ၁၃၄၂- ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း ၄-ရက်နေ့၌ကျင်းပသော မအူပင်မြို့နယ်၊ သံဃာ့ဝန်ဆောင် အစည်းအဝေး ကြီးတွင် သံဃာတော်များက တိုင်းသံဃာ့ဝန် ဆောင်ဆရာတော်အဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက် ခဲ့ကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ထိုသာသနာ့ တာဝန်ကို ၅-နှစ်တိုင် ကျေပွန်စွာ ဆောင်ရွက် တော်မူခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၃၄၉-ခုနှစ်တွင် ဆရာ တော်ကြီးသည် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက အဖွဲ့တွင် အဖွဲ့ဝင်ဆရာတော်အဖြစ် ပါဝင်၍



သင်္ကတော်ရှည် လယ်ကိုင်းဆရာတော်ကြီး
ဘဒ္ဒန္တကုန္ဒက

သာသနာ့တာဝန်များကို ဆက်တက်ထမ်းပိုး ဆောင် ရွက်တော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၃၄၆-ခုနှစ်မှ ယနေ့ တိုင်အောင် မအူပင်မြို့နယ် သံဃနာယကအဖွဲ့၊ ဩဝါဒါစရိယဆရာတော်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မီးသွေးချောင်းကျေးရွာအုပ်စု သံဃနာယကအဖွဲ့၊ ဥက္ကဌဆရာတော်အဖြစ်လည်းကောင်း သာသနာ့ တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်နေဆဲဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် တရားဟောလည်း ကောင်းသည်။ တစ်ဖက်သားနားဝင်အောင် ဟောပြောနိုင်ကြောင်း သိရသည်။ ဆရာတော် ကြီး၏ တရားကို နာရပြီး မအူပင်မြို့နယ်၊ တနီ ဒေါင်းကျေးရွာမှ အခြားဘာသာဝင် ၁၀၀-ကျော် တို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အဖြစ် ကူးပြောင်းလာ ကြသည်။ ထိုအထဲမှ ၄၅-ဦးကို ဆရာတော်ကြီး က ရဟန်းဘောင်သို့ သွတ်သွင်းပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ညောင်တုန်းမြို့နယ်၊ ချောင်းကြီးကျေးရွာ မှ အခြားဘာသာဝင် ၁၅၀-ကျော်တို့သည်လည်း

ဆရာတော်ကြီး၏တရားကို နာကြားရပြီးနောက် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းလာကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးက တွံတေး ဗောင်းတော်ချုပ်ဆရာတော်ကြီးနှင့် ပူးပေါင်းလက်တွဲ၍ ထိုရွာတွင် အောင်ဗောဓိစေတီတစ်ဆူကို တည်ထားပေးနိုင်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် မိမိအား ဒကာ၊ ဒကာမများက လှူဒါန်းသော နဝကမ္မဝတ္ထုငွေများကို မိမိတစ်ဦးတည်း ကိုယ်ကျိုးအတွက်သာ စားတော်မမူပါ။ သာသနာတော်အတွက် ပြန်လည်လှူဒါန်းသုံးစွဲတော်မူလေ့ရှိသည်။ စေတီပုထိုးပေါင်းများစွာကိုလည်း ကိုယ်တိုင်ဦးစီးပါဝင်လှူဒါန်း၍ တည်ထားပေးတော်မူသည်။ ထို့ပြင် သာသနိကအဆောက်အအုံများ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ ဝိပဿနာတရားစခန်းပွဲများ ကျင်းပပေးခြင်း (လယ်ကိုင်းကျောင်းတိုက်တွင် တစ်နှစ်လျှင် ၂-ကြိမ် တရားစခန်း နှစ်စဉ်ဖွင့်ပါသည်။)၊ ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းများ ဖွင့်လှစ်ခြင်း၊ ဝတ်အသင်းများ တည်ထောင်ပေးခြင်း၊ မိမိ၏မွေးနေ့ နှစ်စဉ်ပြုလုပ်တိုင်း မိဘမဲ့ကလေးများအား ရှင်ပြုပေးခြင်း စသည့် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများတွင် မိမိရရှိသော နဝကမ္မဝတ္ထုငွေများကို ပြန်လည်သုံးစွဲလှူဒါန်းခဲ့သည်။ ၁၃၁၂-ခုနှစ်မှ ယနေ့အထိ ဘာသာ၊ သာသနာအတွက် ဆရာတော်ကြီးလှူဒါန်းခဲ့သော ဝတ္ထုငွေပေါင်းမှာ ကျပ်သိန်းပေါင်း ၉၀၀-ကျော်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် လယ်ကိုင်းကျေးရွာ၏ ပညာရေးအုတ်မြစ်ကိုလည်း စတင်ချပေးခဲ့သူဖြစ်သည်။ လယ်ကိုင်းကျေးရွာတွင် အစိုးရကျောင်း မပေါ်ပေါက်သေးမီက ဆရာတော်ကြီးသည် ရွာတွင်းရှိ တပည့်ဒါယကာ ဒါယိကာမများ၏

သားသမီးများကို ခေါ်ယူ၍ ကိုယ်တိုင်ပင် စာသင်ကြားပေးခဲ့သည်။ ယခုအခါ လယ်ကိုင်းကျေးရွာတွင် အစိုးရ အ-ထ-ကကျောင်းခွဲ ပေါ်ပေါက်လာပြီဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ထိုသို့ အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာအကျိုးကို စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက် သာသနာပြုရင်း တစ်ဖက်ကလည်း ဝိပဿနာဓုရဖြစ်သည့် ဘုရားအားထုတ်ခြင်း အလုပ်ကိုလည်း သက်တော် ၃၅-နှစ်၊ ရဟန်းပျိုအရွယ်မှစ၍ အဓိဋ္ဌာန်များဝင်ကာ အထူးကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ပျိုရွယ်စဉ်က ဆွမ်းစားခရီးကြွစဉ် နွားလည်းပေါ်မှ မတော်တဆ လိမ့်ကျခဲ့ဖူးသည်။ ထိုဒဏ်ကြောင့် မကြာခဏ ခါးနာခြင်းဝေဒနာကို ခံစားခဲ့ရသည်။ သက်တော်ကြီးရင့်လာသောအခါ ထိုဒဏ်ရာဟောင်းက ပြန်ပေါ်လာပြီး ခါးနာခြင်းဝေဒနာကို အပြင်းအထန် ခံစားရတော့သည်။ စကြီပင် မလျှောက်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသော ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာနမှ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများက ရန်ကုန်သို့ပင့်ဆောင်၍ အထူးကုဆရာဝန်ကြီးများဖြင့် အစွမ်းကုန် ကုသပေးကြသော်လည်း မပျောက်ကင်းပါ။ ဆရာဝန်ကြီးများက ဆရာတော်ကြီး လမ်းပြန်လျှောက်ရန် မဖြစ်နိုင်တော့ဟုဆိုကာ လက်လျှော့လိုက်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် သာသနာရေးဌာနက ဆရာတော်ကြီးအား ဘီးတပ်ကုလားထိုင်တစ်လုံးလှူဒါန်း၍ လယ်ကိုင်းကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်လည်ပို့ဆောင်ပေးကြသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် မိမိကျောင်းတိုက်သို့

ပြန်ရောက်သောအခါ ရောဂါဝေဒနာကို ကြုံကြုံ ခံလျက် ကျောင်းတိုက်ဝင်းအတွင်းရှိ ဂန္ဓကုဋီ တိုက်ထဲတွင် တစ်ပါးတည်းသီတင်းသုံးကာ ဝိပဿနာတရားကို အချိန်ပြည့် (ဆွမ်းစားချိန်မှ အပ) ကြိုးစားအားထုတ်တော်မူသည်။ တစ်လ ပြည့်ပြီးသောအခါတွင် ဆရာတော်ကြီး၏ ရောဂါ ဝေဒနာမှာ အံ့ဩဖွယ်ရာ ပြန်လည်ကောင်းမွန် လာပြီး လမ်းပြန်လျှောက်နိုင်သွားသည်။ တပည့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအားလုံးပင် အံ့ဩဝမ်းသာ မဆုံး ဖြစ်ကြရသည်။ ဤသည်မှာ ဝေဒနာကို ဝိပဿနာဓမ္မဆေးဖြင့် ကုသပါက ပျောက်ကင်း နိုင်ကြောင်း ဆရာတော်ကြီးက လက်တွေ့ပြသ လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် သာသနာပြုလုပ်ငန်း များ ဆောင်ရွက်ရာတွင် ထူးခြားဖြစ်စဉ်များစွာ ရှိခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ၁၂၉၀-ပြည့်နှစ်တွင် ဆရာတော်ကြီးဦးဆောင်၍ အဘိဓမ္မာ ၇-ကျမ်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပွဲကြီးကို ကျင်းပခဲ့သည်။ အဘိဓမ္မာ ၇-ကျမ်း တင်ဆောင်လှည့်လည်ရာတွင် အသုံး ပြုသော သက်မဲ့ဆင်ဖြူတော်ရှုပ်ကြီးမှာ လေ မတိုက်ပါဘဲ နားရွက်များလှုပ်ခတ်ခြင်း၊ ကိုယ်လုံး များ လှုပ်ခါခြင်းတို့ကို လူအများတွေ့မြင်ကြရ သည်။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပင် ပရိတ်အိုးများ မှ ရေများဆူပွက်လာခြင်း၊ သောက်ရေအိုးမှ ရေ များ အမွှေးနံ့ကြိုင်သင်းလာခြင်းတို့လည်း အံ့ဩ ဖွယ်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။

ထိုမျှမက မအူပင်မြို့၏ မြို့ဦးစေတီတစ်ဆူ ဖြစ်သော ပြည်လုံးချမ်းသာ အောင်သိဒ္ဓိဆုတောင်း မြည့် (ညောင်ပု)စေတီတော်တွင် တင်လှူမည့် ထီးတော်ကို ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ကြီးကြပ် လျက် ရွှေတိဂုံဘုရားတွင် တစ်ညတာထားရှိ၍

ရင်ငွေတော်ခိုလှူစေသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ထီးတော်ကို ယာဉ်တန်းများဖြင့် စည်ကားသိုက်မြိုက် စွာ ရန်ကုန်မှ မအူပင်သို့ သယ်ဆောင်လာကြရာ ညဘက် ပန်းတနော်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ ယာဉ်များအားလုံး ဆီပြတ်သွားသော်လည်း နောက်တစ်နေ့ မနက် ၅-နာရီခန့်တွင် မည်သူမျှ ဆီမဖြည့်ရပါဘဲ ယာဉ်များအားလုံး ဆီပြည့်နေ ခြင်း၊ ထိုစေတီ၏ပန်းတည်ခုံအောက်တွင် မြွေကြီး နှစ်ကောင် ရောက်ရှိနေရာ မည်သူကမျှ မောင်း ထုတ်၍မရသော်လည်း ဆရာတော်ကြီးက မေတ္တာပို့လွှတ်၍ ဘေးလွတ်ရာသို့ သွားခိုင်းသော အခါ ဆရာတော်ကြီး၏ ခြေအစုံကို ဦးခိုက်ပြီးမှ ထွက်ခွာသွားခြင်း၊ ဆရာတော်ကြီး၏ သက်တော် ၈၀-ပြည့်မွေးနေ့ပွဲတွင် ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးကြရာ ဆရာ တော်ကြီး ရိုက်ခွင့်ပြုသည့် ဖလင်တစ်လိပ်စာ (၃၆-ပုံ)သာထင်ပြီး အခြားဓာတ်ပုံများမှာ ပုံလုံးဝ မထင်ခြင်း၊ ပူပြင်းလှသော နွေရာသီ ဧပြီလတွင် ဆရာတော်ကြီး ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ဘုရားဖူးကြွစဉ် ဗုဒ္ဓ ဂယာသို့ ဆရာတော်ကြီးရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင် နက် မိုးရွာချသဖြင့် အေးမြသွားခြင်း၊ ဆရာတော် ကြီး မေတ္တာပို့လွှတ်နေစဉ် ဆရာတော်ကြီး၏လက် ပေါ်သို့ ခိုဖြူများ၊ လိပ်ပြာများ မကြာခဏလာ ရောက်နားခိုကြခြင်း စသည်ဖြင့် ထူးခြားဖြစ်စဉ် ပေါင်းများစွာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

ဆရာတော်ကြီး တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ များကို အမြဲဆုံးမသော ဩဝါဒမှာ “ကောင်းမှု လုပ်ရင် ကောင်းကျိုးရမယ်၊ မကောင်းမှုလုပ်ရင် မကောင်းကျိုးရမယ်၊ သိသူဖော်စား၊ မသိသူ ကျော်သွား၊ ကျော်သွားတာ အပြစ်မဟုတ်ပေမယ့် မစော်ကားမိစေနဲ့” ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။

မောင်အောင်ဝင်း(လူးကြီး)



ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါနှင့် အာနာပါန

မောင်ရွန်းသစ်

ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါမှာ ရောဂါခံစားရသူ သာမက တွေ့မြင်ရသူအဖို့ပါ အလွန်မသက်သာ သောရောဂါ ဖြစ်ပါသည်။ ကင်းကင်းရှင်းရှင်း အမြစ်ပြတ်ပျောက်သွားသည်ဟူ၍လည်း မရှိဟု ဆိုကြပါသည်။ သက်သာသွားပြီးနောက် အကြောင်းသင့်သည်နှင့် ပြန်ပေါ်၊ ပြန်ဖြစ်တတ် သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။ ရောဂါရှင်များအဖို့ အစားအသောက်၊ အနေအထိုင် အလွန်သတိ ထားရပြီး ဆေးကို အမြဲဆောင်ထားရသော ရောဂါဖြစ်ပါသည်။

သွေးလှူဒါန်းသူ

ကျွန်တော်၏ ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ဦးမှာ ပန်း နာရင်ကျပ်ရောဂါသည် ဖြစ်ပါသည်။ ‘ရှုနာရှိုက် ကုန်း’ ဟု သူငယ်ချင်းများက နောက်ကွယ်တွင် အခေါ်ခံရသူဖြစ်သည်။ နှစ်ပေါင်း ၂၀-ခန့် ကွဲကွာသွားပြီးနောက် ပြန်လည်ဆုံတွေ့သော အခါ ရှုနာရှိုက်ကုန်းမဟုတ်တော့ပါ။ ဒေါင်ဒေါင် မြည် ကျန်းမာနေပါပြီ။ မပျောက်နိုင်ဟု ပြောကြ သော ပန်းနာရင်ကျပ် ဘယ်လိုပျောက်သွားတာ လဟု မမေးဘဲမနေနိုင်၍ မေးကြည့်မိပါသည်။

“ငါက သွေးလှူလို့ ပျောက်သွားတာ။ သွေး လှူရင်းလှူရင်း ရောဂါသက်သာလာတာနဲ့ သွေး

လှူဖို့ အချိန်စေ့တိုင်း ဆက်တိုက်လှူလိုက်တာ အခု အကြိမ်နှစ်ဆယ်ကျော်သွားပြီး ပန်းနာရင် ကျပ်လည်း ပြေးပြီ” ဟု ပြောပြပါသည်။

ကျွန်တော့်အဖို့ အံ့ဖွယ်တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ သူငယ်ချင်းကို “စေတနာအကျိုး ခံစားရတာပဲ” ဟု စိတ်ထဲမှတ်ချက်ချမိပါသည်။

ဝမ်းချူသူ

အခြားတစ်ဦးမှာ အငှားယာဉ်မောင်းတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သူလည်း ပန်းနာရင်ကျပ်ကြောင့် ကားမောင်းစားဖို့ စိတ်ပင်မကူးရဲသူ ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးမျိုးစုံ ဆရာပေါင်း စုံပြီးသော်လည်း မပျောက် နိုင်ခဲ့ပါ။ နောက်ဆုံးတွင် စာရေးဆရာကြီး ရွှေဥ ဒေါင်း၏ ကျန်းမာရေးစာအုပ်တွင် ပါဝင်သော နည်းစနစ်အတိုင်း (ပျောက်လိုပျောက်ငြား) ဝမ်း ချူသည်။ သက်သာလာသောကြောင့် ဆက်လုပ် ရာ ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ လုံးဝပျောက်သွားပြီး အငှားယာဉ်မောင်းစားနိုင်သည်အထိ ကျန်းမာ ရေး ကောင်းလာခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

အာနာပါန

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း (၂၀၁၁-ခုနှစ်၊ ဒီဇင် ဘာလထုတ်)တွင် ‘သိကြားမင်းကုမ္ပဏီမှပျောက်မည့် ပန်းနာရင်ကျပ်ပျောက်နည်းဆန်းကြယ်’ ဟူ၍

အနောက်တိုင်းဆေးမျိုးစုံ၊
 တိုင်းရင်းဆေးမျိုးစုံဖြင့်
 ကုသော်လည်း မပျောက်ခဲ့၊
 သက်သာရုံသာ။ နောက်ဆုံးတွင်
 အာနာပါနဖြင့်
 ရောဂါပျောက်သွားသည်။

စာရေးသူ မင်းမောင်မောင်က ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ ကိုယ်တွေ့တင်ပြထားသော အဖိုးတန်ဆောင်းပါး တစ်ပုဒ်ကို ဖတ်ရှုလိုက်ရသည်။

သူ့ကို ကုသပေးနေသော အထူးကုဆရာဝန် ကြီးက “ခင်ဗျားကို သိကြားမင်းဆင်းကုမု ပျောက် မယ်” ဟူ၍ ပြောခဲ့ဖူးသည်။ အနောက်တိုင်းဆေး မျိုးစုံ၊ တိုင်းရင်းဆေးမျိုးစုံဖြင့် ကုသော်လည်း မပျောက်ခဲ့၊ သက်သာရုံသာ။ နောက်ဆုံးတွင် အာနာပါနဖြင့် ရောဂါပျောက်သည်။ သူ၏စာ သားအတိုင်း ဖော်ပြပါသည်။

“တစ်နေ့သော ညဦးပိုင်းမှ စတင်၍ ဘုရား ဝတ်ပြုပြီး အကြိမ်တစ်ထောင်၊ နံနက်မိုးလင်း အိပ်ရာထလျှင် အကြိမ်တစ်ထောင် ထွက်လေ၊ ဝင်လေ ရှုမှတ်ခြင်းကို အချိန်မှန်မှန်ပြုလုပ်ပါ သည်။

ရှုမှတ်ရာတွင် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်လျက် ကိုယ် ကို ဖြောင့်မတ်စွာထားပြီး ထွက်လေ၊ ဝင်လေကို ပုံမှန်ထက် အနည်းငယ်ပြင်းစွာ ရှုပါသည်။ အသက်ရှူရာတွင် ရင်ဘတ်ဖြင့်မရှူဘဲ ဝမ်းဗိုက် ကို ဖောင်းစေလျက် ရှုသွင်းရှုထုတ်မှု ပြုလုပ်ပါ

သည်။ သို့မှသာ အောက်ဆီဂျင်ကို များများပိုရ ပြီး ကျန်းမာရေးအတွက် အလွန်အကျိုးရှိမည် ဖြစ်ပေသည်။ ၁၅-ရက်ခန့် ကြာသောအခါ ပန်းနာ ရင်ကျပ်မှာ ထူးထူးခြားခြား သက်သာလာပါ သည်။

သုံးလခန့်ကြာသောအခါ သိကြားမင်းဆင်း ကုမု ပျောက်မည်ဟု ဆရာဝန်ကြီးပြောသော ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါမှာ လုံးဝပျောက်ကင်းသွား ခဲ့ပါသည်။ ရောဂါပျောက်သွားပြီးနောက် ဆက် လက်၍ နံနက်အကြိမ်ငါးရာ၊ ညအကြိမ်ငါးရာ ရှုမှတ်ခဲ့ရာ ၈-နှစ်ကျော်အထိ ဘာစားစား၊ ဘယ် သွားသွား ရောဂါပြန်မဖြစ်တော့ဟု တင်ပြထား ပါသည်။

ဆောင်းပါးရှင် မင်းမောင်မောင်က သူကဲ့သို့ ရောဂါဆိုးကို ခံစားနေရသူများ သက်သာပျောက် ကင်းပါစေဟူသော စေတနာအရင်းခံဖြင့် ရေးသား တင်ပြချက်ကို ထပ်ဆင့်ကုသိုလ်ယူ တင်ပြလိုက် ရပါသည်။

မောင်ရွှန်းသစ်

ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်းကဏ္ဍအတွက်

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်ကို ၁၉၈၅-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လမှ စ၍ လစဉ်မှန်မှန် ထုတ်ဝေလာသည်မှာ ယခုနှစ်ဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း ၂၈-နှစ်ကျော်ရှိသွားပါပြီ။ ယနေ့ မျိုးဆက်သစ် စာဖတ်သူများ ဖတ်ရှုနိုင်ရန် ရှေးဦးစွာထုတ်ဝေခဲ့သော မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်ထဲမှ သင့်ဦးရာရာ ဆောင်းပါး အချို့ကို ‘ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်းကဏ္ဍ’ မှ လစဉ်ရှာဖွေ ထုတ်နုတ်တင်ပြသွားပါမည်။ ဖော်ပြခြင်းခံရသော စာမူ ရှင်များကို ဉာဏ်ပူဇော်ခငွေ ထပ်မံပေးပို့လိုပါသဖြင့် အယ်ဒီတာအဖွဲ့သို့ လိပ်စာပေးပို့ ဆက်သွယ်ကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

အယ်ဒီတာချုပ်



ငြိမ်းချမ်းရေးတရားတော်

သီတဂူဆရာတော်

ဒေါက်တာအရှင်ဉာဏိဿရ

အားလုံး မင်္ဂလာပါ။

မင်္ဂလာပါဆိုတဲ့ ဒီစကားလုံးဟာ အိန္ဒိယပြည် တောင်ပိုင်း 'မဂဓ' လူမျိုးတွေ ပြောတဲ့စကားပါ။ အဲဒါကို မာဂဓီ Language လို့ ခေါ်တယ်။

'သက္ကမုနိဂေါတမဗုဒ္ဓ' ဟာ ဗုဒ္ဓအဖြစ်ရောက် တော့ သူ့ရဲ့သက္ကတိုင်းကစကားနဲ့ သူတရားကို မဟောဘူး။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ သက္က တိုင်းက Language က မြန်မာပြည်က Language နဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီးတော့ နားလည်လွယ်အောင် ပြော ရရင် ချင်းပြည်နယ်စကား၊ ကချင်ပြည်နယ်စကား လိုပဲ။ သူက Local Language ဖြစ်နေတယ်။ ဗမာ စကားကတော့ Common Language ဖြစ်တယ်။

အဲဒီလိုပဲ အိန္ဒိယပြည်ကြီးမှာ တိုင်းနဲ့ပြည်နယ် တွေ အများကြီး။ အဲတုန်းက မင်းတို့ ဘင်္ဂလား ဒေ့ရှ်တို့ ဘာတို့ ဘယ်ရှိဦးမှာလဲ။ ပါကစ္စတန်ဆို တာလည်း မရှိသေးဘူးပေါ့။ အကုန်လုံးက 'ဇမ္ဗူ ဒီပ' ဒီလိုခေါ်ခဲ့တာ။ 'ဇမ္ဗူဒီပ' ဇမ္ဗူကို နောက်ကျ တော့ 'ဂျန်ဗု' လို့ ခေါ်ကြတယ်။

အဲဒီ ဇမ္ဗူဒီပကလူတွေ၊ မြောက်မြားစွာသော လူတွေ၊ အစ္စလာမ်ဘာသာလည်း မပေါ်ပေါက် သေးခင်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာလည်း မပေါ်ပေါက် သေးခင်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာက ဗုဒ္ဓရဲ့နောက်မှာ နှစ် ၆၀၀-လောက် အစွန်းထွက်ကလေး နည်း



ငြိမ်းချမ်းရေးတရားဟောပြောနေသော သီတဂူဆရာတော် ဒေါက်တာအရှင်ဉာဏိဿရ

နည်းတော့ရှိတယ်။ နောက်ကျတယ်။ အစ္စလာမ် ဘာသာက အဲဒီ ခရစ်ယာန်ဘာသာရဲ့ နောက် မှာ နောက်ထပ် နှစ် ၆၀၀-လောက် နောက်ကျ တယ်။

အဲတော့ ကမ္ဘာမှာ အစောဆုံးပေါ်ပေါက် လာတဲ့ ဘာသာကြီးတွေက ဟိန္ဒူဘာသာ။ ဟိန္ဒူ ထဲမှာလည်းပဲ ဂျိန်းက သစ်သစ်ခွဲထွက်သွားတယ်။ ဂျိန်းက ဗုဒ္ဓထက် နှစ်သုံးဆယ့်ငါး၊ လေးဆယ် လောက်စောတယ်လို့ ပညာရှိတွေ ခန့်မှန်းတယ်။ သက္ကရာဇ်တွေမှာတော့ Scholar တွေဟာ အတော် များများ ငြင်းခုံတာတွေ ရှိကြတယ်။ အဲဒီ ငြင်းခုံ

တဲ့ထဲ တို့မပါဘူး။ မင်းတို့လည်း မပါနဲ့။ ငါတို့က Common ပဲ။

Common ဆိုတာက ဘာလည်းဆိုတော့ အားလုံးတူနိုင်တာရှာပြီး အဲဒီပေါ်မှာ တွဲကြတာ။ တို့တွေက နှစ်သုံးဆယ်၊ လေးဆယ်ဆိုတာတွေကို ငြင်းမနေဘဲနဲ့ ဗုဒ္ဓထက် သူစောတယ်ဆိုတာ လေးကတော့ လက်ခံတယ်။

ဝေသာလီသား ဂျိန်းဆရာဟာ ငယ်ငယ်က 'နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တ' လို့ခေါ်တယ်။ ဂျိန်းဂိုဏ်းကို သူတည်ထောင်သွားတာပဲ။

အဲတော့ ကမ္ဘာမှာ အစောဆုံးပေါ်တာက 'ဟိန္ဒူ'၊ ဟိန္ဒူပြီးတော့ 'ဂျိန်း'၊ ဂျိန်းပြီးတော့ 'ဗုဒ္ဓ'။ အိန္ဒိယပြည်ကြီးမှာ လက်တွဲပြီးတော့ အတူနေလာကြတာ ဒီသုံးဘာသာ။ ဟိန္ဒူကလည်း 'အဟိသ' ပဲ ပြောတယ်။ ဂျိန်းကလည်း 'အဟိသ' ပဲ ပြောတယ်။ ဗုဒ္ဓကလည်း 'အဟိသ' ပဲ ပြောတယ်။ အဲဒီမှာ သွားတူနေတယ်။ အဲဒါကို တို့တွေအားလုံး သတိပြုဖို့ပါ။

ဟိန္ဒူဆိုတာ အိန္ဒူပါ။ အိန္ဒူဆိုတာ Name of the river ဟိမဝန္တာကနေဆင်းပြီးတော့ (ပန်ဂျပ်)



တရားနာယူနေကြသော ပရိသတ်များ

နယ်မှာ လက်ငါးချောင်းလို မြစ်ငါးခုဖြာပြီးတော့ ဆင်းသွားတယ်။ မင်းတို့ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်အတိုင်း။ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်လိုဒေသက မြစ်တွေ၊ ချောင်းတွေလို့ပဲ။ အဲဒီမြစ်တွေနဲ့ အဲဒီရေတွေနဲ့ အဲဒီမုန်တိုင်းတွေက ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်ကို ဒုက္ခပေးလွန်းလို့ မင်းတို့တွေ ဒီရခိုင်ရောက်လာကြတာ။

မြန်မာပြည်ကလည်းပဲ အလုပ်အကိုင်တွေ ဖန်တီးမပေးနိုင်လို့ နောက် Jobless တွေ၊ Economical Poverty ဖြစ်တော့ ဗမာကလည်းပဲ J-သန်းလောက်ထိ ထိုင်းကို Invade လုပ်သွားတယ်။ မလေးရှားနိုင်ငံကိုလည်း J-သန်းလောက် Invade လုပ်သွားတယ်။ စင်ကာပူလည်း အဲဒီလောက်ရောက်တယ်။ ကိုရီးယား၊ ဂျပန်လည်း ရောက်တယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ စီးပွားရေးမဲ့ ပြာကျမှုဟာ ပြဿနာအားလုံးရဲ့ အကြောင်းအရင်းပဲ။ အဲဒီကနေ နောက်ဆက်တွဲတွေ ပေါ်လာတာ။

ခုနက Language ကို ငါပြောနေတာ။ ဆိုတော့ အိန္ဒိယပြည်ကြီးမှာ အစောဆုံးဘာသာက ခုနက ဟိန္ဒူ။ ဘယ်ကပေါ်ပေါက်လာသလဲ။ 'အိန္ဒူ' မြစ်ဖျားက စပေါ်တာ။ Caucasus ဆိုတဲ့ ဂျော်ဂျီယာနားက တောင်တန်းကြီးကနေ ဆင်းလာတဲ့ အာရီးယန်းတွေဟာ ကျွဲအုပ်၊ နွားအုပ် ဆိတ်အုပ်တွေနဲ့ အုပ်လိုက်အုပ်လိုက် ရွေ့ရွေ့ပြီးတော့ ရွေ့ရွေ့သွားကြတယ်။ တကယ် Invader တွေပဲ။ သူတို့တွေ ဟိမဝန္တာကျော်ဖြတ်ပြီးတော့ ဟီး မွန်ဂိုလီးယားတို့ ဘာတို့ရောက်တယ်။ အဲဒီကနေ အရှေ့ကို တန်းပြီးတော့ ချီတက်တာ ရုရှားပြည်ရဲ့ ဟိုဘက် အစွန်းရောက်တယ်။ ဆောင်းတွင်းကြီး ရေတွေခဲတော့ Alaska နဲ့ ရုရှား

က တစ်ဆက်တည်းဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီပေါ်က
မြတ်ပြီးတော့ နောက်ဆုံး အမေရိကရောက်သွား
တယ်။ အဲဒါနဲ့ Red Indian ဆိုပြီး ဖြစ်လာတယ်။

အဲတော့ ဘာဆိုလိုတာလဲဆိုတော့ တစ်ကမ္ဘာ
လုံးက လူတွေဟာ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ဒီလိုပဲ ရေ
ကြည်ရာမြက်နုရာ သွားပြီးတော့ ရောက်ရာ
ရောက်ရာ အကုန်လုံး စိမ့်ဝင်ပြီးတော့ ရောနှော
နေကြတာ။ အဲလိုရောနှောပြီးတော့ ရောက်ရာ
မှာ ရေကြည်ရာ မြက်နုရာ သွားရင်းနဲ့ ရောက်ရာ
ရောက်ရာမှာ ရောနှောနေထိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
ဟာ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း အားလုံးလက်တွဲနေနိုင်ဖို့
ရာ အလွန်အရေးကြီးတာပဲ။

အဲတော့ ခုနက 'မြတ်ဗုဒ္ဓ' မိန့်ကြားတဲ့ စကား
တစ်လုံးကို ငါဘာနဲ့ စထားလဲ မှတ်မိလား။ 'မင်္ဂလာ'
နော်။ 'မာဂဓ' စကား။ ဟိမဝန္တာက ဆင်းလာတဲ့
အိန္ဒြမြစ်ဟာ မြေပြန့်ရောက်တော့ ငါးမြွာကွဲသွား
တယ်။ မြစ်ငါးခုကို 'ပဉ္စအာပ' ခေါ်တယ်။ အဲဒါ
ကို သက္ကတသံနဲ့ဖတ်တော့ 'ပံကျာပ'။ နောက်
တော့ 'ပန်ဂျပ်' ပေါ့ကွာ။ ဗမာတွေကတော့ အဲဒါ
ကိုသိပ်မသိတော့ 'ပန်ချာပီ' ခေါ်တာကိုး။ အဲဒီ
အိန္ဒြမြစ်ဝှမ်းက လူတွေ တွေးတွေးပြီးတော့ ဖော်
ထုတ်တာ။

ဒီလောက်လှပတဲ့ ကမ္ဘာကို ဘယ်သူများ ဖန်
ဆင်းပါလိမ့်မလဲ။ 'ဗြဟ္မာ' Brahma is the creator.
လို့ ထွက်လာတယ်။ ဒီလောက်လှပတဲ့ကမ္ဘာ
ကြီးကို ဘယ်သူ Maintain လုပ်ထားသလဲဆိုတော့
'ဗိဿနီး' ထွက်လာတယ်။ မုန်တိုင်းတိုက်လို့ ရေ
လျှံလို့ ပျက်စီးကုန်ပြီ။ တောမီးလောင်လို့ Who
is destroyer ဆိုတော့ 'သျှိုဝ' ထွက်လာတယ်။
Brahma is the creator. Vissano is the main-

tainer. Shiva is the destroyer. တွေးရာကနေ
အိန္ဒြမြစ်ဝှမ်းက လူတွေ တွေးပြီးတော့ ဖော်ထုတ်
လိုတဲ့ဘာသာဟာ ဒါအိန္ဒြဘာသာ အဲဒီမှာ 'ဟိမဝန္တာ'
လေးထည့်လိုက်တော့ ဟိန္ဒူဆိုပြီး ဒီလိုဖြစ်ကြ
တယ်။ သူတို့တွေလည်းပဲ ဘယ် Language ကို
သုံးသလဲမေးရင် မာဂဓီ Language ပဲ သုံးတယ်။

ဝေသာလီက ဂျိန်းဘာသာတည်ထောင်တဲ့
နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တ ဆရာကြီးလည်းပဲ မာဂဓီ Lan-
guage ပဲ သုံးတယ်။ သိဒ္ဓတ္ထဂေါတမဗုဒ္ဓက ဟိမ
ဝန္တာတောင်ခြေက မွေးလာတာဖြစ်ပေမယ့် အိန္ဒြ
ပြည်အလယ်ပိုင်းက မာဂဓီ Language ကိုပဲ သုံး
တယ်။ ဘာကြောင့်လဲ Common ဖြစ်လို့။ အဲဒီ
တော့ အားလုံး Common အရေးကြီးပါတယ်။
Common Ground, Common Platform အရေး
ကြီးတယ်။ အဲဒီမှာ နေရမယ်၊ အဲဒီအပေါ်မှာ
တွဲလျှောက်ရမယ်။

(ရှေ့လဆက်ရန်)

ဒေါက်တာအရှင်ဉာဏိဿရ

(ရခိုင်ပြည်နယ်၊ သံတွဲမြို့တွင် သီတဂူဆရာတော်ကြီး
ဒေါက်တာအရှင်ဉာဏိဿရ ဟောကြားတော်မူသော 'ငြိမ်းချမ်း
ရေးတရားတော်' စာအုပ်မှ ကူးယူဖော်ပြအပ်ပါသည်။)

* * *

ဘုရားဂုဏ်ထူး ချီးကျူးရကျိုး

- ✦ ဘုရားဂုဏ်တော်၊ ထုတ်မြွက်ဖော်၊ ပူဇော်ခိုးကျူးလေ။
- ✦ ဖြစ်ရာဘဝ၊ ကျော်စောလှ၊ သောကပါယ်ကင်းပေ။
- ✦ မဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်ရ၊ ဝဋ်ဒုက္ခ၊ လုံးဝကင်းနိုင်ပေ။
- ✦ ကောင်းမှုလိုလား၊ ဂုဏ်တော်ပွား၊ လေးစားပူဇော်
လေ။

အရှင်ကောဝိဒဓဇ၏ သဒ္ဓမ္မကာရီဝိဇ္ဇာဋီကာ
ဂါထာညွှန်ပေါင်းကျမ်း (ပထမ)တွဲ



ထူးခြားသောဂီု

ဦးဝင်းလွင် (ရွှေမင်းသားကြီး)

ကျွန်တော်သည် မမျှော်လင့်ဘဲ ခရီးတစ်ခု သွားဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုခရီးကား ဧရာဝတီတိုင်းဒေသ ကြီး၊ ဝါးခယ်မမြို့နယ်၊ ဘဲချောင်းရွာ ဖြစ်ပါသည်။

ဘဲချောင်းရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဆရာ တော် ဦးဝရသာမိနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးတိုး အောင်အမျိုးပြုသော ရပ်မိရပ်ဖများ၏ ဖိတ်ကြား ချက်အရ သွားရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျေးရွာရောက်သောအခါ ကျောင်းအတွက် လိုအပ်သော အသံချဲ့စက်၊ မိုက်ကရိုဖုန်း၊ ၄၂- လက်မ ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကြီးနှင့် မဟာဒုက် ဘုရားတို့ကို လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ရန်ကုန်၊ လှိုင်သာယာအဝေးပြေးဂိတ်မှ ဝါးခယ်မမြို့သို့ ကားဖြင့် ည ၇:၃၀-နာရီ စတင်



ဗောဓိညောင်ပင်ရှိ ညောင်ရွက်များ ကတော့ထိုးနေသည်ကို တွေ့မြင်ရစဉ်။

ဓမ္မစကြာတရား
ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြစဉ်
ညနေ ၄-နာရီအချိန်လောက်တွင်
ဗောဓိညောင်ပင်ရှိ
ညောင်ရွက်များ ကတော့ထိုးသလို
ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

ထွက်ခဲ့ရာ ဝါးခယ်မမြို့သို့ နောက်တစ်နေ့ နံနက် ၁:၃၀-နာရီတွင် ရောက်ရှိပါသည်။ ထို့နောက် ရွာမှလာကြိုသောပဲ့ထောင်ဖြင့် ၂-နာရီခန့် ရေ လမ်းခရီးဖြင့် ဆက်လက်ထွက်ခဲ့ရာ ရွာသို့ နံနက် ၄-နာရီ ရောက်ရှိပါသည်။

ရေလမ်းခရီးသွားလေ့မရှိသော ကျွန်တော် အဖို့ ပဲ့ထောင်ဖြင့်သွားရသည်မှာ အလွန်ကြည်နူး ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ဘဲချောင်းဘုန်းတော် ကြီးကျောင်းတွင် တည်းခိုပါသည်။ ရွာကျောင်း

ဆရာတော်သည် အရွယ်ငယ်ပင်ငယ်ငြားသော်လည်း တည်ငြိမ်အေးချမ်းပါသည်။ ကြည်ညိုစရာလည်း ကောင်းပါသည်။ ဆရာတော်လက်ထက် အိမ်ခြေ ၁၀၀-ခန့်ရှိသောရွာတွင် အောင်ဗိမာန်တော်နှင့် ကျောင်းတော်များ ထည်ဝါခုံညားစွာ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်က ကျွန်တော့်ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ၂၀-ခန့်သာရှိသော ရွာကလေးတစ်ရွာသို့ ခေါ်သွားခဲ့ပါသည်။ ယိုးနောက် ရွာတွင်းရှိ ဓမ္မာရုံသို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်သည် ထိုဓမ္မာရုံ၌ ၈-ရက်၊ လပြည့်၊ လကွယ်နေ့များတွင် ဥပုသ်သီလပေး၍ တရားချီးမြှင့်ပါသည်။ ထို့အပြင် လိုအပ်ရာများကိုလည်း ဖြည့်စွက်လှူဒါန်းပေးသည်။ ကျွန်တော်လည်း ထိုဓမ္မာရုံတွင် လိုအပ်နေသောအခင်းအတွက် ဘိလပ်မြေ ၁၀-အိတ်ဖိုး အလှူငွေ လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ပဲ့ထောင်ဖြင့် ၁-နာရီကြာ ခရီးဆက်ခဲ့ရာတွင် လေးအိမ်တန်းရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ရောက်ရှိပါသည်။ ထိုဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းရှိ ယဉ်ကျေးလိမ္မာ ကလေးသူငယ်များအတွက် ယဉ်ကျေးလိမ္မာစာအုပ်များနှင့် ဗုဒ္ဓဝင်ရုပ်စုံစာအုပ်များကိုလည်း လှူဒါန်းဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်၏ ဘာသာရေး၊ သာသနာရေးလုပ်ငန်းများ ထဲတွင် တစ်စိတ်တစ်ဒေသကုသိုလ်ပြုခွင့်ရသဖြင့် အလွန်ကြည်နူးပီတိဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ဆရာတော်၏ကျောင်းအနီး ဓမ္မာရုံနှင့် မနီးမဝေးတွင် ဗောဓိညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိသည်။ ထိုညောင်ပင်သည် မြစ်ကမ်းနံဘေးနှင့်ကပ်လျက်

မြတ်မင်္ဂလာ * ၅၀

ရှိသောကြောင့် မြစ်ရေတိုက်စားသဖြင့် ညောင်ပင်ကြီးအောက်ခြေတွင် ကလိုင်ကြီး ဖြစ်နေပါသည်။ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးတိုးအောင်နှင့် ရပ်မိရပ်ဖများ ဝိုင်းဝန်း၍ သစ်တိုင်များတန်းစီပြီး တုတ်ခတ်ကြပါသည်။ သဲအိတ် ၃၀၀-လောက်ကိုလည်း အောက်ခြေတွင် ဖို့ထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ညောင်ပင်ကြီး လဲမသွားဘဲ ရပ်တည်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

၁၃၇၅-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ဓမ္မာရုံ၌ ဝတ်ရွတ်အဖွဲ့က ဓမ္မစကြာတရား ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြစဉ် ညနေ ၄-နာရီအချိန်လောက်တွင် ဗောဓိညောင်ပင်ရှိ ညောင်ရွက်များ ကတော့ထိုးသလို ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၂၀-ခန့်ကလည်း ထိုကဲ့သို့ ညောင်ရွက်များ ကတော့ထိုးခဲ့ကြောင်း ရွာမှလူကြီးသူမများက ပြောပြခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းသော ဆရာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ရိုးသားဖော်ရွေပြီး သဒ္ဓါတရားကောင်းလှသော ရွာသူရွာသားများကိုလည်းကောင်း၊ သာယာအေးချမ်းလှသော ဝါးခယ်မမြို့နယ်၊ ဘဲချောင်းရွာကလေးကိုလည်းကောင်း ကျွန်တော့်ဘဝတစ်သက်တာတွင် မေ့နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများတွင် တစ်တပ်တစ်အား ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားပါသည်။

ဦးဝင်းလွင် (ရွှေမင်းသားကြီး)



ဝိပဿနာအကျိုး

ညွန့်ဝင်းကို

သံသရာဝဋ်ဒုက္ခပြတ်ရန်အတွက် မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် 'အတ္တာဟိ အတ္တနောနာထော' ဟု မိမိကိုယ်ကို အားကိုးရန် ဆုံးမခဲ့သည်။ လောကုတ္တရာ၏ သံသရာလွတ်မြောက်ရာလမ်းသည် ဝိပဿနာမှတစ်ပါး အခြားမရှိချေ။

ထို့အတူ လူသည် အရွယ်သုံးပါးမရွေး၊ အချိန်အခါမရွေး သေဆုံးတတ်သည်ကို စာရေးသူ သတိပြုဆင်ခြင်မိသည့်အခါမှစ၍ ရိပ်သာဝင်ကာ ဝရားအားထုတ်လေ့ရှိပါသည်။

၂၀၁၁-ခုနှစ်၊ ဝါတွင်းအချိန်က ဓမ္မမိတ်ဆွေ ဦးသောင်းရွှေ ကိုခင်မောင်မြင့်တို့နှင့်အတူ ရန်ကုန်တောင်ပိုင်းခရိုင်၊ ခရမ်းမြို့နယ်၊ ကမာချိုက်ကျေးရွာသို့ တရားစခန်းဝင်ရန် ရောက်ရှိခဲ့သည်။

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နည်းဖြစ်သည့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သံသရာစက်ဝိုင်းဖြင့် နေ့စဉ် နံနက် ၄-နာရီမှ ည ၈-၃၀-နာရီအထိ တစ်နာရီတရားထိုင်၊ တစ်နာရီတရားနာ၊ တစ်နာရီ စင်္ကြံလျှောက်စသော အမှတ်သတိဖြင့် ၁၀-ရက်တရားစခန်းတွင် အားထုတ်ခဲ့ကြပါသည်။

ကမာချိုက်ရွာသည် အိမ်ခြေတစ်ထောင်ကျော်ရှိသော ရွာကြီးဖြစ်သည်။ လယ်ယာလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုကြသော၊ လယ်သမား

အများစုနေထိုင်သော ရွာကြီးဖြစ်သည်။ ချောင်းတွေ၊ မြောင်းတွေ ရစ်ဝိုင်းနေပြီး ဆန်စပါးအထွက်ကောင်း၍ ပြန့်ပြူးကျယ်ပြောသော ရွာကြီးတစ်ရွာလည်းဖြစ်သည်။



ဝိပဿနာအကျိုး ခံစားသွားရသော ကွယ်လွန်သူ ယောဂီ ဦးတင်မြင့်

ရွာဦးထိပ်ရှိ နှစ်စဉ် ဝါတွင်းရောက်တိုင်း တရားစခန်းပွဲ ကျင်းပလေ့ရှိသည်။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကဝိန္ဒက ဦးဆောင်၍ ကျင်းပပေးသည်။

ကမာချိုက်ရွာတွင်ကျင်းပသော ထိုတရားစခန်း၌ ရွာနီးချုပ်စပ်မှ ယောဂီများ လာရောက်၍ တရားအားထုတ်ကြသည်။ နှစ်စဉ် ဝါတွင်းတရားစခန်းမှာ ယောဂီဦးရေ ၁၀၀-ခန့်ရှိသည်။

ထိုတရားစခန်းသို့ ဦးသောင်းရွှေက သူ၏ မွေးဇာတိ ငယ်ဆရာကျောင်းဖြစ်သောကြောင့် တရားဖြင့် ကျေးဇူးဆပ်နေကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ကမာချိုက်ရွာရောက်သော် ခေတ္တ ကိုရင်ကြီးဝတ်၍ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နည်းအတိုင်း ယောဂီများကို တရားပြသပေးပါသည်။

စာရေးသူလည်း ထိုတရားစခန်းတွင် ယောဂီများနှင့် ဓမ္မမိတ်ဆွေဖြစ်ပြီး ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ရပါသည်။ ထိုအထဲတွင် ဦးချွတ်ခေါ် ယောဂီဦးတင်မြင့်သည် အနေရိုး၍ အေးဆေးသည်။ စကားပြောရာတွင်လည်း အလွန်နူးညံ့၍ ဓမ္မရသများကိုသာ ပြောကြားလေ့ရှိကြောင်း သတိပြုမိသည်။ သူ့နှုတ်ထွက်စကားတို့သည်လည်း အလွန်ရိုးရှင်းပြီး ဓမ္မနှင့် လောကကို ရှုမြင်သုံးသပ်တတ်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု ထင်မြင်မိပါသည်။

သူသည် ကမာချိုက်ကျေးရွာနှင့် အတော်လှမ်းသော အလယ်ရွာကျေးရွာမှ လာရောက်၍ တရားအားထုတ်သူဖြစ်သည်။ ၂၀၁၃-ခုနှစ်တွင် ဦးချွတ်(ခေါ်) ယောဂီဦးတင်မြင့်၏ ထူးဆန်းသော ဘဝနိဂုံးကို ကြားသိခဲ့ရပါသည်။

သူသည် ယောဂီ ၇၅-နှစ်ရှိသော လယ်သမားကြီးတစ်ဦးဖြစ်၏။ သား ၇-ယောက်နှင့် သမီး ၁-ယောက်ရှိ၏။ သားသမီးမြေးမြစ်တွေနှင့် အတူနေသော်လည်း လောကီကိုမခင်တွယ်ဘဲ တရားကိုသာ ခင်တွယ်လေ့ရှိပြီး အားထုတ်သူဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော ၆-နှစ်ခန့်က ဇရာဖိစီးပြီး ကျန်းမာရေးအတော်ဆိုးဝါးလာသောကြောင့် တရားကို ပိုပြီးအားထုတ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် လယ်ယာလုပ်ငန်းကို လှည့်မကြည့်တော့ဘဲ သားသမီးများကိုသာ လွှဲအပ်ထားလိုက်တော့သည်။

ဦးတင်မြင့်သည် တစ်ယောက်တည်းအနေများပြီး စကားနည်းသည်။ အမြဲတမ်း တရားနုလုံးသွင်း၍ ကိလေသာခေါင်းပါးအောင် နေထိုင်အားထုတ်လေ့ရှိသည်။ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏နည်းအတိုင်း ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် အားထုတ်ရှုမှတ်နေလေ့ရှိသည်။

သူသည် ဇနီးနှင့် သားသမီးများကို “မင်းတို့ လောကဆေးတွေ ဘယ်လောက်စွမ်းစွမ်း ဓမ္မဆေးလောက်တော့ မစွမ်းပါဘူးကွာ။ ဆေးတကာဆေးတွေထဲမှာ ဓမ္မဆေးက အကောင်းဆုံးပဲကွ။ လောကမှာ ဖြစ်ပျက်ထက်ကောင်းတဲ့ တရားဆေး မရှိဘူးဟ၊ မှတ်ထားကြ။ ဘဝမှာ အနေအစား မှန်ဖို့ထက် အယူမှန်ဖို့က ပိုပြီးအရေးကြီးတယ်ကွဲ့” ဟု ပြော၍ မကြာခဏ ဆုံးမတတ်သည်။

သူ၏ဇနီး ဒေါ်လုံး(အသက်-၇၀)ကိုလည်း တစ်ခါမှ မပြောဘူးသော စကားတို့ကို ပြောဆိုခဲ့သည်။ “အရူးမကြီး၊ နင့်ကိုငါ မစောင့်ရှောက်နိုင်တော့ဘူး။ ကိလေသာတောထဲမှာ နေတတ်အောင် နေပေတော့” ဟု ပြောဆိုမှာကြားခဲ့သည်။

“ငါ တရားနဲ့အိပ်တော့မယ်”

ဟုဆိုကာ အိပ်ရာဝင်

သွားခဲ့သည်။

နံနက် ၇-နာရီအချိန်ခန့်၌

အိပ်ရာထဲမှ မထသေး၍

သွားကြည့်လိုက်ရာ . . .

သို့ဖြင့် ၁၃၇၅-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆုတ် ၅-ရက် ၂၇-၇-၂၀၁၃-နေ့ညတွင် သားအငယ်ဆုံး ကိုဇော်မင်းထွေး၏တံ၌ စကားပြောဆိုကြရင်း “ငါ တရားနဲ့အိပ်တော့မယ်” ဟုဆိုကာ အိပ်ရာဝင်သွားခဲ့သည်။ နံနက် ၇-နာရီအချိန်ခန့်၌ အိပ်ရာထဲမှ မထသေး၍ သွားကြည့်လိုက်ရာ ကွယ်လွန်သွားကြောင်း သိရှိရတော့သည်။ တစ်ညလုံး အသံတိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နှင့် တည်ငြိမ်စွာ ဘဝနိဂုံး အဆုံးသတ်သွားလေသည်။

လက်ယာဘက်ကို အနည်းငယ်စောင်းလျက် ပြုံးတုံ့လေးအသွင် ရှိနေသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ပျော့ပျောင်းနေသည်။ ခြေတွေလက်တွေကိုလည်း

ကွေး၍ ဆန့်၍ ရနေသည်။ အနံ့အသက်လည်း လုံးဝမထွက်ပေ။

“ညည်းညူမရှိ၊ မြဲတိနှင့်၊ သတိမမေ့၊ သေနေသိပြန်၊ မျက်လှန်ကြောဆွဲ၊ မရှိဘဲနှင့်၊ သေလည်းမတောင့်တင်း၊ ပုပ်နံ့ကင်းသည်၊ ကျိုးရင်းဝိပဿနာ တန်ခိုးတည်း” ဟူသော ဓမ္မဆောင်ပုဒ်နှင့်အညီ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ရှုမြင်သွားပေတော့သည်။

သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် ထုံးစံအတိုင်း သင်္ဂြိုဟ်ရန် သုသာန်မြေသို့ သယ်ဆောင်ကြသည်။ ထူးထူးဆန်းဆန်းပင် အပုပ်နံ့ လုံးဝ မနံပေ။ ခေါင်းတလားထဲမှာပင် ခြေလက်တို့ကို ကွေးနိုင်ဆန့်နိုင်ခြင်း၊ ပျော့ပျောင်းခြင်း၊ အသားအရေ မပူမနွေးရှိနေခြင်း၊ လက်အုပ်ချီ၍ ရခြင်း စသည်ဖြင့် လုပ်၍ ရနေသည်မှာ အံ့ဩစရာပင်။ မိုးစိုစို ရွှံ့ထူထူမှာ တစ်နယ်လုံး သတင်းပျံ့နှံ့ပြီး လာရောက်ကြည့်ရှုသူ၊ လေ့လာသူ အလွန်များပြားစည်ကားလှသည်။

ဦးတင်မြင့်သည် ဝိပဿနာ၏စွမ်းပကားကို လက်တွေ့သက်သေပြသသွားခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ညွန့်ဝင်းကို



မြတ်မင်္ဂလာ စာရုသူများအတွက်

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်ကို နယ်မှဖတ်ရှုလိုသူများသည် မိမိတို့စာစောင်ကိုယ်စားလှယ်များထံ မှာကြားဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့တွင် အိမ်တိုင်ရာရောက်စနစ်ဖြင့် ဖတ်ရှုလိုပါက Novel Light Express ဇုန်း - ၀၉၅၀၈၀၈၅၀ နှင့် ၀၁ - ၈၆၁၉၄၂၊ ၀၁-၈၆၁၉၄၁၁ သို့ မှာကြားနိုင်ပါသည်။



သက်တော်မြဲဂါထာ

စာရေးသူသည် ၂၀၀၉-ခုနှစ်အချိန်က ကျိုက်ထိုမြို့နယ်၊ ကျေးချောင်ရွာ အ-ထ-ကတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် ဤဂါထာကို မြတ်မင်္ဂလာ စာစောင်၌ ဖတ်ရှုခဲ့ရသည်။

ဂါထာကို ဖတ်ရှုရသောအခါ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ထူးခြားနေသလို ခံစားမိသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိတ္တူပွားကာ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဆရာ၊ ဆရာမများနှင့် ခင်မင်သော မိတ်ဆွေများအား ဓမ္မဒါနအဖြစ် ဝေငှခဲ့သည်။ ကိုယ်တိုင်လည်း နေ့စဉ်ရွတ်ဆို ပွားများခဲ့သည်။ ဘီးလင်းမြို့နေအိမ်မှ နေ့စဉ် မော်တော်ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ကျောင်းသွားသည့်အခါ လမ်းတွင် အန္တရာယ်ကင်းရန် ယုံယုံကြည်ကြည် ရွတ်ဆိုခဲ့သည်။

၂၀၀၉-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၂၁-ရက်၊ ည ၉-နာရီအချိန်ခန့်တွင် စာရေးသူနှင့် ဇနီးသည်တို့ တိဗ္ဗသတင်းကြည့်ရှုနေစဉ် အသက်အန္တရာယ်နှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။

စာရေးသူတို့အိမ်တွင် သက်ကြီးရွယ်အိုအဖေကြီး၏ ဝေယျာဝစ္စပြုစုရန်ခေါ်ထားသော အသက် ၁၅-နှစ်အရွယ် လူငယ်တစ်ယောက်ရှိသည်။ ထိုလူငယ်လေးက စာရေးသူနှင့် ဇနီးသည်တို့အား ရွတ်တရက် မီးဖြင့် လေးချက်ဝင်ခုတ်ပြီး အိမ်ဝင်းခြံကို ကျော်ကာ ထွက်ပြေးသွားသည်။ စာရေးသူမှာ ဝဲဘက်လက်ကျိုးပြတ်၍ နဖူးတွင် ဓားဒဏ်ရာရသည်။ ဇနီးသည်ကတော့ ညာဘက်လက်ကောက် မြတ်မင်္ဂလာ * ၅၄

ဝတ်တွင် ဒဏ်ရာအပြင်းအထန်ရရှိသည်။ သထုံမြို့ပြည်သူ့ဆေးရုံတွင် ၁၅-ရက်ခန့် တက်ရောက်ဆေးကုသပြီး မသေမပျောက် အိမ်ပြန်ရောက်ခဲ့သည်။

အသက်သေနိုင်သည့် အန္တရာယ်နှင့် ကြုံတွေ့ရသော်လည်း ကျိုးပဲ့သောဒဏ်ရာလောက်သာရပြီး အသက်ချမ်းသာရာရရှိခဲ့သည်။ ထိုကဲ့သို့ အသက်ချမ်းသာရာ ရရှိခဲ့ခြင်းမှာ သက်တော်မြဲဂါထာကို နေ့စဉ်ရွတ်ဆိုခြင်း၊ ဝေငှခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်ယူဆမိပါသည်။

သက်တော်မြဲ ပါဠိဂါထာ

အဌာနမေတ် ဘိက္ခုဝေ အနဝကာသော၊ ယံ ပဗ္ဗပက္ကမေန တထာဂတံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျ။
အနုပက္ကမေန ဘိက္ခုဝေ တထာဂတာ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန သောတ္တိမေ ဟောတုသဗ္ဗဒါ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန သောတ္တိတေ ဟောတုသဗ္ဗဒါ။
(စူဠဝဂ္ဂပါဠိတော်)

အနက်မြန်မာပြန်

ဘုရားရှင်တို့သည် သူတစ်ပါးတို့၏ လုံ့လပယောဂဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရိုးမရှိ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ လုံ့လပယောဂလုံးဝမရှိဘဲလျက်သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူကြကုန်၏။

ဤမှန်သောသစ္စာစကားကြောင့် အကျွန်ုပ်အား နေ့ရောညပါ အခါခပ်သိမ်း လက်နက်ပယောဂ ကင်းစင်ပ၍ ချမ်းသာရခြင်းသည် စင်စစ်မသွေဖြစ်ပါစေသတည်း။

မင်းချစ်ထွေး (ဘီလူးကျွန်း)



ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီး

ဒေါက်တာ အရှင်ကုမာရာဘိဝံသ(၁၃)

(အခန်းဆက် ထေရုပ္ပတ္တိရှည်)

မင်းယုဝေ

(ယခင်လမှအဆက်)

ကျေးဇူးကြီးလှ မိန့်ဇံဖ

၂၀၀၈-ခုနှစ်တွင် အောင်စည်းဇိမ်ကျောက် မျက်ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဦးအောင်ကြီးနှင့်ဇနီး ဒေါ်နန်း တိုးတိုးရွှေ မိသားစုသည် မိဘကျေးဇူးပြန်ပွားရေး အတွက် ငွေကျပ် သိန်း ၄၀၀-ကျော် အကုန်ကျခံ ကာ အမြို့မြို့အနယ်နယ်အရပ်ရပ်တွင် ဟော ပြောပွဲများ ပြုလုပ်ကျင်းပခဲ့သည်။ ထိုသို့ပြုရာ၌ ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီးကို ဦးထိပ်ထား၍ စာရေး ဆရာအချို့ကို ဖိတ်ကြားကာ ဆောင်ရွက်ပြုလုပ် သည်။ ဟောပြောပွဲများသာမက ကျေးဇူးကြီးလှ မိန့်ဇံဖ ဝတ္ထုတိုပြိုင်ပွဲများကိုလည်း ကျင်းပသည်။ မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်က တာဝန်ယူဆောင်ရွက် ပေးခဲ့သည်။ ဆုရဝတ္ထုတိုများကို မြတ်မင်္ဂလာ စာစောင်တွင် ၂-နှစ်ခန့် လစဉ်ထည့်သွင်းဖော်ပြ ပေးခဲ့သည်။

တရားဟောကောင်း

ဦးအောင်ကြီး၏ ကျေးဇူးကြီးလှ မိန့်ဇံဖ ဟောပြောပွဲများကို အမြို့မြို့အနယ်နယ်၌ ကျင်းပ ရာတွင် ကျွန်တော် (မင်းယုဝေ)သည် အခြား စာရေးဆရာများနှင့်အတူ လိုက်ပါဟောပြောခဲ့ သည်။ ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီးသည်လည်း

မကွေး၊ အထက်မင်းလှ၊ ပုသိမ် စသည့် မြို့များသို့ ပင်ပန်းခံ၍ လိုက်ပါဟောပြော အားပေးခဲ့သည် ကို ကိုယ်တိုင်ဖူးတွေ့ရသည်။

ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီးသည် တရားဟော အထူးကောင်းမွန်လှသည်။ ပုံတိုပတ်စကလေး များကို ထည့်သွင်းဟောပြောရာ၌ ပရိသတ်နှစ် သက်မဆုံး ရှိခဲ့ကြသည်။ အသံတော်ကလည်း ကြည်လင်ပြတ်သားသည်။ အေးမြသည်။

ဘုရားဂုဏ်တော် ၁၃-ပါးဂါထာ

မိဘကျေးဇူးကို ဟောပြောပြီးတိုင်းတွင် ပရိသတ်တို့ အကျိုးရှိစေမည့် “အရဟံ၊ ဗဟိအန္တ ဇယံ၊ သုဂတံ” အစရှိသည့် ဂါထာကို ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ကြရန်လည်း ညွှန်ပြဟောပြောလေ့ရှိ သည်။

ရသေ့ကြီးဦးခန္တိ လက်စွဲပြုရွတ်ဆိုသော ဂါထာ နှစ်ပုဒ်ရှိသည်ဟု ဆိုကြသည်။ တစ်ပုဒ်မှာ “ဒိဝါ တပတိအာဒိစ္စော” အစချီသော ဂါထာဖြစ်သည်။ အခြားတစ်ပုဒ်မှာ “အရဟံ ဗဟိအန္တဇယံ သုဂတံ” အစရှိသည့် ဂါထာဖြစ်သည်။ ထိုဂါထာမှာ ဘုရား ဂုဏ်တော် ၁၃-ပါးကို ပူဇော်သောဂါထာဖြစ် သည်။

ထိုဂါထာကို ဗန်းမောဆရာတော်ကြီးက
ညွှန်ပြဟောပြောသည်။ ဆရာတော်ကြီး ဟော
ပြောရာတွင် ထိုဂါထာကို လက်ကမ်းစာစောင်
အဖြစ်လည်း ဦးအောင်ကြီးတို့မိသားစုက ရိုက်
နှိပ်ဝေငှ လှူဒါန်းသည်။

“စစ်ကိုင်းမြို့၊ ပတ္တမြားစေတီရဲ့ အရှေ့ဘက်
မှာ လှေသင်းအတွင်းဝန် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းတဲ့
မင်းကျောင်းရှိတယ်။ ထိုကျောင်းမှာ သီတင်းသုံး
တော်မူတဲ့ ဒုတိယမင်းကျောင်းဆရာတော်ကြီး
ဟာ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနဲ့ အထူးပြည့်စုံတော်
မူတယ်။ ထိုဆရာတော်ကြီးဟာ စစ်ကိုင်းမြို့၊ ဝါး
ချက်ရွာမှာ သီတင်းသုံးတာကြောင့် ဝါးချက်မင်း
ကျောင်းဆရာတော်တို့လည်း ခေါ်ကြတယ်။”

“တစ်နေ့မှာ ထိုဆရာတော်ကြီးထံကို ရသေ့
ကြီးဦးခန္တိ လာရောက်ပြီး ဝတ်ပြုပူဇော်တယ်။
ဒီအခါ ဆရာတော်ကြီးက “ရသေ့ကြီး၊ ရသေ့ကြီး
ဟာ မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်မှာရှိတဲ့ စေတီ၊ ပုထိုး၊
ကျောင်းကန်၊ ဇရပ်တန်ဆောင်းများ ပြုပျက်နေ

တာတွေကို ပြင်ဆင်မွမ်းမံရာမှာ နာမည်ကြီးလှ
တယ်။ တန်ခိုးလည်းကြီးတယ်လို့ သိရတယ်။
ရသေ့ကြီးရဲ့ အစွမ်းသတ္တိကို ယခု ဘုန်းကြီးတွေ
လို၊ မြင်လိုလှတယ်။ အစွမ်းသတ္တိပြနိုင်ပါမည်
လား” လို့ မိန့်တော်မူတယ်။

“ဒီအခါ ရသေ့ကြီးက “ပြနိုင်ပါတယ်ဘုရား၊
တပည့်တော်ကို ၁-နာရီမျှလောက် အချိန်ပေးပါ
ဘုရား” လို့ လျှောက်ထားတယ်။ လျှောက်ထား
ပြီးတဲ့နောက် ရသေ့ကြီးဟာ ဘုရားကျောင်းဆောင်
ရှေ့မှာ သီလဆောက်တည်ပြီး ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို
ရွတ်ဆို၍ ပုတီးစိပ်တယ်။ ၄၅-မိနစ်ခန့်ကြာတဲ့
အခါ ရသေ့ကြီးဟာ ပုတီးစိပ်ရာမှ ထလာတယ်။
သည်တွင် ဆရာတော်ကြီးက “ရသေ့ကြီး၊ ဘာမှ
လည်း မထူးခြားပါလား” လို့ မိန့်တော်မူတယ်။

“ရသေ့ကြီးက “မှန်ပါ၊ တစ်နာရီမပြည့်ခင်
ထူးခြားပါလိမ့်မယ်ဘုရား” လို့ လျှောက်တယ်။
လျှောက်ပြီး ဆယ်မိနစ်ခန့်အကြာမှာ ဘုရားဖူး
များ ဟိုက၊ သည်ကရောက်လာပြီး ရသေ့ကြီးကို
ငွေကြေးတွေ လှူဒါန်းကြတယ်။ ရွှေလက်ကောက်၊
ရွှေဆွဲကြိုးများလည်း လှူဒါန်းကြတယ်။ ဘုရား
ဖူးများ ပြန်သွားတဲ့အခါ ရသေ့ကြီးက တပည့်
တော်ရဲ့ အစွမ်းသတ္တိ ဒါပါပဲဘုရားလို့ လျှောက်
ထားတယ်။

ပြီးတော့ ရသေ့ကြီးက “ဆရာတော်ကြီး
လည်း စစ်ကိုင်းဝါးချက်မင်းကျောင်းဆရာတော်
ကြီးလို့ ထင်ရှားပြီး နာမည်ကြီးလှပါတယ်။ တန်ခိုး
လည်း အလွန်ကြီးတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဆရာ
တော်ကြီးရဲ့ တန်ခိုးအစွမ်းသတ္တိကိုလည်း တပည့်
တော် ြင်လို တွေ့လိုပါတယ်ဘုရားလို့ လျှောက်
တယ်။

ဆယ်မိနစ်ခန့်ကြာတဲ့အခါ
လူနှစ်ယောက်က
အထုပ်ကြီးနှစ်ထုပ်ရွက်ပြီး
ကျောင်းကိုလာကာ
ဆရာတော်ကြီးကို
လှူဒါန်းတယ်။ အထုပ်များကို
ဖြည်ကြည့်ရာ



စစ်ကိုင်းဝါးချက်မင်းကျောင်းဆရာတော်

ဆရာတော်ကြီးက “ရသေ့ကြီး မြင်လို့ တွေ့လိုလျှင် ပြရတာပေါ့။ ရသေ့ကြီးလိုပဲ ၁-နာရီခန့် အချိန်ပေးပါလို့” မိန့်ကြားပြီး ဘုရားကျောင်း ဆောင်ရွှေမှာ ဂါထာရွတ်၍ ပုတီးစိပ်တယ်။ ၄၅-မိနစ်ခန့်ရှိတဲ့အခါ ပုတီးစိပ်ရာမှ ထလာတယ်။ ဒီတွင် ရသေ့ကြီးက “ဆရာတော်ဘုရား၊ ဘာမှလည်း မထူးခြားသေးပါလားလို့” လျှောက်တယ်။

“ရသေ့ကြီး၊ တစ်နာရီမပြည့်သေးဘူးလေ” လို့ ပြန်လည်မိန့်ကြားတယ်။ ဆယ်မိနစ်ခန့်ကြာတဲ့အခါ လူနှစ်ယောက်က အထုပ်ကြီးနှစ်ထုပ်ရွက်ပြီး ကျောင်းကိုလာကာ ဆရာတော်ကြီးကို လှူဒါန်းတယ်။ အထုပ်များကို ဖြည်ကြည့်ရာ သင်္ကန်း ၁၀၈-စုံ တွေ့ရှိရတယ်။ ဆရာတော်ကြီးက “ရသေ့ကြီး၊ ဘုန်းကြီးအစွမ်းကတော့ ဒါပါပဲလို့” ဆိုတယ်။



ရသေ့ကြီး ဦးခန္တိ

သည့်နောက် ဆရာတော်ကြီးက “ရသေ့ကြီး ရွတ်တဲ့ဂါထာက ဘာဂါထာလဲလို့” မေးတယ်။ ရသေ့ကြီးက “အရဟံ ဗဟိ အန္တဇယံ သုဂတံ အစရှိတဲ့ ဘုရားဂုဏ်တော် ၁၃-ပါးဂါထာပါ ဘုရား” လို့ လျှောက်ထားတယ်။

ထို့နောက် ရသေ့ကြီးက “ဆရာတော်ကြီး ရွတ်ဆိုတဲ့ဂါထာကော ဘာဂါထာပါလဲဘုရား” လို့ မေးလျှောက်တယ်။ ဒီတော့ ဆရာတော်ကြီးက “ရသေ့ကြီးရွတ်တဲ့ ဘုရားဂုဏ်တော် ၁၃-ပါးဂါထာပါပဲလို့” မိန့်တော်မူသတဲ့။

ဤသို့လျှင် ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီးသည် အရဟံ ဗဟိအန္တဇယံ သုဂတံ အစချီသော ဘုရားဂုဏ်တော် ၁၃-ပါးဂါထာ၏ တန်ခိုးထက် မြက်ပုံကို ဟောပြောရာ ပရိသတ်များ အသူးနာယူမှတ်သားကြသည်။ ဦးအောင်ကြီးတို့

မိသားစုကလည်း အောက်ပါလိက်တမ်းစာရွက်
များကို လေ့လာခြင်းသည်။

ဝါငြိဂါထာ

အရဟံ ဗဟိ အန္တဇယံ သုဂတံ၊
အမိတံ ဝိရဇံ လုလိတံ အတုလံ၊
စရဏံ တိဘဂ္ဂပသမံ ယမကံ။
သုခဒံ သရဏံ ပဏမာမိ ဇိနံ။

ဂါထာတော်၏အနက်

- အရဟံ - ပူဇော်အထူးကို ခံယူထိုက်သော
မြတ်စွာဘုရားကို၊
- ဗဟိအန္တဇယံ - အတွင်းအပရန်ကို အောင်တော်မူ
သော မြတ်စွာဘုရားကို၊
- သုဂတံ - ကောင်းသောစကားကို ဟောပြော
တတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို၊
- အမိတံ - မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သည့် တန်ခိုးပြာဋိဟာ
နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊
- ဝိရဇံ - ကိလေသာဖြူ ကင်းတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို၊
- လုလိတံ - တင့်တယ်သပ္ပာယ်တော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊
- အတုလံ - အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို၊
- စရဏံ - အကျင့်စရဏနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို၊
- တိဘဂ္ဂပသမံ - ဘုံသုံးပါး၌ ကိလေသာဖြူ ငြိမ်းအေး
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊
- ယမကံ - ရေမီးအစုံ တန်ခိုးပြာဋိဟာနှင့် ပြည့်
စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊
- သုခဒံ - ချမ်းသာကို ပေးစွမ်းနိုင်သော မြတ်စွာ
ဘုရားကို။

- သရဏံ - ကိုးကွယ်အားထားရာ ဖြစ်သော
မြတ်စွာဘုရားကို၊
- ဇိနံ - မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို၊
- ပဏမာမိ - ရှိခိုးပါ၏။

ရိုးသား၍ စိတ်ကောင်းရှိ

ကျွန်တော်သည် ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီးနှင့်
အတူ ၃-၄-ကြိမ်ခန့် ခရီးသွား၍ ကျေးဇူးကြီးလှ
မိနှင့်ဖ ဟောပြောပွဲများကို ဟောပြောခဲ့ဖူးသည်။
ဆရာတော်ကြီးနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသော ထပည့်
ဒကာများထဲတွင် တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်သည်။
ဆရာတော်ကြီးကို အနီးကပ်ဆည်းပူးခွင့်ရသည်
နှင့်အမျှ ဆရာတော်ကြီး၏ စိတ်နေသဘောထား
တို့ကိုလည်း သိရှိခွင့်ရခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီး
၏ စိတ်ကောင်း၊ စေတနာကောင်း၊ စရိုက်ကောင်း
တို့ကိုလည်း ခံစားသိရှိခွင့်ရခဲ့သည်။

ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီးသည် သီလ၊ သမာဓိ၊
ပညာနှင့် အထူးပြည့်စုံသူ၊ အထူးရိုးသားဖြောင့်
မတ်သူ၊ အထူးစိတ်ကောင်းရှိသူ၊ သူတစ်ပါးကို
အထူးကူညီတတ်သူ၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ
အလွန်နည်းသူဖြစ်သည်ကို ကြုံတွေ့သိရှိရသည်။
(ရှေ့လဆက်ရန်)

မင်းယုဝေ

စိတ်ကောင်းရှိ
သီလမြဲ၊ ဝိပဿနာစွဲ
သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်မည်မလွဲ



သင့်ကျန်းမာရေး

ငှက်ပျောသီးနှင့် ကျန်းမာရေး

ပါမောက္ခဒေါ်ခင်ဖြူ (မြင်းခြံ)

ငှက်ပျောသီးတွင် Trp ခေါ် Tryptophan(e) နှင့် ဗီတာမင် B₆ ပေါကြွယ်ဝစွာ ပါဝင်သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးနှောက်ကို ကူညီပြီး သွေးရည်ကြည်ကို တည်ဆောက်ပေးသဖြင့် စိတ်ကို တည်ငြိမ်ချမ်းမြေ့စေနိုင်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် လှိုင်လှိုင်ပေါသော အသီးဖြစ်သည်။ အာဟာရဓာတ် လွန်စွာပေါကြွယ်ဝသော အသီးလည်း ဖြစ်သည်။

ငှက်ပျောသီးတွင် အမေနီယမ်ဓာတ် မြောက်မြားစွာ ပါဝင်သည်။ အရက်စွဲသူနှင့် ဆီးဆေးသောက်သူများအား ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း၌ အမေနီယမ်ဓာတ် လျော့နည်းနေမှုကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ ငှက်ပျောသီးများစားသင့်သည်။

ထို့ပြင် ငှက်ပျောသီးသည် အစာအိမ်တွင်းရှိ ခွဲကျိအမြှေးပါးကို အားသန်စေသည်။ အစာခြေခြင်းကို အားပေးကူညီသည်။ အစာအိမ်နှင့် အူလမ်းကြောင်းရောဂါရသည့်အခါ ဆန်ပြုတ်နှင့် ပေါင်မုန့်တို့ကိုသာ စားရဲကြသည်။ ထိုမှတစ်ပါး ငှက်ပျောသီးကိုလည်း စားနိုင်ပါသည်။

ငှက်ပျောသီးတစ်လုံးလျှင် ပိုတက်စီယမ်ဓာတ် ၄၅၀-မီလီဂရမ်ခန့် ပေါကြွယ်ဝစွာ ပါရှိသည်။ ထို့ကြောင့် သွေးဖိအားကို ညှိနှိုင်းစေနိုင်သည်။ သွေးလွှတ်ကြော မာကျောလာခြင်းကိုလည်း ကာကွယ်

ပေးနိုင်သည်။ ပိုတက်စီယမ်ဓာတ်သည် နှလုံးသွေးလွှတ်ကြော၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးသည်။

လူနာတစ်ဦးဆိုလျှင် သက်လတ်ပိုင်း၌ လေဖြတ်သော်လည်း ဆရာဝန်မှာကြားသည့်အတိုင်း ငှက်ပျောသီးကို မှန်မှန်စားသောကြောင့် အသက် ၉၂-နှစ်အထိ နေထိုင်သွားရသည်။

ငှက်ပျောသီးသည် သွားလေရာနေရာတိုင်း အလွယ်တကူ သယ်ယူသွားနိုင်သည်။ ဗိုက်လည်း ပြည့်၊ ခွန်အားလည်းဖြစ်ပြီး ကယ်လိုရီ ၁၀၀-ခန့်သာရှိသော အသီးဖြစ်သည်။ အားကစားလုပ်ပြီး ငှက်ပျောသီးတစ်လုံးနှင့် နို့တစ်ခွက်သောက်လျှင် လူကို ဝမ်းမြူးခြင်း မဖြစ်စေဘဲ ကျန်းမာကြံ့ခိုင်စေသည်။

သို့သော် ဆီးချိုရောဂါရှင်များ ငှက်ပျောသီးအလုံးကြီးစားလျှင် တစ်ဝက်သာ စားသင့်သည်။ ငှက်ပျောသီးတွင်ပါဝင်သော အချိုဓာတ်ကြောင့် သွေးချိုတက်မည်ကို စိုးရိမ်ရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ပါမောက္ခဒေါ်ခင်ဖြူ (မြင်းခြံ)

အကိုး ။ 28-8-13နေ့ထုတ် Universal Daily News စာစောင်မှ



ကံကံ၏အကျိုး

ကိုယ်ပြုလည်ကံ ကိုယ့်ထံပြန်

နတ်တလင်းမြို့နယ်၊ xxx ရွာသား၊ ကိုxxx သည် လက်သမားအလုပ်ကို ဝါသနာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရွာကျောင်းမှ မူလတန်းအောင်ပြီးသောအခါ ကျောင်းဆက်မနေတော့ဘဲ ကျေးရွာရှိ လက်သမားဆရာကြီး ဦးxxx ၏ အဖွဲ့ထဲသို့ အလုပ်သင်ဝင်လုပ်၏။ လက်သမားဆရာကြီး ဦးxxx ၏အဖွဲ့မှာ လက်ရာကောင်းနာမည်ရသဖြင့် နတ်တလင်းမြို့ပေါ်တွင် နေရာအနှံ့ လုပ်ကိုင်ရ၏။

ကိုxxx သည် လက်သမားဆရာကြီးထံတွင် အလုပ်သင်အဖြစ် လုပ်ကိုင်ရင်း တဖြည်းဖြည်း ကျွမ်းကျင်လာ၏။ လက်သမားဆရာကြီး ဦးxxx ထံ အပ်နှံသော အဆောက်အအုံမှန်သမျှ သူလိုက်



လုပ်ပေးရ၏။ လက်သမားဆရာကြီး၏ ယုံကြည်အားကိုးခြင်း ခံရသူလည်းဖြစ်လာ၏။

တစ်နေ့တွင် ကိုxxx ပါဝင်သော လက်သမားအဖွဲ့သည် နတ်တလင်းမြို့ပေါ်ရှိ ရုံးအဆောက်အအုံတစ်ခုကို ဆောက်လုပ်နေ၏။ တူနှင့်သံ ထုရိုက်သံများ တဒုန်းဒုန်းဆူညံနေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကိုxxx၏ ဖခင်အရွယ် ရုံးဝန်ထမ်းဦးလေးကြီးက “ငါတို့တို့၊ ဟိုနေရာက နည်းနည်းကောက်နေတယ်၊ ဒီနေရာက နည်းနည်းနိမ့်နေတယ်” စသည်ဖြင့် ညွှန်ပြပြောဆို၏။ ထို့နောက် ထိုဦးလေးကြီးသည် တစ်ဖက်အဆောက်အအုံတစ်ခုထဲ ဝင်သွားပြီး ခဏအကြာတွင် ပြန်ထွက်လာသည်။ ထိုအခါ ရှေးနည်းတူပင် သူ့မျက်စိဖြင့် လိုအပ်သည်ဟု ထင်မြင်သည့်အရာများကို ညွှန်ပြပြောဆိုပြန်သည်။

ကိုxxxသည် ရုံးဝန်ထမ်းဦးလေးကြီး၏ ခဏခဏ ပြောဆိုညွှန်ပြခြင်းကို မတတ်ဘဲ ဆရာလုပ်သည်ဟု မြင်လာ၏။ သည်တစ်ခါ ဦးလေးကြီးအပြင်ထွက်လာလျှင် ပညာပြလိုက်မည်ဟု တွေးထား၏။ သိပ်မကြာပါ။ ဦးလေးကြီး အပြင်ထွက်လာပြီး အောက်တည့်တည့်အရောက်တွင် ကိုxxx က သမ္မိတစ်ချောင်းဖြင့် ဓားပေါက်သလို လှမ်း၍ “စ်ပေါက်လိုက်သည်။ လက်ဆကောင်းလွန်းသော ။”

စိတ်ကောင်းထားရှိ၍ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ပြုလုပ်လျှင်

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၃၀-ခန့်က ဖြစ်ပါသည်။ သမီးကလေး ဝင်းရွှေဝါသည် မိခင်ဝယ်ခိုင်းသော အသားဟင်းကို ထမင်းဆိုင်တွင် သွား၍ ဝယ်ခဲ့သည်။ သမီးလေးသည် အသက် ၁၃-နှစ်ခန့်ရှိ၍ ရှုတ်တန်းတွင် ကျောင်းတက်နေသည်။

ထိုအချိန်က အမဲသားဟင်းတစ်ပွဲလျှင် ၅၀-ပြားသာ ပေးရပြီး ပဲကုလားဟင်းတစ်ပွဲဆိုလျှင် လည်း ၅၀-ပြားသာ ပေးရသည်။ ထို့ပြင် ငါးပိရည်ချိုတစ်ပွဲလည်း ၅၀-ပြားသာ ပေးရသည်။

သမီးကလေး အမဲသားဟင်းဝယ်နေစဉ် ကလေးမလေးတစ်ဦးက ငါးပိရည်ချို ၂၅-ပြားဖိုး လာဝယ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤတွင် ထမင်းဆိုင်ပိုင်ရှင်က “ဟဲ့ ငါးပိရည် တစ်မတ်ဖိုးမရောင်းဘူး၊ ၅၀-ပြားဖိုးဝယ်မှ ရမယ်” ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ငါးပိရည်လာဝယ်သော ကလေးမလေးမှာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးပုံရသည်။ အဝတ်အစားခပ်နွမ်းနွမ်းကိုလည်း ဝတ်ဆင်ထားသည်။

သမီးလေးသည် သူ့ကိုကြည့်၍ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားပြီး သူ့ရင်ထဲသို့ ကရုဏာစိတ်၊ မေတ္တာစိတ်များ တိုးဝင်လာပါတော့သည်။ သမီးလေး



ကိုxxx ၏ သံမှိုပစ်ချက်သည် ဦးလေးကြီး၏ခေါင်းကို တည့်တည့်ထိမှန်၍ စိုက်သွားသည်။ သွေးများ ရုတ်တရက် ဖြာထွက်လာပြီး တစ်ခေါင်းလုံး နီရဲသွားသည်။ အနီးအနားမှ တွေ့မြင်သူများ ပြေးလာပြီး ဦးလေးကြီးကို ဆေးခန်းလိုက်ပို့သည်။ အများအမြင်ကတော့ ဦးလေးကြီးခေါင်းပေါ်သို့ သံမှိုမတော်တဆပြုတ်ကျ၍ ဒဏ်ရာရသည်ဟု ထင်ကြသည်။

ထိုကိစ္စဖြစ်ပြီးနောက် ကိုxxx သည်လည်း လက်သမားအလုပ်ကိုပင် နှစ်ရှည်လများ လုပ်ကိုင်လာခဲ့သည်။ မိမိပြုမူခဲ့သော ထိုဖြစ်ရပ်ကိုလည်း မေ့လျော့၍ပင် နေသည်။ လက်သမားလုပ်သက် ရင့်ကျက်လာသောအခါ ငယ်ရွယ်သော နောက်လိုက်များကို အဆောက်အအုံပေါ်သို့တက်၍

ဆောက်လုပ်စေသည်။ သူကတော့ အောက်ကနေ၍သာ လမ်းညွှန်ကြီးကြပ်သည်။

ဤသို့ ဆောက်လုပ်နေရာမှ တစ်နေ့တွင် ကိုxxx သည် ဆောက်လုပ်ဆဲအဆောက်အအုံတစ်ခုအောက် အရောက်တွင် အပေါ်က မည်သို့ကျလာမှန်းမသိသော ဆောက်ပြားတစ်ခုကျလာပြီး သူ့ခေါင်းကို စိုက်သွားသည်။ သွေးများ ဖြာထွက်ပြီး ရုတ်တရက် သတိမေ့၍ လဲကျသွားသည်။ လက်သမားများ ဝိုင်းဝန်း၍ ဆေးရုံပို့ကာ ကုသစေခဲ့သဖြင့် အသက် ချမ်းသာရာရခဲ့သည်။ ကိုxxx ၏အဖြစ်သည် သူပြုမိခဲ့သော မကောင်းမှုကြောင့် တူသောအကျိုး ပြန်လည်ခံစားရခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ယူဆမိပါသည်။

သည် သူ၏ပိုက်ဆံအိတ်ကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ
ငွေငါးကျပ်ခန့် ပါလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့
ဖြင့် သမီးလေးသည် ထမင်းဆိုင်ပိုင်ရှင် အမျိုး
သမီးအား “အဒေါ်၊ ကလေးမလေးအတွက်
ငါးပိရည် ၅၀-ပြားဖိုး ထည့်ပေးပါ။ နောက်ပြီး
ပဲကုလားဟင်းတစ်ကျပ်ဖိုးလည်း ထပ်ထည့်ပေး
လိုက်ပါ။ ကျသင့်ငွေကို ကျွန်မ ရှင်းပါမယ်” ဟု
ပြောလိုက်ပါသည်။ သမီးလေးပြောသည့်အတိုင်း
ထမင်းဆိုင်ပိုင်ရှင်က ပဲကုလားဟင်းတစ်ခွက်နှင့်
ငါးပိရည်တစ်ခွက်ကို ပြင်ဆင်ပေးလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ နွမ်းပါးသော ကလေးမလေးက
ကျေးဇူးတင်ဝမ်းသာသော မျက်လုံးများဖြင့် သမီး
လေးကို စိုက်ကြည့်၍ ပဲကုလားဟင်းနှင့် ငါးပိ
ရည်ကို ယူပြီး ထွက်ခွာသွားပါသည်။ သမီး
ကလေးသည် မိခင်ဝယ်ခိုင်းသော အမဲသားဟင်း
ကို ဝယ်ပြီးနောက် ကျသင့်ငွေအားလုံးကို ပေး
လိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် ထမင်းဆိုင်မှ ပြန်
လည်ထွက်ခွာခဲ့သည်။

လမ်းတွင် သမီးကလေး ဝမ်းသာကြည်နူး
လျက် ရှိသည်။ အိမ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ
အမေ့ကို အမဲသားဟင်းလှမ်းပေးရင်း သူပြုခဲ့သော
ကောင်းမှုကို ပြန်လည်ပြောပြပါသည်။

ကျွန်မကလည်း “ကောင်းလိုက်တာ သမီး
လေးရယ်၊ အဲဒါမှ ကုသိုလ်အစစ်ပဲ။ အမေ ဝမ်း
သာလိုက်တာကွယ်” ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

တကယ်တော့ ကျွန်မသမီးလေးသည် ကျန်း
မာရေး အလွန်ညံ့ပြီး နှလုံးလျှာခင်ရောင်နေခြင်း
ကြောင့် အထူးကုဆရာဝန်ကြီးနှင့် ကုသနေရပါ
သည်။ ၉-တန်းနှစ် တစ်နှစ်လုံး ကျောင်းထုတ်
ထားရသည်။ ၉-တန်း ပြန်ဖြေသောအခါ နှစ်နှစ်

ကြာသွားသည်။ ကျန်းမာရေးမကောင်းရှာသဖြင့်
၁၀-တန်းမှာ စာကြိုးစားဖို့ အတင်းမတိုက်တွန်း
မိတော့ပါ။ ထို့ကြောင့် ၁၀-တန်းတွင်လည်း နှစ်
နှစ်ဖြေမှ အောင်ပါသည်။ သူသည် ကျန်းမာရေး
မကောင်းသော်လည်း ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင်
ဥပုသ်စောင့်သည်။ သက်သတ်လွတ်စားသည်။
တရားစခန်းများသို့လည်း ဝင်၍ တရားထိုင်လေ့
ရှိသည်။

သူ၏ စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်းရှိမှုနှင့်
ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာအကျိုးများကြောင့်ပင် ၁၀-
တန်းကို မြန်မာစာဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်ပါသည်။
၁၀-တန်းအောင်တော့လည်း သူ၏အစ်မလို
တက္ကသိုလ်ကို နေ့စဉ်မတက်ဘဲ အိမ်၏ စီးပွား
ရေးလုပ်ငန်းများကို ဝင်ကူပြီး အဝေးသင်တက္က
သိုလ်ကိုပင် တက်ခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကျောင်း
တက်ရင်း ဒုတိယနှစ်ရောက်သောအခါ ရှိုင်းဟုပ်
ကုမ္ပဏီက ဆေးဝါးဓာတ်စာများယူပြီး ဒေါက်တာ
နီနီဝေလာရောက်၍ မိတ်ဆက်သောကြောင့်
သမီးလေးကို ဓာတ်စာများ တိုက်ကျွေးလိုက်ရာ
ကျန်းမာရေး အထူးကောင်းမွန်လာသည်။ တက္က
သိုလ်နောက်ဆုံးနှစ်တွင် ဘာသာစုံဂုဏ်ထူးဖြင့်
အောင်၍ M.Sc ဆက်ပြီး တက်ခွင့်ရပါသည်။
M.Sc အောင်ပြီးသောအခါ တက္ကသိုလ်တွင်
လုပ်အားပေးဆရာမ လုပ်ပါသည်။ ထို့နောက်
အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျ၍
သမီးလေး ၂-ယောက်နှင့်အတူ စင်ကာပူနိုင်ငံ၌
နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် စိတ်ကောင်းလည်းရှိ၊ ဒါန၊ သီလ၊
ဘာဝနာမှုတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်သဖြင့် ယခုအချိန်
တွင် မိသားစုနှင့်အတူ ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်လျက်
ရှိပါသည်။

မအေးမိ



ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်း

ထူးဆန်းစွာ

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်လာသောမိသားစု

ဇွဲကပင်-ဧကရီ

ကျွန်မတို့တမူခိရွာသို့ အသွား၊ လမ်းခုလတ် ကုန်းကမူအနီးရှိ ဖန်ခါးပင်အောက်တွင် မလှုပ် မယှက်နှင့် ရပ်နေသည့် အဒေါ်ကြီးတစ်ဦးကို တွေ့လိုက်သည်။ အဒေါ်ကြီးအနီးတွင် တောင်ပေါ်မျှစ်များထည့်ထားသည့် လွယ်ပလိင်းတစ်လုံးနှင့် ဓားတစ်လက်ချထားသည်။ ကျွန်မတို့လေးဦး အသံမပြုဘဲ အဒေါ်ကြီးရှေ့တွင် အနားယူလိုက်သည်။ ၁၅-မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ အဒေါ်ကြီးက မိမိ၏ မျက်ဝန်းအစုံကိုဖွင့်၍ ကျွန်မတို့ကို တည်ငြိမ်သောအပြုံးဖြင့် နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်သည်။

ထိုအဒေါ်ကြီးအမည်မှာ ဟာဖော့ဟဲဖြစ်သည်။ ကျွန်မတို့သွယ်ချင်း နော်မူးခူနှင့် အိမ်နီးချင်းများ ဖြစ်ကြောင်း သိရသဖြင့် ဟာဖော့ဟဲနှင့်အတူ တမူခိရွာသို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။

ဟာဖော့ဟဲတို့ မိသားစုသည် ဗမာစကား မတတ်ကြပေ။ ယခင်က ဟာဖော့ဟဲနေသည့် တမူခိရွာတွင် ဟာဖော့ဟဲတို့ မိသားစုတစ်စုတည်းသာ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုးကွယ်ယုံကြည်ကြသည်။ ကျန်သော ရွာသူ၊ ရွာသားများမှာ ဝက်နှာခေါင်းကို နဖူးကြီးထိုး၍ ယဇ်ပူဇော်ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုရွာတွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း မရှိပေ။ ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ယုံကြည်ရမှန်းလည်း မသိကြပေ။ ဟာဖော့ဟဲတို့ မိသားစုတစ်စုသာ ထူးဆန်းစွာဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကူးပြောင်းယုံကြည်ကြသူများ ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ် ၃၀-ခန့်က ဟာဖော့ဟဲတို့ မိသားစုကို အဘိုးအိုတစ်ဦးက ယဇ်ပူဇော်မှုကို စွန့်လွှတ်သင့်ပြီဖြစ်ကြောင်း ညစဉ် တစ်လတိတိ အိပ်မက်မြင်မက်ပါသည်။ မိမိတို့အိပ်မက်မြင်မက်သမျှကို ရွာသူကြီးနှင့် ရွာသူရွာသားများအား ဖွင့်ဟပြောပြခဲ့ပါသည်။ ရွာသူရွာသားများက ယဇ်ပူဇော်မှုကို စွန့်လွှတ်မည်ဆိုပါက နတ်များ

တမူခိရွာတွင် ဟာဖော့ဟဲတို့

မိသားစုတစ်စုတည်းသာ

ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုးကွယ်

ယုံကြည်ကြသည်။ ကျန်သော

ရွာသူ၊ ရွာသားများမှာ

အန္တရာယ်ပေးမည်ကို ကြောက်ကြသဖြင့် မစွန့်လွှတ်ခဲ့ကြပေ။

ရွာသူရွာသားများကို စည်းရုံး၍ မရသဖြင့် မိမိတို့မိသားစုသာ အိပ်မက်ထဲမှ အဘိုးအို၏ စကားအတိုင်း ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို စွန့်လွှတ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးသည့်နေ့တွင် မည်သူမှန်း အတိအကျ မသိရသူများက မိမိတို့နေအိမ်ကို သဲနှင့်ပက်ခြင်း၊ ခဲနှင့်ပေါက်ခြင်း၊ ညအချိန်တွင် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသည့် ညည်းညူသံနှင့် အပုပ်နံ့တို့ကိုပေးကာ ချောက်ချားဖွယ်ဖြစ်အောင် ခြိမ်းခြောက်ကြသည်။

နံနက်မိုးလင်းသောအခါ မိမိတို့ မိသားတစ်စုမှာ အလွန်ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကြသဖြင့် မိသားစုအားလုံး တောင်ပေါ်သို့ မျှစ်ရှာထွက်သွားကြသည်။ တောင်ခြေတောအုပ်အနီးတွင် တရားထိုင်နေသည့် ရဟန်းတစ်ပါးကို ဖူးမြင်လိုက်ရသည်။ ထိုရဟန်းကို သွားရောက်ကန်တော့ကြသောအခါ ရဟန်းက မိမိတို့မိသားစုကို ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ငါးပါးသီလတို့ကို ရှင်းလင်းဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။ ၎င်းနောက် မိမိတို့အား အလွယ်ဆုံးနှင့် အတိုဆုံးဖြစ်သည့် အောက်ပါ ဂါထာကို အလွတ်ရအောင် သင်ပေးလိုက်ပါသည်။ ဂါထာ၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း ရှင်းလင်းဟောပြောပါသည်။

“အဌာနမေတံ ဘိက္ခဝေ အနဝကာသော၊
ယံ ပရူပက္ကမေန တထာဂတံ ဇီဝိတာ ဝေါရော
ပေယျ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန အန္တရာယော
ဝိနဿတု” ဟူသော အဌာနမေတံ ဗုဒ္ဓဂါထာ
တော်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဂါထာတော်ကို ထိုနေ့မှစ၍

မိသားတစ်စုလုံး မြတ်ဗုဒ္ဓကို ရည်စူး၍ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြပါသည်။

ရဟန်းပေးခဲ့သည့် အဌာနမေတံ ဂါထာတော်ကို ရွတ်သည့်နေ့မှစ၍ အသံဗလံများနှင့် အနှောင့်အယှက်၊ အနံ့အသက်များ ကင်းဝေးသွားသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် မိမိတို့မိသားစုနှင့်အတူ ရွာသူရွာသားများလည်း ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်လာလေသည်။

တစ်ချိန်က မိမိနှင့်အတူ ရွာသူရွာသားများက တစ္ဆေ၊ ပြိတ္တာတို့ကို နှစ်စဉ် ဝက်ဖြင့် ယဇ်ပူဇော်မိသည့် အမှားများကို သိမြင်လာကြသည်။

မိမိတို့မျက်စိဖြင့် မမြင်ရသော မြတ်စွာဘုရားအား ကိုးကွယ်ယုံကြည်ကြသည့် နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များကို ကိုယ်စီကိုယ်ငံ အိပ်မက်မြင်မက်ကြသဖြင့် တစ်ရွာလုံးက နတ်နှင့်တစ္ဆေ၊ ပြိတ္တာတို့ကို ခွဲခြားသိမြင် ယုံကြည်သွားကြပြီဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် မကောင်းဆိုးဝါး အန္တရာယ်များကို ကာကွယ်နိုင်ကြောင်း၊ ဟာဖော့ဟဲတို့မိသားစုကို ဂါထာတော်သင်ပေးသည့် ရဟန်းမှာလည်း ထူးခြားသည့် ရဟန်းဖြစ်ဟန်တူကြောင်း တစ်ရွာလုံးက လက်ခံယုံကြည်ကြပြီးနောက် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ဆောက်လုပ်ကြသည်။ ပြောင်လောက်အမည်ရှိ ပိုးကရင်ရွာသို့သွားကာ ကျောင်းထိုင်ရဟန်းကိုပင့်၍ ကိုးကွယ်လာခဲ့ကြသည်မှာ ယခုဆိုလျှင် အနှစ် ၂၀-ကျော်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း ဟာဖော့ဟဲနှင့် ရွာသူရွာသားများ ရှင်းပြသဖြင့် သိလိုက်ရပါသည်။

ဇွဲကပင်-ဇောရီ

(မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၊ ၁၉၉၆-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ)



မြတ်မင်္ဂလာ သိမှတ်စရာ

မင်းစောထက်

**စွယ်စုံမီဒီယာဂရူ(ပ်)မိသားစုက ဦးစီး၍
စွယ်စုံဖောင်ဒေးရှင်းတည်ထောင်**

ဆရာဝန်၊ စာရေးဆရာ၊ အယ်ဒီတာ၊ ထုတ်ဝေသူ ဒေါက်တာတင်ထွန်းဦး၊ ဒေါက်တာခင်မိုးမိုး မိသားစု စွယ်စုံမီဒီယာဂရူ(ပ်)က ဦးဆောင်၍ ငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀၀-မတည်ကာ စွယ်စုံဖောင်ဒေးရှင်းကို တည်ထောင်လိုက်သည်။

စွယ်စုံဖောင်ဒေးရှင်းသည် (၁) ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုဖွံ့ဖြိုးရေး၊ လူမှုစောင့်ရှောက်ရေး စသည့် လူမှုလုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်ကူညီပံ့ပိုးရန်၊ (၂) ဘာသာ၊ သာသနာဖွံ့ဖြိုးရေးနှင့် မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်လှူဒါန်းဆောင်ရွက်ရန်၊ (၃) ခေတ်မီအသိပညာပြန့်ပွားရေးလုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်လုပ်အားပေးရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် တည်ထောင်ခြင်းဖြစ်သည်။

စွယ်စုံဖောင်ဒေးရှင်းတည်ထောင်ရန် ကနဦးငွေပဒေသာပင် စိုက်ထူခြင်းနှင့် အလှူငွေများ ပေးအပ်သောလှူဒါန်းပွဲကို ၁၆-၁-၂၀၁၄ ရက်နေ့က ရန်ကုန်မြို့၊ နတ်မောက်လမ်းရှိ Royal Garden Restaurant တွင် ကျင်းပသည်။



ဒေါက်တာတင်ထွန်းဦး အလှူငွေ လှူဒါန်းနေစဉ်



ဒေါက်တာခင်မိုးမိုး အလှူငွေ လှူဒါန်းနေစဉ်

ထိုနေ့တွင် စွယ်စုံဖောင်ဒေးရှင်းက (၁) မြန်မာနိုင်ငံကြက်ခြေနီအသင်း၊ (၂) ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ ဒုက္ခသည်များ ကူညီစောင့်ရှောက်ရေးအတွက် အလိုတော်ပြည့်ကျောင်းတိုက်၊ (၃) ကချင်ဝစ်ဘေး

ဒုက္ခသည်များ ကူညီစောင့်ရှောက်ရေးအတွက်
မနောအလှူဂီတဥပဒေ။ (၄) ရွှေပါရမီကျန်းမာ
ရေးဆေးခန်း၊ သထုံမြို့။ (၅) လူရည်ချွန် (၁၉၆၄-
၁၉၈၈)အဖွဲ့။ (၆) ခုခံအားကျဆင်းမှု ကူးစက်
ရောဂါကာကွယ်ရေးနှင့် ပြုစုစောင့်ရှောက်ရေး
ဂေဟာ။ (၇) ဆည်းဆာရိပ်သက်ကြီးရွယ်အို ပြုစု
စောင့်ရှောက်ရေးဂေဟာ။ (၈) ရတနာအလင်း
ရောင် မိဘမဲ့ပရိတ်တကျောင်း၊ မန္တလေးမြို့။ (၉)
တောင်ဒဂုံမြို့နယ်ရှိ လေလွင့်ကလေးငယ်များ
ကူညီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့။ (၁၀) မိဘမဲ့ဂေဟာ၊
တွံတေးမြို့တို့အား တစ်နေရာလျှင် ငွေကျပ် ၁၀-
သိန်းစီဖြင့် စုစုပေါင်း ငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀-လျှင်ခန့်
ခဲ့သည်။

အကိုး ။ ။ ပြည်မြန်မာ့ကုမ္ပဏီ (၂၃-၁-၂၀၁၄)

* * *

အံ့ပွယ်အသက်ပေးခွင့်သူ

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၆-ရက်နေ့တွင်
ဝါကစွတန်နိုင်ငံ၊ အိပ်ရာဟင်ဇိုင်းပြည်နယ်ရှိ အဖိုရ



အသက်ပေါင်းများစွာကို အသက်စွန့်၍ ကာကွယ်ခဲ့သော
ကျောင်းသားလေး အိုင်တာဇက်ဟက်ဆန်ဘန်ဂတ်ရှီ

မြတ်မင်္ဂလာ * ၆၆

အထက်တန်းကျောင်း ကျောင်းဝင်းအတွင်း
ကျောင်းသူကျောင်းသား ၂၀၀၀-ခန့် စုဝေးနေစဉ်
အသေခံပိုးခွဲသမားတစ်ဦး လာရောက်၍ ဖောက်
ခွဲတိုက်ခိုက်မည်ပြုသည်။ ထိုစဉ် ဆယ်ကျော်
သက်ကျောင်းသားလေး အိုင်တာဇက်ဟက်ဆန်
ဘန်ဂတ်ရှီသည် ကျောင်းသားများထဲမှ ပြေးထွက်
လာပြီး ပိုးခွဲမည်သူနှင့် လုံးထွေးသတ်ပုတ်ကာ
ထိုသူကို ကျောင်းပြင်ပသို့ တွန်းထုတ်သွားခဲ့သည်။
သူတို့နှစ်ဦး ကျောင်းပြင်ပ၌ အပြန်အလှန် နှပန်း
လုံးနေစဉ်ပင် ဗုဒ္ဓမာ ပေါက်ကွဲသွားသည်။ အသေခံ
ပိုးခွဲသူနှင့် ကျောင်းသားလေးမှာ ထိုဗုဒ္ဓမာကြောင့်
သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

ယင်းအသေခံပိုးခွဲမှုကို လက်ရှုကာအီဂျန်ဂမီ
အကြမ်းဖက်အဖွဲ့က ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်မည်
ဟု ဒေသခံများက စွပ်စွဲနေကြသည်။ အသက်
၁၅-နှစ်ဝန်းကျင်သာရှိသေးသော ကျောင်းသား
လေးသည် အသေခံပိုးခွဲသမားကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့တိုက်
ခိုက်၍ လူ့အသက်ပေါင်းများစွာကို ကယ်တင်ခဲ့
သည်။

အဆိုပါကျောင်းသားလေး၏ ရဲဝံ့သည်လုပ်
ရပ်သည် လူမှုကွန်ရက်တွင် မီဒီယာသမားများ၏
ချီးကျူးပြောဆိုမှုများဖြင့် တစ်မုဟုတ်ချင်း ပျံ့နှံ့
သွားခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ဝါကစွတန်ပြည်သူလူထု
တို့ကလည်း ကျောင်းသားလေး၏ ရဲဝံ့စွန့်စားမှု
အတွက် အမျိုးသားသူရဲကောင်းဆု ပေးအပ်
ချီးမြှင့်ရန် တောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။

ကျောင်းသားလေး အိုင်တာဇက်၏ ဈာပန
ပွဲအခမ်းအနားကို ၁၀-၁-၂၀၁၄ ရက်နေ့က ကျင်းပ
ခဲ့သည်။ ဈာပနပွဲအခမ်းအနားတွင် ဖခင်ဖြစ်သူ
က “သားလေးရဲ့ဈာပနပွဲမှာ ငိုကြွေးဖို့ရောင်းနေ

တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရဲဝံ့သော သားဖြစ်သူရဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို ဂုဏ်ပြုပေးဖို့ ရောက်နေတာပါ။ သားလေးက သူ့အမေကို ငိုကြွေးစေခဲ့ပေမယ့် ရာထောင်ချီတဲ့ အခြားအမေတွေ မျက်ရည်မကျစေဖို့ အသက်စွန့်သွားခဲ့တာပါ” ဟု Express Tribune သတင်းဌာနသို့ ဖွင့်ဟပြောကြားခဲ့သည်။

အကိုး ။ ။ (၁) ပြည်မြန်မာသတင်းဌာန (၁၆-၁-၁၄)

(၂) Dially Eleven နေ့စဉ်ထုတ်သတင်းစာ

(၁၁-၁-၁၄)

* * *



ဖားအောက်တောရသရတော်အား

ငွေကျပ်သိန်း ၉၅၀၀ တန် နေအိမ်နှင့်မြေတို့ကို

လှူဒါန်းနေသော အလှူရှင် မောင်ဘုန်းရှင်

ယင်းသို့လှူဒါန်းမှုနှင့်ပတ်သက်၍ မောင်ဘုန်း

ရှင်က “ကျွန်တော်ဟာ သံဃာတော်တွေကို စောင့်ရှောက်ချင်ပါတယ်။ သာသနာတော်ကိုလည်း ပြန့်ပွားစေချင်ပါတယ်။ ဖားအောက်တောရကိုလည်း အခွန်ရှည်တည်တဲ့စေလိုပါတယ်။ ဒီလိုရည်ရွယ်ချက်တွေနဲ့ လှူဒါန်းရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ယနေ့ခေတ်လူငယ်တွေက သောက်စားပျော်ပါးမှုတွေနဲ့ အချိန်ကုန်နေတယ်လို့ လူအများက မြင်နေပါတယ်။ အဲလိုလူငယ်တွေပဲ ရှိတာမဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော်လို လူငယ်တွေလည်း ရှိနေသေးတယ်ဆိုတာကို သိစေချင်ပါတယ်” ဟူ၍ ပြောပြခဲ့သည်။

အသက်အရွယ် ငယ်ရွယ်သော်လည်း မြင့်မြတ်သည့်ရည်ရွယ်ချက်နှင့် လှူဒါန်းသည့် မောင်ဘုန်းရှင်၏စိတ်ထားသည် အတုယူဖွယ်ပင်ဖြစ်သည်။

အကိုး ။ ။ အင်တာနက်

* * *

ငွေကျပ်သိန်းပေါင်း ၉၅၀၀-နှင့် လူငယ်တစ်ဦး၏ အံ့ချီးဖွယ်အလှူ

မကြာမီက စာနယ်ဇင်းများ၌ အသက် ၁၇-နှစ်အရွယ် လူငယ်တစ်ဦး၏ အံ့ချီးဖွယ်အလှူဒါနတစ်ခုကို ဖတ်ရှုလိုက်ရသည်။ ယင်းမှာ နာမည်ကျော် မန်းမြို့တော်ပေါက်စီပိုင်ရှင် ဦးအောင်မြင့်၏ တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်သူ မောင်ဘုန်းရှင်၏ လှူဒါန်းမှုဖြစ်သည်။

မောင်ဘုန်းရှင်သည် မိမိရရှိသော အမွေများထဲမှ ကာလတန်ဖိုးငွေကျပ် သိန်း ၉၀၀၀-တန်ဖိုးရှိသည့် နေအိမ်နှင့် မြေအပါအဝင် ကာလတန်ဖိုးငွေကျပ်သိန်း ၅၀၀-တန်ဖိုးရှိသည့် ပွဲရုံတန်းတို့ကို ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်၊ ကျောက်ဖျာဒိုးကျေးရွာရှိ ဖားအောက်တောရဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်သို့ လှူဒါန်းခြင်းဖြစ်သည်။ အံ့ချီးဖွယ်လှူဒါန်းမှုပင်ဖြစ်သည်။

မောင်ဘုန်းရှင်သည် မန်းမြို့တော်ပေါက်စီပိုင်ရှင် ဦးအောင်မြင့်၏ တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်သည်။ ဖခင်ကလည်း သား၏ မြတ်သောဆန္ဒကို သဘောတူကာ ခွင့်ပြုခဲ့သည်။

အံ့ပွယ် ငွေမမက်သူ

အင်္ဂလန်နိုင်ငံသား ဒေးဗစ်ဒါလင် (၃၂-နှစ်) သည် ဒေါ်လာသန်း!ပေါင်း! ၈၈၀-ကျော်ပိုင်ဆိုင်သော သန်းကြွယ်သူဌေးလူပျိုဖြစ်သည်။ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော အိမ်ကြီးတွင်နေ၍ ကိုယ်ပိုင်လေယာဉ်ပျံပင် ထားရှိသည်။ သို့သော် သူသည် အိမ်ထောင်ပြုရန် မည်သည့်အမျိုးသမီးကို ရွေးချယ်ရမည်မသိ ဖြစ်နေသည်။

ဤတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံထုတ် Sun ဂျာနယ်က သူ့အကြောင်း ရေးသားဖော်ပြပြီး သူ့ကို စိတ်ဝင်စားသော အမျိုးသမီးများ သူ့ထံဆက်သွယ်ကြရန် ရေးသားကြော်ငြာပေးလိုက်သည်။ မကြာမီပင် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ အမျိုးသမီးကလေးပေါင်း မြောက်မြားစွာတို့ သူ့ထံ စာရေးဆက်သွယ်ကြသည်။ ဓာတ်ပုံများ ပေးပို့ကြသည်။ စာများ၊ ဓာတ်ပုံများ တောင်ပုံရာပုံ များပြားသည်။

ဒေးဗစ်သည် ထိုဆက်သွယ်ကြသူများထဲမှ



အဲလက်နှင့် ဒေးဗစ်

အဲလက်အမည်ရှိ ဗြိတိသျှအမျိုးသမီးကလေးကို နှစ်သက်၍ ရွေးချယ်လိုက်သည်။ အဲလက်မှာ အသက် ၂၁-နှစ်အရွယ်ရှိသည်။ အပျိုမဟုတ်။ တစ်ခုလပ်မကလေးဖြစ်၍ သားကလေးနှစ်ယောက်ရှိသည်။ သားကြီးမှာ ၃-နှစ်၊ သားငယ်မှာ ၁-နှစ်အရွယ်ရှိသည်။ အဲလက်သည် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး စံပြမယ်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည်။

ဒေးဗစ်သည် အဲလက်နှင့်တွေ့ဆုံပြီး ပို၍ နှစ်သက်မြတ်နိုးသွားသည်။ သူတို့နှစ်ဦး ချိန်းဆိုတွေ့ဆုံပြီး ၃-လကြာအထိ တပူးတွဲတွဲ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ၃-လပြည့်၍ ဒေးဗစ်က လက်ထပ်ရန် ပန်ကြားသောအခါတွင်ကား အဲလက်သည် ငြင်းဆို၍ နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

“ဒေးဗစ်ဟာ လေးစားမြတ်နိုးဖွယ်ကောင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့မိဘများကလည်း သဘောတူပါတယ်။ ကလေးများနဲ့လည်း သင့်မြတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခက်တာက ကျွန်မက သူ့နေထိုင်တဲ့ အဆင့်အတန်းမျိုး၊ သူ့ခံစားတဲ့



သန်းကြွယ်သူဌေးကို စွန့်ခွာခဲ့သူ အဲလက်

စည်းစိမ်မျိုး မနေထိုင်ချင်ဘူး။ မခံစားချင်ဘူး။ ဒီလို ခံစားနေထိုင်လို့ ကျွန်မ စိတ်ချမ်းသာမှု မရနိုင်ဘူး။ မပျော်ရွှင်နိုင်ဘူးဆိုတာ ၃-လအတွင်း အတွေ့အကြုံအရ သိရပါတယ်။ ဒေးဗစ်မှာ အပြစ်မရှိပါဘူး။ လူတန်းစားချင်း ကွာခြားမှုကသာ အဆင်မပြေတဲ့ အချက်ပါပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ကျွန်မ ဒေးဗစ်ကို လက်မထပ်နိုင်ဘဲ နောက်ဆုတ်လိုက်ပါတယ်ရှင်” ဟူ၍ ဖွင့်ဟပြောဆိုသည်။

အဲလက်သည် တစ်ပတ်လျှင် ဝင်ငွေ ဒေါ်လာ ၁၀၀-သာ ရရှိသူဖြစ်သည်။ တယ်လီဖုန်းကြွေးများကိုပင် မှန်မှန်မသွင်းနိုင်ရှာပေ။ သာမန်လူတန်းစားဖြစ်သည်။ သူသည် ထိုဘဝကိုသာ နေသားကျနေသဖြင့် ကြွယ်ဝလှသော လူချမ်းသာဘဝကို မနေတတ်ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် အမျိုးသမီးပေါင်းများစွာတို့ လိုချင်သော သန်းကြွယ်သူဌေးဒေးဗစ်ကို စွန့်လွှတ်ခဲ့သည်။

ဒေးဗစ်ကမူ အဲလက်ကို လက်မလွှတ်ချင်။ ချစ်ခင်မြတ်နိုးလျက်ပင် ရှိပေသည်ဟု ဆိုပေသည်။

အကိုး ။ ။ မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်
(၁၉၉၉-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ)
* * *

ကနောင်မင်းသားကြီး၏ မြစ်တော်
ရတနာနတ်မယ်

သူရိယနေဝန်း (The Sun Rays) ဂျာနယ်တွင် ကနောင်မင်းသားကြီး၏မြစ်တော် ရတနာနတ်မယ်အား ရုပ်ပုံများနှင့်တကွ ဖြစ်ရပ်မှန်အကြောင်းများ ဖော်ပြထားသည်တို့ကို မှတ်သားဖွယ်ဖတ်ရှုရသည်။ ရတနာနတ်မယ်သည် ကနောင်မင်းသား

ကြီး၏သမီးတော် ထိပ်တင်မလတ်၏ သမီးဖြစ်သည်။ ထိပ်တင်မလတ်သည် အသက် ၃၄-နှစ်အရွယ်တွင် သူမထက် ၁၆-နှစ်ကြီးသော ဩစတြေးလျနိုင်ငံသား အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ဘွတ်ကီမြင်းပွဲဒိုင်၊ မစ္စတာဟားဗတ်ဘယ်လာမီ (Mr. Herbert Bellamy) နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ၄-နှစ်အကြာတွင် ရတနာနတ်မယ်ကို မွေးဖွားသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်ပွား၍ ဂျပန်စစ်တပ်များ ဝင်လာသောအခါ ရတနာနတ်မယ်မိသားစုသည် အိန္ဒိယပြည်သို့ စစ်ပြေးစစ်ရှောင်အဖြစ် ခိုလှုံနေထိုင်ခဲ့သည်။ စစ်ကြီးပြီးသောအခါ ရတနာနတ်မယ်သည် အသက် ၁၄-နှစ်အရွယ်ရှိသည်။



ရတနာနတ်မယ်အား ကမ္ဘာကျော် Lifeမဂ္ဂဇင်းက ၁၉၅၀-ပြည့်နှစ်တွင် ဖော်ပြထားခဲ့သောပုံ



၂၀၁၁-ခုနှစ်က အသက် ၇၈-နှစ်အရွယ်ရှိနေပြီဖြစ်သော ဒေါ်ရတနာနတ်မယ်အား ဖလောရင့်မြို့ရှိ သူ၏ အီတာလျံနှင့် အရှေ့တိုင်းအစားအသောက် ချက်ပြုတ်နည်းသင်တန်းကျောင်းတွင် တွေ့ရစဉ်။

စစ်ကြီးပြီးသောအခါ သူတို့မိသားစုသည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ပြန်လာ၍ မေမြို့ (ပြင်ဦးလွင်မြို့) တွင် အခြေချနေထိုင်ခဲ့သည်။ ရတနာနတ်မယ် ၂၂-နှစ်အရွယ်တွင် မြန်မာပြည်၌ WHO အတွက် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော အီတာလျံလူမျိုး ဆရာဝန်တစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ သားနှစ်ယောက်ထွန်းကားသည်။ လွတ်လပ်ရေးရပြီး ပြည်တွင်းစစ်ကာလတွင် ရတနာနတ်မယ်၏ ခင်ပွန်း ဆရာဝန်ကို ကွန်မြူနစ်များက ပြန်ပေးဆွဲသွားခဲ့သည်။ ထို့နောက် လွတ်မြောက်လာကာ ရတနာနတ်မယ်သည် အီတာလျံဆရာဝန်နှင့် အတူ အီတလီ၌ လိုက်ပါနေထိုင်ခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အီတာလျံဆရာဝန်နှင့် ကွာရှင်းပြတ်စဲလိုက်ကြပြီး ရတနာနတ်မယ်သည် သားနှစ်ယောက်နှင့်အတူ အီတလီတွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။

မြတ်မင်္ဂလာ * ၇၀

၁၉၆၂-ခုနှစ်၊ ဦးနေဝင်းအာဏာသိမ်းပြီးနောက် ရတနာနတ်မယ်သည် မိခင် ထိပ်တင်မလတ်ကွယ်လွန်သဖြင့် မြန်မာပြည်သို့ ခေတ္တတစ်ခေါက်ပြန်လာသည်။

ထို့နောက် ဗီဇာကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဦးနေဝင်းနှင့် အဆက်အသွယ်ရပြီး ၁၉၇၆-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် လက်ထပ်ခဲ့ကြသည်။ ၅-လသာ ပေါင်းဖက်လိုက်ရပြီး ကွာရှင်းပြတ်စဲသွားလိုက်ကြသည်။

အီတလီပြည်ပြန်အရောက်တွင် ရတနာနတ်မယ်က “ဦးနေဝင်းနှင့် ရက် ၁၀၀” ဆိုသော စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးသားခဲ့သည်။ နိုင်ငံတကာသံတမန်လောကတွင် ထိုစာအုပ်သည် ခေတ်စားသွားလေသည်။

နောက်ဆုံးသတင်းအရ ဒေါ်ရတနာနတ်မယ်သည် အီတလီနိုင်ငံ၊ တပ်စကန်နီ (Tuscany) ပြည်နယ်၏မြို့တော် ဖလောရင့် (Florence) မြို့တွင် နေထိုင်လျက် အီတာလျံနှင့် အရှေ့တိုင်းအစားအသောက် အချက်အပြုတ်သင်တန်းကျောင်း ဖွင့်လှစ်ထားသည်။ မကြာခင် နှစ်များက ဒေါ်ရတနာနတ်မယ်သည် အသက် ၂၅-နှစ်အရွယ်ရှိပြီဖြစ်သော မြေးကလေးနှင့်အတူ မြန်မာပြည်ကို အလည်ပြန်ရောက်ခဲ့သေးသည်ဟု ဆိုသည်။ ယခုအချိန်တွင် ရတနာနတ်မယ်သည် အသက် ၈၀-ဝန်းကျင်အရွယ်တွင်ရှိ၍ ဖလောရင့်မြို့တွင် နေထိုင်လျက်ရှိသည်။

(မှတ်ချက် ။ ။ ဤပုံများနှင့် အချက်အလက်များကို သူရိယနေဝန်းကျန်မှ ထုတ်နုတ်ကူးယူဖော်ပြပါသည်။) အကိုး ။ ။ သူရိယနေဝန်းကျန်မှ (၁၈-၁-၂၀၁၄)

မင်းစောထက်



ကျောက်တန်းမြို့

တိပိဋက ရွှေမှော်ဝန်းမေတ္တာကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးခန်း

ရွှေရတုတိပိဋကဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝံသပါလာလင်္ကာရကို အမှူးထား၍ ကျောက်တန်းမြို့၊ မြို့မဈေးတိုက်ဆိုင်သစ်နေ ခေါ်ပို့၊ ခေါ်လို့၊ ခေါ်ကြင်ဆို့၊ ခေါ်အုန်းမြင့်၊ ဦးမြင့်အောင် မောင်နှမတစ်စုတို့နှင့် ဒေသခံအလှူရှင်များ၏ စုပေါင်းလှူဒါန်းမှုကြောင့် ငွေကျပ်သိန်းပေါင်း ၆၀၀-ကျော်တန်ဖိုးရှိ တိပိဋက ရွှေမှော်ဝန်းမေတ္တာကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးခန်းကို ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားကို ၃-၁၀-၂၀၁၃-ရက်နေ့၊ နံနက် ၈-နာရီအချိန်တွင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ကျောက်တန်းမြို့၊

လမ်းမတော်လမ်းမ (ကျိုက်မှော်ဝန်းရေလယ်စေတီတော်အနီး)၌ ကျင်းပပါသည်။

ကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးခန်းတွင် နေ့စဉ် ပြုစုကုသပေးမည့် ဦးရေမှာ ၃၅-ဦးဖြစ်ပြီး တစ်ပတ်လျှင်တစ်ရက် သွားဆရာဝန်တစ်ဦးက စစ်ဆေးကုသပေးနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။
ပေးပို့သူ-သန်းဝင်းရှိန်

ပေါက်မြို့၊ ဒေါင်းသာရွာ

ဝါဆိုသင်္ကန်းအလှူ

မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ ပုလိင်းရပ်ငါးဆူတိုက် သာသနာပိသုတကျောင်း ဦးစိန္တိတ(ဝဏဝါစကဓမ္မ



ကျောက်တန်းမြို့ တိပိဋက ရွှေမှော်ဝန်းမေတ္တာကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးခန်းဖွင့်ပွဲ

ကထိက၊ သာသနတက္ကသိုလ်ဓမ္မာစရိယ၊ ဘီအေ)သည် မိမိဇာတိမြေဖြစ်သော မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ ပေါက်မြို့နယ်၊ ခေါင်းသာရွာသို့ ကြွရောက်တော်မူလာပြီး သာသနဝံသကျောင်းတိုက်၊ သပ္ပတ်စုရွာ စတုဂါမကျောင်းတိုက်၊ မြေခြားရွာ သာသနဇောတိကပါလကျောင်းတိုက်တို့ရှိ ဝါဆိုသံဃာတော်များအား ၁၃၇၅-ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁-ရက်နေ့မှစ၍ ၃-ရက်တိုင်တိုင် ဝါဆိုသင်္ကန်းလှူနှင့် အခြားလှူဖွယ်ပစ္စည်းအစုစုတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ပေးပို့သူ-သောင်းလှ (ပေါက်မြေ)

မိတ္ထိလာမြို့

ကျန်းမာရေးအလှူ

မိတ္ထိလာမြို့၊ ဘိုးဘွားရိပ်သာစောင့်ရွှေကန်ရေးအဖွဲ့၊ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးအုန်းကျော်နှင့် အဖွဲ့ဝင်ကျန်းမာရေးမှူး ဦးအုန်းမောင်တို့ ခေါင်းဆောင်သောအဖွဲ့သည် ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၃-ရက်နေ့တွင် မိတ္ထိလာခရိုင်၊ ရေချိုအုပ်စု၊ ရွာသာကျေးရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် စခန်းချဖွင့်လှစ်၍ သက်ကြီးရွယ်အို ၆၇-ဦးတို့ကို ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုပေးနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ခန့်မှန်းကုန်ကျငွေ ၃၀၀၀၀/-ကို ဦးသိန်းထွန်း+ဒေါ်စန်းစန်းအေးမိသားစုက လှူဒါန်းပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌ ဦးအုန်းကျော်က ကျေးရွာရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများအား ဘိုးဘွားရိပ်သာအကြောင်း သိကောင်းစရာများကို ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့သည်။ အသက် ၆၅-နှစ်ရှိပြီး အမှီအခိုရှိသော်လည်း စီးပွားရေးချို့တဲ့သူ အဘိုးအဘွားများကို လက်ခံပေးနေပါကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

ပေးပို့သူ-ထိလာဘသင်း

ပထမအကြိမ် အာသာဝတီပရိယတ္တိစာမေးပွဲနှင့် စာအောင်သံဃာတော်များ ဆုချီးမြှင့်ပွဲ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ အမှတ်-၂ ရပ်ကွက်၊ အာသာဝတီကျောင်းတိုက် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးများ ဦးစီးကျင်းပသော ပထမအကြိမ် အာသာဝတီပရိယတ္တိစာမေးပွဲကြီးကို ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၅-ရက်နှင့် ၂၆-ရက် ၂-ရက်တိုင် ကျင်းပခဲ့သည်။

ထိုစာမေးပွဲကြီးကို ပထမကြီးတန်း၊ ပထမလတ်တန်း၊ ပထမငယ်တန်းနှင့် အခြေမြဲမူလတန်းဟူ၍ အဆင့် ၄-

ဆင့်ခွဲ၍ ကျင်းပခဲ့ရာ စာသင်ရဟန်း၊ သာမဏေ၊ သီလရှင် စုစုပေါင်း ၂၃၀-ပါး ဝင်ရောက်ဖြေဆိုခဲ့ကြပါသည်။ စာအောင်စာရင်းကို ၂၉-၁-၂၀၁၄ နေ့တွင် ထုတ်ပြန်ကြေညာခဲ့ရာ ရဟန်း၊ သာမဏေ၊ သီလရှင်စုစုပေါင်း ၁၇၆-ပါး အောင်မြင်ခဲ့ကြသည်။

စာအောင်ဂုဏ်ပြုဆုနှင်းသဘင်ကို ၁၂-၂-၂၀၁၄ နေ့တွင် မယ်လမုဘုရားဝင်းအတွင်းရှိ ဓမ္မာရုံတော်ကြီး၌ ကျင်းပခဲ့သည်။ ဆုတော်ငွေများ ဆက်ကပ်ချီးမြှင့်ရာတွင် အတန်းလိုက် ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယနှင့် ဇွဲဇွဲတန်းအောင် ဆုများအတွက် စုစုပေါင်းဆုတော်ငွေ ၁၉,၃၆,၀၀၀/- ဆက်ကပ်ခဲ့ကြောင်း သတင်းရရှိပါသည်။

ပေးပို့သူ-အောင်မြတ်စံ

ပင်လည်ဘူးမြို့နယ်၊ ကြာအိုင်ကျေးရွာ

ငွေကျပ် သိန်း ၇၀-အလှူ

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ပင်လည်ဘူးမြို့နယ်၊ ခေါင်းဘွာအုပ်စု၊ ကြာအိုင်ကျေးရွာကျောင်းတိုက်ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတအား ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၃-ရက်နေ့တွင် ကချင်ပြည်နယ်၊ ဖားကန့်မြို့နယ်၊ ဦးသန်းဌေး၊ ဒေါ်မိုးမိုးဝင်း မိသားစုက ဇေယျသိဒ္ဓိကျောင်းတိုက်အတွက် မတည်ငွေကျပ် ၁၀-သိန်း၊ သိမ်ကျောင်းဆောက်လုပ်ရန် အလှူငွေကျပ် သိန်း-၄၀၊ ရေချိုးခန်း ကုဋီအတွက် ငွေကျပ်သိန်း ၂၀၊ စုစုပေါင်း ငွေကျပ်သိန်း ၇၀-ကို လှူဒါန်းခဲ့ကြပါသည်။

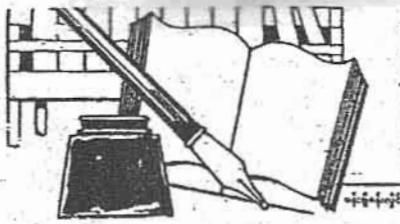
ပေးပို့သူ-ရွှေလင်း-ပြည့်စုံ

ဖြူးမြို့

စက်မှုလယ်ယာဦးစီးဌာန ဝန်ထမ်းမိသားစုအလှူ

ဖြူးမြို့၊ စက်မှုလယ်ယာဦးစီးဌာန၊ အမှတ်-၈၇၊ ထွန်စက်စခန်းမှ ဖြူးနယ်မှူး ဦးကျော်လွင်ကို အမှူးထား၍ ဝန်ထမ်းမိသားစုတို့က ဖြူးမြို့ပေါ်ရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ၂၇-ကျောင်းတို့၌ သီတင်းသုံးနေကြသည့် သံဃာတော် ၇၀၀-ကျော်တို့အား ဖြူးမြို့၊ ပဲခူးလမ်းရှိ သံဃာဒါနဓမ္မာရုံကြီးတွင် ၁၃၇၅-ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း ၉-ရက် (၁၃-၉-၂၀၁၃)ရက်နေ့တွင် နံနက်အရုဏ်ဆွမ်းကို ၆-ကြိမ်မြောက် လှူဒါန်းခဲ့ကြပါသည်။

ပေးပို့သူ-တမာသင်းခိုင် (စက်မှုလယ်ယာ)



မြတ်မင်္ဂလာ စာအုပ်စင်

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ချမ်းသာကြောင်းတရား ချောင်းဆုံအုန်းသွင်

သတင်းစာဆရာ၊ စာရေးဆရာကြီး ချောင်းဆုံ အုန်းသွင် အသက် ၈၀-ပြည့်တွင် ပြုစုသော စာအုပ် ဖြစ်သည်။ ချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိသူများအတွက် အဖျက်တရားနှစ်ပါးကို သိကြားမင်းမေး၍ ဘုရား ရှင်မြေထားသော သက္ကပဉာသုတ်ရှေ့ပိုင်းကို သင့်ရဲ့ ထုတ်နုတ်တင်ပြထားသော စာအုပ်ဖြစ်သည်။

စာရေးသူသည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ပြီဖြစ် ၍ မေးတော့သော သေခြင်းတရားကို နှလုံးသွင်း ၍ တဗျာလေးတစ်ပုဒ်စပ်ပြီး မြင်နေကျနေရာတွင် တပ်ထားပါသည်။ ကဗျာမှာ -

“ဘယ်နေ့၊ ဘယ်ခါ၊ ဘယ်နေရာ၊ သေမှာမသိပြီ။
အဆိပ်၊ လက်နက်၊ ရောဂါတက်၊
ဘယ်တွက်သေမှာ မသိပြီ။
သေပြီးရောက်ရ၊ နောက်ဘဝ၊ မုချမသိပြီ။
ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ အစုစု၊ ယခုပြုသင့်သည်။
နက်ဖြန်သန့်ဘက်၊ ရွှေဆိုင်းရက်၊ သေမင်းလက်ဦးမည်”
ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဝါရင့်စာရေးဆရာကြီးပီပီ စကားပြေရှင်းရှင်း ဖြင့် ဖတ်မငြီးအောင် တင်ပြထားသော ဓမ္မစာအုပ် ကောင်းတစ်အုပ် ဖြစ်သည်။ ချမ်းသာကို လိုလား

သောပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ဖတ်ရှုလေ့လာ အကျိုးများစေ မည်ဖြစ်ပါသည်။

(စာမြည်း)

“အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာက တည်ထောင်ပေးလိုက်သော နာမ် နှင့်ရုပ်ကို ရရှိပြီး သတ္တဝါအဖြစ် စတင်မွေးဖွားချိန်မှစ၍ ကျွန်တော်တို့တွင် အပါးတော်မြဲနှစ်ဦး တစ်ပါတည်း ပါခဲ့ပါ သည်။ သူတို့နှစ်ဦးမှာ (၁) မှတ်တမ်းရေးနှင့် (၂) ဘဏ္ဍာ ထိန်းတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ သူတို့သည် ကာယကံရှင်ထက် အလုပ်ကို ပိုမိုစိုက်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ နာမ်နှင့် ရုပ်တို့သည်လည်း ကြံ၊ ပြော၊ လုပ် သုံးမျိုးကို စက္ကန့်မလပ် မရပ်မနား လုပ်ကြသည်။ အကောင်းအဆိုး နှစ်မျိုးစလုံးကို လုပ်ကြသည်။ လုပ်တိုင်းလည်း လုပ်အားခ(ကောင်းကျိုး၊ ဆိုးကျိုး) မရမရှိ ရကြသည်။

မှတ်တမ်းရေးသည် လုပ်သမျှနှင့် ရသမျှကို မလွတ်တမ်း မှတ်တမ်းရေးပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ပြုလုပ်သူပင် မသိလိုက် နိုင်အောင် မြန်သောအမှုမျိုးကိုပင် မလွတ်စေရပါ။

ဘဏ္ဍာထိန်းကလည်း လက်ခံရရှိသမျှ လုပ်အားခကို အိတ်နှစ်လုံးဖြင့် အလေအလွင့် လုံးဝမရှိစေရဘဲ သိမ်းသည်။ တစ်လုံးက အကောင်း၊ တစ်လုံးက အဆိုး။”

ထုတ်ဝေသူ - ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးဝင်းနိုင်
သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန။

ဖြန့်ချိရေး - ပညာရွှေတောင်စာအုပ်တိုက်
တန်ဖိုး - ၈၀/-

ဦးမင်္ဂလာ



မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ် သတင်းလွှာ

ငွေပဒေသာပင်အလှူ

(၁) ဦးသိန်းဝံ မိသားစု၊ မြင်သာ ၅-လမ်း၊ ၁၀၀၀၀/-၊
 (၂) ဦးကျော်စိန်+ဒေါ်ခင်သီတာကျော် မိသားစု၊ လှိုင်၊
 ၁၅၀၀၀/-၊ (၃) ဒေါ်စုသီတာဝိုင်း မိသားစု၊ မ/ဥက္ကလာ၊
 ၃၀၀၀/-၊ (၄) ဦးပေါက်ပေါက်ဦး+ဒေါ်ချိုချိုဦး မိသားစု၊
 ၁၀၀၀၀/-၊ (၅) ဦးဇော်ဝင်း+ဒေါ်မေသက်ရီ မိသားစု၊
 တ/ဥ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၆) ဦးနှင်းဦး+ဒေါ်ခင်လှရီ မိသားစု၊
 စမ်းချောင်း၊ ၁၀၀၀၀၀/-၊ (၇) ဒေါ်တင်အေးရီ မိသားစု၊
 လေးထောင့်ကန်လမ်း၊ သယ်န်းကျွန်း၊ ၁၀၀၀၀၀/-၊ (၈)
 ဒေါ်ပုမိသားစု၊ ရွှေဘုံသာလမ်း၊ ၅၀၀၀/-၊

ဓမ္မစာပေသင်တန်းရန်ပုံငွေအလှူ

(၁) ဦးကျော်စိန်+ဒေါ်ခင်သီတာကျော် မိသားစု၊
 ၁၀၀၀၀/-၊ (၂) ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးမျိုးညွန့်(မြိမ်း)+ဒေါ်ခင်
 လှတင် မိသားစု၊ ၃၀၀၀၀/-၊ (၃) မိခင်ကြီး ဒေါ်ဆင့်ဆင့်
 အား အမှူးထား၍ ကိုအောင်နိုင်ဦး+မနန်းနွယ်နွယ်အောင်
 မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၄) အဘိဓမ္မာ၊ ဋီကာကျော်၊ ဝိသုဒ္ဓိ
 မဂ်သင်တန်းသား/သူများ စုပေါင်းအလှူ၊ ၁၀၃၅၀/-၊
 (၅) ကိုစိုးမြင့်အောင်၊ ၅၀၀၀/-၊

သံဃာ (၈၄၀၀၀) အရက်ဆွမ်းအလှူ

(၁) ဦးဌေးဝင်း+ဒေါ်ယဉ်အိ မိသားစု၊ ၃၀၀၀/-၊
 (၂) ကိုဇော်ဌေးဝင်း+မစမ်းစမ်းနွယ် မိသားစု၊ ၃၀၀၀/-၊
 (၃) မင်္ဂလာဗျူဟာအမှုဆောင်များ၊ ၁၄၇၀၀/-၊ (၄)
 ကိုခင်မောင်ကျော်၊ (Total E & P Myanmar) ၅၀၀၀/-၊

ရွှေတိဂုံအရက်ဆွမ်းအလှူ

(၁) ဒေါ်ကျင်ဟုန် မိသားစု၊ ကျောက်တန်းမြို့၊
 ၁၀၀၀၀/-၊ (၂) ဒေါ်စိန်မေ မိသားစု၊ ဗိုလ်တထောင်၊
 ၅၀၀၀/-၊

မေတ္တာပွားအလှူ

(၁) (၇၈၇) (၇၈၈) (၇၈၉) (၇၉၀) (၇၉၁) ကြိမ်မြောက်
 များ မေတ္တာပွားအလှူ၊ ၉၁၃၅၀/-၊ (၂) ကိုဟန်လင်းဦး
 (မွေးနေ့အလှူ)၊ စမ်းချောင်း၊ ၂၀၀၀၀/-၊ (၃) ဦးတင်မိုး+
 ဒေါ်ရင်မြ မိသားစု၊ ရွှေဝိုင်းတိုင်း၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၄) ကွယ်လွန်
 သူ ဒေါ်ခင်ဖြူဖြူ အားရည်စူး၍ ကျန်ရစ်သူမိသားစု၊
 ၅၀၀၀/-၊ (၅) ကွယ်လွန်သူ ဦးမြတ်ဆွေ၊ ၉-နှစ်ပြည့်အား
 ရည်စူး၍ ဒေါ်စန်းစန်းဝင်း၊ သမီး-ဖြိုးမာလာဆွေ၊ နန်းသူဇာ
 ဆွေ၊ သား-သက်ဆွေဝင်း မိသားစု၊ ၂၇၀၀၀/-၊ (၆)
 ကိုအောင်နိုင်ဦး+မနန်းနွယ်နွယ်အောင် မိသားစု၊ U.S.A
 ၄၅၀၀၀/-၊ (၇) ဦးမောင်မြင့်+ဒေါ်သီတာညွန့်၊ သမီး-
 မြစမ်းသီတာ (မွေးနေ့အလှူ)၊ ၂၀၀၀၀/-၊

သွေးလှူဒါန်းပွဲအလှူ

(၁) မောင်မြတ်ကို မိသားစု၊ စမ်းချောင်း၊ ၅၀၀၀/-၊

အခါတော်နေ့ပူဇော်ပွဲအလှူ

(၁) မောင်ပိုင်အောင်ထက်(မွေးနေ့အလှူ)၊ ကြည့်မြင်
 တိုင်း၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂) (ဦးတင်လှ+ဒေါ်သန်းသန်း)တို့အား
 ရည်စူး၍ ကျန်ရစ်သူမိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်း၊ ၅၀၀၀/-၊
 (၃) ဦးကျော်စိန်+ဒေါ်ခင်သီတာကျော် မိသားစု၊ လှိုင်၊
 ၁၀၀၀၀/-၊ (၄) ဒေါ်မိမိလှိုင်၊ ဒေါ်နီနီလှိုင် ကောင်းမှု၊
 ၃၀၀၀/-၊

အလှူငွေနှင့်စာများကို အောက်ပါလိပ်စာဖြင့်သာ ပေးပို့
 ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ဦးအောင်မွန် CJ-၀၂၈၄၁၄

ရုံးအဖွဲ့မှူး၊ မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်

အာဇာနည်လမ်း၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်။

ဖုန်း-၃၇၀၉၅၁



မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်

မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့သတင်း

- မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့၏ ၁-၁၁-၁၃ နေ့မှ ၃၀-၁၁-၁၃ နေ့အထိ လှူဒါန်းမှုများ စုစုပေါင်း ၅၀၀၀၀/-
- ၁။ ဘုံပျံ(ဘ-က)ကျောင်း၊ သန်လျင်မြို့နယ် ၇၅၀၀၀/-။
- ၂။ ပဒုမာစာရိသီလရှင်ကျောင်း၊
တောင်ကြီးမြို့ ၇၅၀၀၀/-။
- ၃။ မယမုံဦး(ဦးခေါင်းခွဲစိတ်ရန်) ၃၀၀၀၀/-။
- ၄။ မင်္ဂလာဗျူဟာ နို့ခေါက်ဆွဲစတုဒိသာ ၅၀၀၀၀/-။

အသက် ၉၀-ကျော် ဘိုးဘွား ၅-ဦးအတွက် သီးခြား အလှူရှင် ဒေါ်ညွန့်ညွန့်၊ ၇၇-နှစ်ပြည့် မွေးနေ့အလှူ ၅၂/စိ၊ အင်းယားမြိုင်လမ်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်။

- ၁။ ဦးကြာညွန့် (၉၄-နှစ်) မအူပင်မြို့နယ်
- ၂။ ဦးညီမောင် (၉၄-နှစ်) ချမ်းမြသာစည်မြို့နယ်
- ၃။ ဒေါ်ခင်ကြီး (၉၆-နှစ်) ပြင်ဦးလွင်ခရိုင်
- ၄။ ဒေါ်သိန်းကြည် (၉၀-နှစ်) ကျိုက်တုံမြို့နယ်
- ၅။ ဦးဘတင် (၉၂-နှစ်) ပဲခူးမြို့နယ်

ပင်မအလှူ
(ယခင်လမှအဆက်)

(၁၉) ဒေါ်ခင်လှမြင့်၊ ၅၀၀၀/- (၂၀) ဦးဌေးဝင်း+ဒေါ်ယုဇာမီ မိသားစု သုဝဏ္ဏ ၁၀၀၀၀/- (၂၁) ဦးစောနိုင်+ဒေါ်မူလှ၊ ၄၀၀၀/- (၂၂) ဦးသန်းလွင်+ဒေါ်ဝင်းမိဝင်း မိသားစု၊ လှိုင်သာယာ ၁၀၀၀၀/- (၂၃) ဦးစိန်သောင်း+ဒေါ်ရီရီခင် မိသားစု၊ ကမာရွတ် ၅၀၀၀/- (၂၄) ဦးမောင်မိုး+ဒေါ်မိုးစံ မိသားစု၊ ကမာရွတ် ၅၀၀၀/- (၂၅) ဦးစံမြ+ဒေါ်တင်ဌေ မိသားစု၊ ပင်လောင်း ၅၀၀၀/- (၂၆) ဦးလှအောင်+ဒေါ်တင်သန်း မိသားစု၊ ကျောက်ပန်းတောင်း၊ ၅၀၀၀/- (၂၇) ဦးညွန့်မြင့်+ဒေါ်သန်းသန်းဝင်း မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၅၀၀၀/- (၂၈) ဦးဝင်းတင်+ဒေါ်ကြည်

ကြည်ဝင်း မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၃၀၀၀/- (၂၉) ဦးကျော်ဌေး+ဒေါ်တင်တင်မော် မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၃၀၀၀/- (၃၀) ဦးခင်မောင်+ဒေါ်ကြည်ထွေး မိသားစု၊ သာကေတ၊ ၃၀၀၀/- (၃၁) ဦးသန်းဝင်း+ဒေါ်မေလွင်ရည် မိသားစု၊ တောင်ကုတ်၊ ၃၀၀၀/- (၃၂) ဦးကျော်ကျော်+ဒေါ်ကြည်ကြည်မာ မိသားစု၊ ကမာရွတ်၊ ၃၀၀၀/- (၃၃) ဦးဝင်းရွှေ+ဒေါ်မြမြဝင်း မိသားစု၊ အလုံ၊ ၃၀၀၀/- (၃၄) ဦးမျိုးနိုင်+ဒေါ်အုန်းမြင့် မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၃၀၀၀/- (၃၅) ဦးကျော်မြ မိသားစု၊ တာမွေ၊ ၃၀၀၀/-

ငွေပဒေသာပင်အလှူ

- (၁) ဒေါက်တာသိန်းထွန်း+ဒေါက်တာဒေါ်သန်းတိုး မိသားစု၊ အား အဖူးထား၍ ဦးကျော်တိုးထွန်း၊ ၁၀၀၀၀/-
- (၂) ဒေါက်တာအောင်သူ+ဒေါ်ခင်အေး မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-

ပင်မအလှူ

(၁) မအိအိချော၊ သာကေတ၊ ၃၀၀၀/- (၂) (ဦးတင်မြင့်+ဒေါ်မြအေး)တို့အားရည်စူး၍ သမီး-ခင်သူဇာ၊ သာကေတ၊ ၃၀၀၀/- (၃) ဦးနိုင်ဝင်း+ဒေါ်မိုးသီတာမြင့် မိသားစု၊ သား-မောင်ရဲမြင့်သူ မိသားစု၊ လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ၁၀၀၀၀/- (၄) ဦးချစ်ကြိုင်+ဒေါ်တင်တင်အေး မိသားစု၊ ဗဟန်း၊ ၁၀၀၀၀/- (၅) ဦးမောင်မောင်ကျော်+ဒေါ်အေးအေးမော်၊ သမီး-ငြိမ်းမြတ်သူ၊ အလုံ၊ ၁၀၀၀၀/- (၆) ဦးဇော်ဝင်း+ဒေါ်ဌေးဌေးရီ မိသားစု၊ သာကေတ၊ ၅၀၀၀/- (၇) မဝေဝေခိုင်၊ သာကေတ၊ ၃၀၀၀/- (၈) ဦးဇော်မိုး+ဒေါ်အေးအေးမျိုး မိသားစု၊ ယုဒနဥယျာဉ်မြို့တော်၊ ၅၀၀၀/- (၉) ဦးဇော်ဝင်း+ဒေါ်မေသက်ရီ မိသားစု၊ အလုံ၊ ၃၀၀၀/- (၁၀) ဒေါက်တာဦးမင်းဆွေ+ဒေါ်သန်းသန်း မိသားစု၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ၅၀၀၀/- (ရှေ့လဆက်ရန်)



ကမ္ဘာ့အစိုးရသံယောဇဉ်များဦးဆောင်သော

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏တပည့်

အနာဂါမ်ဆရာသင်္ကန်း ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်(သန်လျင်)

အုတ်စိုရပ်ကွက်၊ ဝိဇ္ဇာလမ်း၊ သန်လျင်မြို့၊ ဇူလိုင်-၂၀၁၂

သုံးခွမြို့နယ်၊ ကိုင်းကဲကြီးကျေးရွာတရားစခန်း

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သုံးခွမြို့နယ်၊ ကိုင်းကဲကြီးကျေးရွာ သိဒ္ဓိမာန်အောင်ကျောင်းတိုက်တွင် သံယောဇဉ်များ ဦးဆောင်သော လယ်တီမူ အနာဂါမ်ဆရာသင်္ကန်း ဝိပဿနာ ၇-ရက်တရားစခန်းကို ၃-၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့မှ ၉-၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့အထိ ပထမဆုံးအကြိမ် ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ ကမ္ဘာ့အစိုးရသံယောဇဉ် အရှင်ယောသိတ (ကဝ) ဆရာတော် အရှင်နန္ဒဝံသ၊ ကမ္ဘာ့အစိုးရသံယောဇဉ် ဦးခင်ဇော်၊ ဆရာမ ဒေါ်ခင်အိန်တို့က တရားပြု၍ ယောဂီ ၅၃-ဦး တရားစခန်းဝင်ခဲ့ကြပါသည်။ အထူးအောင်မြင်သဖြင့် ထိုတရားစခန်းကို နှစ်စဉ်ဖွင့်လှစ်ကျင်းပသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။ ပေးပို့သူ-ဆရာဦးခင်ဇော်

နဝကမ္မအလှူ

(ယခင်လမှအဆက်)

(၉၆) ကွယ်လွန်သူ မောင်အောင်ရဲကျော်အားရည်စူး၍ ဦးအောင်လွင်+ဒေါ်ခင်စိုးလင်း၊ ဟိန်းထက်စံရေယာဉ်၊ မန္တလေး၊ ၄၅၀၀၀/-၊ (၉၇) ဦးအောင်တိုး+ဒေါ်မာမာစန်းမိသားစု၊ ၁၁၀၀၀/-၊ (၉၈) ဦးမျိုးဝင်း+ဒေါ်မြင့်မြင့်ဌေး၊ ရွှေတိုက်ဝန်မင်းကြီးရေယာဉ်၊ မန္တလေး၊ ၃၀၀၀၀/-၊ (၉၉) ဦးမျိုးမြင့်မောင်+ဒေါ်မိုးစန္ဒာဦး မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၀၀) ဦးတင်အောင်+ဒေါ်သန်းအေး၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၀၁) ဦးအုန်းကြည်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၁၀၂) ဦးနန္ဒာဘာသာ၊ ပဲခူးကျောင်း၊ ဦးလှမြင့် (ဓမ္မရောင်ခြည်) ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၀၃) ဒေါ်ဥတ္တရသီ၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၀၄) ဦးမိုးသန်း၊ ၂၀၀၀/-၊ (ရှေ့လဆက်ရန်)

သင်္ကြန်အထူး ၇-ရက်တရားစခန်းများဖွင့်မည်။

(၁) လယ်တီမူ အနာဂါမ်ဆရာသင်္ကန်း ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်(သန်လျင်)တွင် နှစ်စဉ်ဖွင့်မြဲဖြစ်သော သင်္ကြန်အထူး ၇-ရက်တရားစခန်းကို ဧပြီလ ၁၂-ရက်နေ့၊ ညနေ ၅-နာရီမှစတင်၍ ဧပြီလ ၂၀-ရက်နေ့ နံနက် ၈-နာရီအထိ ဖွင့်လှစ်မည် ဖြစ်ပါသည်။ အမျိုးသားယောဂီ ၁၀၀၊ အမျိုးသမီးယောဂီ-၂၀၀ လက်ခံပါမည်။ အထူးတရားစခန်းဖြစ်၍ ဆွမ်းစရိတ် ၇၀၀၀-ကျပ် ပေးလှူကာ တင်ကြိုစာရင်း ပေးသွင်းရပါမည်။

(၂) တိုက်ကြီးမြို့၊ မြန်မာတက္ကသိုလ်ကျေးရွာရှိ ဓမ္မရောင်ခြည် သာသနာ့ရိပ်သာတရားစခန်း အဖွဲ့ခွဲ(၇)တိုက်လည်း ဧပြီလ ၁၂-ရက်နေ့ ညနေ ၅-နာရီတွင် အလားတူ ဖွင့်လှစ်ပါမည်။ ဆွမ်းစရိတ် ၅၀၀၀/- ပေးသွင်း၍ တင်ကြိုစာရင်းပေးသွင်းရပါမည်။ မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်တွင် စုရပ်ထား၍ ကားများဖြင့် အသွားအပြန် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။ မင်္ဂလာဗျူဟာ အသင်းချုပ်မှ နေ့လယ် ၂-နာရီတိတိတွင် ကားများထွက်ခွာပါမည်။

(၃) ကန်ကြီးထောင်မြို့၊ ရွှေဘိုသန္တသုခကျောင်းတိုက် တရားစခန်းအဖွဲ့ခွဲ(၁၈)တိုက်လည်း ယခင်နှစ်များနည်းတူ ဧပြီလ ၁၂-ရက်နေ့၊ ညနေ ၅-နာရီတွင် စတင်ဖွင့်ပါမည်။ ရန်ကုန်မှ ယောဂီ ၆၀-ဦး လက်ခံပါမည်။ မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်မှ အဆိုပါနေ့ နံနက် ၈-နာရီတွင် ကားများ ထွက်ခွာပါမည်။ ခရီးစရိတ်တစ်ဦးလျှင် ၁၅၀၀၀/- တင်ကြိုပေးသွင်း၍ ကားထိုင်ခုံ လက်မှတ်များ တင်ကြိုထုတ်ပေးပါမည်။ တရားစခန်းပြီးဆုံးသောနေ့တွင် ချောင်းသာကမ်းခြေသို့ ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။ ဆက်သွယ်ရန် ➤

- (၁) ဦးအောင်မွန်၊ မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်၊ ဖုန်း- ၀၁ ၃၇၀၉၅၈၊ ၀၉ ၂၅၄၁၈၉၃၄၇၊
- (၂) သန်လျင် ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်၊ ဖုန်း - ၀၅၆ ၂၁၄၃၂၊
- (၃) ဦးတင်ဝင်းမောင် (တိုက်ကြီးတရားစခန်း)၊ ဖုန်း - ၀၉ ၂၅၄၁၇၇၇၄၇၊
- (၄) တိုက်ကြီးမြို့၊ ဓမ္မရောင်ခြည်သာသနာ့ရိပ်သာ၊ ဖုန်း - ၀၉ ၅၁၉၉၀၇၀၊ ၀၉ ၄၃၀၂၂၃၀၀၊
- (၅) ဦးလှမင်းထိုက်၊ ဖုန်း - ၀၉ ၅၀၃၈၂၁၂၊
- (၆) ဆရာတော်အရှင်ဥဏဓဇ (ရွှေဘိုသန္တသုခကျောင်းတိုက်၊ ကန်ကြီးထောင်မြို့)၊ ဖုန်း- ၀၄၂ ၄၅၀၂၇။

ဆွမ်းပဒေသာပင်အလှူ

(၁) ဦးစိန်မြင့်(ယောဂီ-၁) ၂၀၀၀/-၊ (၂) ဦးမောင်မောင်စိုး(ယောဂီ-၆) ၅၀၀၀/-၊ (၃) ဦးကြီးညွန့်+ဒေါ်အုန်းပို ဗညားဒလလမ်း၊ တာမွေ၊ ၂၀၀၀၀/-၊ (၄) ဦးဝေလင်း+ဒေါ်စုစုထွန်း မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၅) ဦးသောင်းရွှိန်(ယောဂီ-၃) မိသားစု၊ သပြေကုန်း၊ ၂၀၀၀/-၊ (၆) ဦးထွန်းလွင်(ယောဂီ-၂) မိသားစု၊ သပြေကုန်း၊ ၃၀၀၀/-၊ (၇) ဦးအောင်သောင်း၊ ၂၀၀၀/-၊ (၈) ဦးသန်းထွန်း၊ ၂၀၀၀/-၊ (၉) မိဘများအများထား၍ ကိုသန်းထွန်းလွင် မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၀) ဒေါ်စန်းမြင့်(ယောဂီ-၄၄)၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၁) ကိုရဲဝင်းထွန်း မိသားစု၊ ဂျပန်စက်ဘီးရောင်းဝယ်ရေး၊ မင်္ဂလာဒုံ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၂) ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဦးသိန်းဝင်း+ဒေါ်တင်ကြူသိန်း(ယောဂီ-၄၄)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၃) ပါမောက္ခ ဒေါက်တာစိန်ထွန်း+ဒေါ်တင်မူသိန်း(ယောဂီ-၄၄)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၄) ဒုဗိုလ်မှူးကြီးလင်ဝေသိမ်း+ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်း၊ ၁၀၀၀၀/-၊

ရန်ကုန်မြို့၊ ၁၅၀၀၀/-၊ (၇) မိခင်ဒေါ်မြငွေနှင့် သားသမီးတစ်စု၊ လမ်းမတော်၊ ၅၀၀၀၀/-၊ (၈) ဦးလှိုင်ဦး+ဒေါ်အေးအေးမော်(ယောဂီ-၄၆)၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၉) ဒေါ်သိန်းသိန်း အများထား၍ သမီး-ဒေါ်တင်တင်အေး(ယောဂီ-၄၅)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၀) ဦးဝေနု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၁) ဦးသောင်းညွန့်(ယောဂီ-၉)+ဒေါ်သန်းလွင် မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၂) ဦးဥတ္တရ၊ ၂၀၀၀/-၊ (၁၃) ဒေါ်ခင်ညိုမိုး(ယောဂီ-၄၉)၊ ၂၀၀၀/-၊ (၁၄) ဒေါ်လှသန်း၊ ဒေါ်စန်းမြိုင် အများထား၍ မသွယ်သွယ်နိုင်၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၅) နှစ်ဖက်သောဘိုးဘွားများကို ရည်စူး၍ ဦးချစ်အေး+ဒေါ်လှလှ မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၆) ဦးဇော်လွင်+မထူးထူးမြတ် မိသားစု၊ ၃၀၀၀၀/-၊ (၁၇) ဦးကျော်ခင်+ဒေါ်သန်းကြည်၊ မန္တလေး၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၈) မိခင်ကြီးဒေါ်ခင်ကြည် မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၉) မောင်အောင်ဇော်မိုး၊ မောင်ရဲမြို့၊ တာမွေ၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂၀) မောင်မိုးဟိန်း(ယောဂီ-၂၂)၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂၁) မစုစုမွန် မိသားစု၊



သန်လျင်အဖွဲ့ချုပ်တရားစခန်းတွင် ကမ္ဘာ့နာမရိယသရာတော် ဦးနုနွယ်အများပြုသော ယောဂီများအမှတ်တရ

အဆောက်အအုံအလှူ

(၁) ဦးတင်အောင်+ဒေါ်သန်းအေး(ယောဂီ-၄၇)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂) ဦးသောင်းညွန့်(ယောဂီ-၇)+ဒေါ်သန်းလွင်(ယောဂီ-၅၇)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၃) ဒေါ်ဝင်းကြည်(ယောဂီ-၅၄)၊ ဒေါ်စွတ်လှ၊ (ယောဂီ-၅၃)၊ ဒေါ်စန်းကြည်(ယောဂီ-၅၂)၊ ဒေါ်ခင်ကြူကြူ(ယောဂီ-၅၁)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၄) ကွယ်လွန်သူ ဦးဝင်းမောင်အားရည်စူး၍ ဒေါ်အုံးမှီ(ယောဂီ-၅၈) မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၅) ဒေါ်ကြင်လှ(ယောဂီ-၅၅)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၆) ဒေါ်ကြိုင်၊ သမီး-ဒေါက်တာဥမ္မာထွန်း၊ အလုံမြို့နယ်၊

၁၀၀၀/-၊ (၂၂) ဒေါ်မာမာမြင့်(ယောဂီ-၆၈)၊ မဟေဗွန်သန်(ယောဂီ-၆၆)၊ ၂၀၀၀/-၊ (၂၃) ဒေါ်မြင့်မြင့်(ယောဂီ-၆၀)၊ ၂၀၀၀/-၊ (၂၄) ဒေါ်အေးအေးမြင့် (ယောဂီ-၆၅)၊ ၂၀၀၀/-၊ (၂၅) ဒေါ်စန်းစန်းကြည်(ယောဂီ-၆၇)၊ ၂၀၀၀/-၊ (၂၆) ကွယ်လွန်သူမိဘများနှင့် ဦးကျော်မောင်အားရည်စူး၍ ဒေါ်သန်းမြင့်၊ ၂၀၀၀/-၊ (၂၇) ဒေါ်မေကြည်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂၈) မိဘနှစ်ပါးကိုရည်စူး၍ ဒေါ်တင်တင်အုန်း(ယောဂီ-၆၄)၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂၉) ဦးလှငွေနိုင် (ယောဂီ-၁၂)+ဒေါ်လှရီ မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊

မြတ်မင်္ဂလာ ဓာရူသေ့တို့၏စေတနာ



မေတ္တာရှင် မိခင်မမျိုးမျိုးနှင့် သားငယ်ကလေး

ခန္တီး၊ ရွှေမှော်ကျေးရွာအနီးရှိရွာမှ မမျိုးမျိုးသည် ဝှန်ပစ်ထားသော ကလေးငယ်တစ်ဦးကို မိခင်စိတ်ဓာတ်အပြည့်အဝဖြင့် နို့တိုက်ကျွေးမွေးပြုစုလာကြောင်း ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ဆောင်းပါးရှင် ညွန့်ညွန့်ရှင်(မြန်မာစာ)က 'မေတ္တာအစွမ်း အံ့မခန်း' ခေါင်းစဉ်ဖြင့် မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၊ ၂၀၁၄- ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ်တွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ မမျိုးမျိုးကိုဂုဏ်ပြု၍ ကလေးငယ်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်နိုင်ရန် အားပေးသောအနေဖြင့် အောက်ပါ ဂုဏ်ပြုခိုးကျွေးငွေများ လှူဒါန်းကြပါသည်။

- (၁) မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့ ၁၀၀၀၀/-
- (၂) ဆရာမင်းယုဝေ မိသားစု ၁၀၀၀၀/-
- (၃) ဆရာဝန်တင်ရွှေ မိသားစု ၁၀၀၀၀/-

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ဆရာကြီး ဦးမြတ်သောင်း၏ဆောင်းပါး၌ ပါရှိသည့် မယမုံဦးကလေးမှာ စံရိပ်ငြိမ်ဆရာတော် အရှင်ဝေနှင့် ဗိုလ်မှူးချုပ်(ငြိမ်း) ပါမောက္ခဒေါက်တာမြသိန်းဟန်၊ မြတ်မင်္ဂလာစာစောင် အယ်ဒီတာ ကိုအောင်ထက်တို့၏ စီစဉ်မှုအရ ဦးခေါင်းအကျိတ်ဖု ခွဲစိတ်မှု အောင်မြင်သွားပါပြီ။ အသက်ဘေးမှ ချမ်းသာရာရသွားပါပြီ။ မယမုံဦးအတွက် ငွေအား၊ လုပ်အားတို့ဖြင့် ပါဝင်ကူညီ၍ အသက်ကယ်သူများကို မယမုံဦးမိသားစုနှင့် ပဲခွယ်ကုန်းမြို့၊ ကျောင်းစိုးရွာသူ၊ ရွာသားများက အထူးကျေးဇူးတင်လျက် ရှိနေပါသည်။ မယမုံဦးအတွက် အောက်ပါအလှူရှင်က ထပ်မံ၍ အလှူငွေပေးပို့ လှူဒါန်းပါသည်။

(၁) ဦးအာစရ၊ အာသောကာရာမကျောင်းတိုက်၊ သပ္ပတ်ပင်တဲရွာ၊ တောင်သာမြို့နယ်၊ ၁၀၀၀၀/-

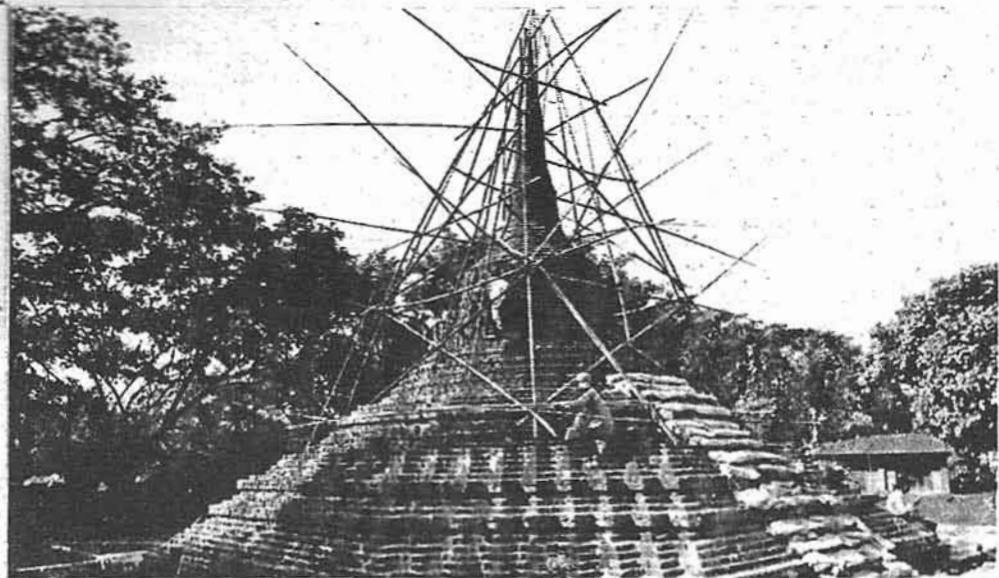
BURMESE CLASSIC



သမီးကလေး မယမုံဦး

ဘိုးဘွားမိဘများ လွမ်းစေတီ

(Pagoda enshrined in Loving memory of Our parents & grand parents)



တည်ဆောက်နေဆဲ ဘိုးဘွားမိဘလွမ်းစေတီ

ဘိုးဘွားမိဘများကို လွမ်းဆွတ်တသ ပူဇော်သော အနေဖြင့် ကမ္ဘာတွင်သာမက မြန်မာနိုင်ငံတွင်မရှိသေးသော ဘိုးဘွားမိဘများ အထိမ်းအမှတ်ပြု ဘိုးဘွားမိဘများ လွမ်းစေတီကို ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်ခရိုင်၊ ကန်ကြီးထောင့်မြို့နယ်ရှိ ရွှေဘိုသန္တိသုခကျောင်းတိုက်၌ စတင်တည်ထားနေပါသည်။

ဆက်လက်၍ တည်ဆောက်နိုင်ရန် အလှူငွေများ အထူးလိုအပ်လျက်ရှိပါသဖြင့် ဘိုးဘွားမိဘများကို လွမ်းဆွတ်တသသူတိုင်း လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

အလှူငွေများကို (၁) ဆရာတော် အရှင်ဉာဏဓဇ (ရွှေဘိုသန္တိသုခကျောင်းတိုက်၊ ကန်ကြီးထောင့်မြို့နယ်၊ ဖုန်း-၀၄၂၄၅၀၂၇)၊ (၂) ဆရာ ကြီးမင်းယုဆေ (ဖုန်း-၀၉-၄၂၁၁၂၄၉၃၆) (၃) ဆရာဦးမျိုးသွင် (ကန်ကြီးထောင့်မြို့၊ (ဖုန်း-၀၉-၄၂၀၇၆၂၂၃၃) (၄) ပုသိမ်လှကြည် (၄၉၊ တာဝတိံသာလမ်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-

၀၉၄၂၄၅၀၁၆၅)၊ (၅) ဆရာမဒေါ်စိန်ပုံ(ငြိမ်း) (အ-ထ-က၊ ကန်ကြီးထောင့်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉-၃၁၈၀၄၈၀၉) တို့ထံ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

BURMESE CLASSIC

အလှူရှင်များ

(ယခင်လမှအဆက်)

(၂၀၅) ဘိုးဘွားများနှင့် ဖခင်ကြီးဦးစောလွင်+မိခင်ကြီး ဒေါ်တင်တို့အား ရည်စူး၍ သမီးကြီး ဒေါ်ခင်စောဦး သမီးလေး ဒေါ်ညွန့်ညွန့်လွင် မိသားစု၊ ပြန်တန်ဆာမြို့၊ ၁၀၀၀၀၀/-၊ (၂၀၆) ဦးမြင့်ဆွေ+ဒေါ်မြင့် မိသားစု၊ အမှတ်-၁၅၄၊ မနောဟရီ ၁-လမ်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ၂၀၀၀၀၀/-၊ (၂၀၇) ဦးတင်အောင်၊ ၁၀-လမ်းရွာ၊ ချောင်းဆုံမြို့နယ်၊ မွန်ပြည်နယ်၊ ၁၀၀၀၀၀/-၊ (၂၀၈) နှစ်ဖက်သောမိဘ ဘိုးဘွားများအားရည်စူး၍ ဒေါက်တာဦးမျိုးမင်း+ဒေါက်တာ ဒေါ်ခင်မျိုးဟန် မိသားစု၊ ၂၀၀၀၀၀/-၊ (၂၀၉) ဦးမင်းဆွေ၊ ရွှေမြည်ရွာ၊ ကျောက်ဆည်မြို့၊ ၂၀၀၀၀၀/-၊

(ရှေ့လဆက်လက်)

လူဖြစ်ကျိုးနပ်ဖို့ သောတာပန်သို့

S.S ခင်မောင်အေး

ဤစာအုပ်တွင် လူဖြစ်ကျိုးနပ်ဖို့၊ ပုထုဇဉ်တို့၏သွားရာလမ်း၊
 လိပ်ကန်းဥပမာ၊ အပါယ် ၄-ဘုံမှာ မရေမတွက်နိုင်၊ ငရဲပြည်မှာ အိမ်ပိုင်
 ရာပိုင်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်လိုပါသည်။ တရားအားထုတ်သူအတွက် အင်္ဂါ
 ၅-ပါး၊ မင်္ဂလာဖိုလ်တား၊ ကံကြီး ၅-ပါး၊ ပါရမီ ၁၀-ပါး အပြား-
 ၃၀၊ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါး၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ အားကျစရာကောင်းသော
 နတ်များ၊ သာသနာနှစ် ၅၀၀၀-ကျော်လွန်သွားလျှင်၊ မသိခြင်း ၅-ပါး၊
 သမထဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာ၊ ၃၂-ကောဠာသန့်အတူ ရုပ်ပုံ
 ကားချပ်များ၊ သရုပ်ပြပန်းချီပုံများစွာတို့ကို ထည့်သွင်းဖော်ပြ ရှင်းလင်း
 ထားသဖြင့် ပုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း ဖတ်ထားသင့်၊ သိထားသင့်၊ ကျင့်ကြံ
 အားထုတ်သင့်သော စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ် ဖြစ်သည်။



စာမူရှင်မြချက်-မိဝေသ၄၁၀၂၁။ ပညာဗိမာန်(ပညာချွန်) စာအုပ်တိုက်၊ တိုက်-၂၂၈၊ ၃၉-လမ်း(အထက်)၊ အနော်
 ရထာလမ်းထောင့်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၀၁ ၂၅၃၁၄၃ က ၂၀၁၂-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိထားသည်။

တန်ဖိုး - ၂၀၀၊ ၃၀၀၊ ၅၀၀ ကျပ် ဖြစ်သည်။

(အုပ်ရေ ၅၁-မှစ၍ အလှူရှင်ရေးဖြင့် ထပ်မံလျှော့ပေးပါမည်။)

BURMESE CLASSIC



တန်ခိုးထက်မြက်သည့်
မေတ္တစက်
 ဂါထာတော်များ

သုသုက
ပြုစုသည်



တန်ခိုးထက်မြက်သည့်
မေတ္တစက်
 ဂါထာတော်များ

သုသုက
ပြုစုသည်။

ဖြန့်ချိရေး။ ။ စာပေလောကစာအုပ်တိုက်၊ အမှတ် ၁၇၃၊ ၃၃ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၁၇၈၀၁၆၉